ſūmauerit p̱ copulā carnalē: q꞉ tūc ligaṫ quaſi tunc cō traxiſſe videaṫ. de ſpon. veniēs. ꝛ. c. is qui. cōtrariū nō ob. quia licet fatear ꝙ vbi ꝓhibeṫ matrimonium ꝓhi/ bentur ſponſalia: nō ſequiṫ ꝙ cōtrahenti ſponſalia ſit eadā pena q̄ ꝯtrahenti matrimoniū: bene facit de elec. p̱petuo. li. vj. in decre. cum habe ret ſpōſalia cum adulterio indu/ cūt impedimen/ tum mrīmonij ſi cut inducūt pu/ blicā honeſtatē. de ſpō. c. vno. li. vj. a ¶ Ma trimonialiter. p̱ hāc lrām. ꝛ per lrām. ſ. eo. matri monia cōtrahen tes. videṫ ꝙ co/ actus ad contra hendnm non in/ currat hanc penā: ꝛ ſi de abſoluta coactionē loquimur hoc eſt certum qḋ me. cauſa. ſacris. ſed ſi de cōditiona/ li: lȝ talē q̄ deberent cadere in conſtantē virū videṫ li/ gari p̱ ea. decre. ſed cū nō ſit matrimoniū deficiente cō ſenſu: ita ꝙ nō inducit etiā publicā honeſtatē. de ſpō. c. vno. li. vj. de equitate videṫ talis non ligari: facit de ſen. excō. ſignificauit. in decre. ſacris. puniṫ cōlo que ibi interuenit: lȝ p̱ metū. b ¶ Religioſos. ſcȝ ꝓfeſſos ta cite vel exp̄ſſe religionē approbatā. de vo. c. vno. li. vj. qḋ intelligo etiā ſi ꝓfeſſio illa vel exp̄ſſa non obligat ſi li religioni: ſed religiōi in genere: ponit exemplū de re gu. nō ſolū. ꝛ. c. ſe. li. vj. c ¶ Et moniales. q꞉ ſupra ſō nominauerat cōtrahentem cū moniali: ꝛ hic repetit de moniali: videṫ hic ꝓbari ꝙ cōmunicās in illo actu ꝑ quo quis excōmunicationē incurrit excōmunicatus non eſt: de hoc ſcripſi. de ſentē. excom. cōtingit. j. poſſet tamen dici ꝙ ſupra punit ſcienter cōtrahentem cū mo/

a mrīmonialiṫ nō vereāt: necnō b c religioſis ꝛ moniales ac cleri d cos ī ſacris ordinibꝰ cōſtitu/ e tos mrīmonia ꝯhētes ꝛ iter eos ſciēt eadē ꝯelebrātes: re/ frenare metu pene ab hmōi eoꝝ temeritat' audacia cupiē tes: ipos excōicatiōis ſnīe ip ſo facto decernimꝰ ſubiacere. ¶ Precipiētes ecclīaꝝ p̄la f ti vt illos qs eis cōſtiterit ta/ liter contraxiſſe excōmunica tos publice tamdiu nunciēt ſeu a ſuis ſubditis faciāt nū ciari: donec ſuū humiliṫ reco g gnoſcētes errorē ſeparēt ab inuicē ꝛ tā ipi q̄ȝ celebrātes h p̄dicta abſolutiōis obtinere bn̄ficiū mereāt. Per p̄dicta i q̄ȝ iuribꝰ: q̄ ſic ꝯhētibꝰ ꝛ cele brātibꝰ alias penas īponūt: in nullo volumus derogari.

niali: hic vero punit monialē cōtrahentē etiam eo caſu quo cum ea cōtrahens nō ligaṫ: vt quia hoc ignorat. d ¶ Sacris. ſtricte hoc dico ꝓpter no. xxxij. di. viſū. e ¶ Contrahētes. nō repetit ſcienter: q꞉ licet ignoran ter poſſet quis cōtrahere cum conſanguinea affine vel monacha: nō ta/ mē in monachū monachā vel cō ſtitutū in ſacris contrahentē ca/ dit ignorātia. fa cit de reſcrip. ab excommunicato C. de here. inſti. l. fi. Puto tamē ꝙ vbi eſſet ꝓba/ bilis ignorantia vt ī ordinato ad ſacros in amen/ tia vł dormitiōe etiā eo caſu quo character impri mitur: de bap. maiores in fi. vel infra puberratem: de cleri. p̱ ſal. ꝓmo. c. vno. non eſſet locus huic pene. f ¶ Conſtiterit. etiā ex officio ꝛ nemine deferente. de diuor. porro. ij. rn̄. ꝛ vide qḋ dixi. ſ. ea. cō. de ceſſi. c. fi. g ¶ Separenṫ. p̄cedit ſatiſfactio ſicut in manifeſta offenſa. de ſenten. excō. venerabilibus. lib. vj. h ¶ Obtinere. per epiſcopum. de ſenten. excō. nup. ꝛ hic patet ꝙ non ſufficit ſatiſfactio: niſi ſequaṫ abſolu/ tio. eo. ti. cum deſideres in fi. i ¶ Iuribus. de clāde. deſpon. c. fi. C. de inceſt. nup. qui ꝯtra. inſti. de nup. §. ſi aduerſus. de here. cū ſecundū in prin. lib. vj. ꝛ hoc quo ad primū. de cōſanguineis ꝛ affinibꝰ: de hoc de dona. inter virū ꝛ vxo. ꝛ ſi neceſſe. quo ad ſcḋm de profeſſis. xxvij. diſt. c. iij. ꝛ. c. ſe. xxvij. q. j. p̱ totū. xxxiij. q. iij. ſi qs nō dicā. quo ad tertiū. de cōſtitutis in ſacris. xxviij. di. p̄ſbyterum. xv. q. vi. cum multe. de cleri. coniuga. c. j. et c. ſane. ij. qui cle. vel vo. c. j. et. ij. cum ſi.

Tituloꝝ et capi. quinti libri Annotatio

De

Magiſtris ꝛ ne aliqd ꝛc. Titu. I
Capitula
Inter I
Cum ſit II
Iudeis ꝛ ſaracenis Ti. II
Capim vnicum
Cedit quidem
Hereticis Titu. III
Capitula
Multorum I
Nolentes II
Ad noſtrum III
Homicidio voluntario vel caſuali Ti. IIII
Capim vnicum
Si furioſus

De

Vſuris Titu. V
Capim vnicum
Ex graui
Exceſſibus prelatorum. Titu. VI
Capim vnicum
Frequens
Priuilegijs ꝛ exceſſibꝰ ꝛc. Titu. VII
Capitula
Religioſi I
Archiepiſcopo II
Penis Titu. VIII
Capitula
Si quis ſuaden. I
Multorum II
Cupientes III

De

Penitētijs ꝛ remiſſioni bus Titu. IX
Capitula
Cum ſm I
Abuſionibus II
Snīa excōicatōis ſuſpē ſiōis ꝛ iterdicti Ti. X
Capitula
Ex frequenti. I
Grauis II
Cum ex eo III
Si ſummus IIII
Verborum ſignificatio ne Titu. XI
Capitula
Exiui I
Sepe contingit II

Finis quinti Clementinarū

Diuiſio

I Nter. ¶ Ponit primo exordiū in quo duo facit. Primo ponit intentionē ſuā generalē. Secūdo ſpecialē. ibi: Nō ambigim⁹. In ſcḋa: Vt igit. ponit cōſtitutio: primo ꝓuidens circa loca magiſtrorū: ſecūdo circa expēſas. ibi: Quibus. re ore dicere. a ¶ Inaniter. quaſi inuanū vel inutiliter. i ¶ Proferant. ſi. de offi. ordi. quoniam. k ¶ Voluit. Actuū. ij. in prin. ⁊ de varietate linguarū. xvj. di. ſeptuaginta in fi. l ¶ Qui. viri catholici. m ¶ Obtineri. ſi. eo. ti. c. fi. n ¶ Curiā. q̄ habet ſtudium generale. ⁊ priuilegia ſtudij. de priuile. c. ij. lib. vj.

a ¶ Sollicitudies. ꝯcor. ḋ purga. c. iter. vbi ponit alia. ſ. de vulpeculis capiendis. b ¶ Perpeti. q̄ſi ꝑpetua cōtinua vel aſſidua. ē ⁊ infiniti uū hui⁹ verbi ꝑpetior: et ponit pro diu tolerare vel valde pati. c ¶ Inducere. xlv. di. tria ſū. ḋ ſpon. inter oꝑa. d ¶ Cooperāte gratia. ꝑ quā cognoſcit quid agendū ſit ⁊ q̄d vitandū: ⁊ adiuuantur ad faciēda. de cōſe. diſt. iiij. gratia. ⁊ tribus vltimis capitulis. Eſt aūt gratia operans ⁊ cooperās. prima preparat hominis volūtatē vt velit bonum. Scḋa adiuuat ne fruſtra velit. videt tamē quibuſdam ꝙ eadē ſit gratia: idem donū: vel eadē virtus operās ⁊ cooperans: ſꝫ ꝓpter diuerſos effect⁹ diſtinguūt in vbo. Gratia eñ q̄ parat hominis volūtatē ad bonū cū non ſit ocioſa: vt augeat ⁊ aucta ꝑficiat: coadiuuat ne fruſtra velit: ſed ꝑducat ad opus quodcunq̄ recipias coaptabitur hec littera huic altercationi theologorū: eſt ſimilis altercatio canoniſtaꝝ: an ſit vna fides coniugi: an ſint due: de qua. xxvij. q. ij. coniuges. Itē altercatio legiſtarū: an ſint due poſſeſſiones differentes ſpecie: an vna tantū diuerſificata per accidentia: de qua ſatis patet per Dy. de reg. iur. in tertia regu. lib. vj. ⁊ an ſit vnicū intereſſe an triplex: de quo etiam ſatis ꝑ eum. eo. ti. mora. Johan. an.

e ¶ Ad id. ſcꝫ ad inducendum errantes ad veritatē viam. f ¶ Admodum. ꝓ valde. concor. vide. ſ. ea. com. de iureiur. romani. ver. nos itaq̄.

g ¶ Promi. i. proferri vel ꝓmulgari. ⁊ habetur hoc verbum de iude. nouit. ver. q̄cunq̄. xxij. q. iiij. nō pōt in fi. ponitur eñ ꝓmere pro ꝓferre manifeſtare aperi/ nentem: cōcor. de elec. cum nobis olim. de p̄bē. c. penul.

Act. 2.

¶ [F]Rater ſollicitudines noſtris humeris incumbentes b perpeti cura reuoluimus vt c errantes in viā veritatis inducere ipſoſq̄ luciferare deo d ſua nobis cooperāte gratia valeamus: hoc eſt quod profecto deſiderāter exquirim⁹: e ad id noſtre mentis ſedulo deſtinamus affectum ac circa illud diligenti ſtudio vel ſtudioſa diligētia vigilam⁹. ¶ Non ambigimus autem quin huiuſmodi noſtrū deſiderium aſſequendum diuinorum eloquiorū ſit expoſitio congrua: ipſorūq̄ fidelis f predicatio admodum oportuna. Sed nec ignoram⁹ q̄n g h et hec promi noſcātur inaniter vacuaq̄ redire: ſi aurib⁹ linguā loquētis ignorantiū i proferantur. ¶ Ideoq̄ illius cuius vicem in terris: licet immeriti gerimus imitantes exemplū: qui ituros per vniuerſum mundum ad euāgeliçandū apoſtolos: in om- k ni linguarum genere fore voluit eruditos: viris catholicis noticiam linguarum habentibus: quibus vtunt infideles precipue: abundare ſanctam affectamus eccleſi- l am qui infideles ipſos ſciāt ⁊ valeant ſacris inſtitutis inſtruere: chriſticolarumq̄ collegio per doctrinam chriſtiane fidei ac ſuſceptionem ſacri baptiſmatis aggregare. ¶ Vt igitur peritia linguarum huiuſmodi poſſit abiliter per inſtructionis efficaci- m am obtineri. ¶ Hoc ſacro approbante cōcilio: ſcholas in ſubſcriptarum linguarū generibus vbicūq̄ romanā n o curiam reſidere continget: p necnō in pariſieñ. ⁊ exoñ. bonoñ. ⁊ ſalamātino ſtudijs ꝓuidim⁹ erigendas: ſtatuētes vt in quolibet locoꝝ tenean- q tur viri catholici ſufficientē r habentes hebraice grece arabice ⁊ chaldee linguaꝝ noticiā: duo videlꝫ vniuſcuiuſq̄ lingue periti qui ſcholas regant inibi: et libros de linguis ipſis in latinū fideliter transferentes: alios linguas ip̄as ſollicite doceant: earūq̄ peritiam ſtudioſa in illos inſtructione tranſfundant: vt inſtructi ⁊ edocti ſufficienter in linguis huiuſmodi fructum ſperatū poſſint deo auctore producere fidem: ꝓpagaturi ſalubriter in ip̄os populos infideles. ¶ Quib⁹ equidem in roma. cu. regenti

o ¶ Reſidere. quod dic vt. ſ. ea. cō. de elec. ne romanij. §. ſane. p ¶ Bonoñ. dicit bononia q̄ſi ſuꝑ oīa bona vel bonorum noticia. nimis amabilis: nō puto ꝙ ordo iſte ꝓcedat ex ordine ſtudiorū: ſed ex gratificatione ꝓuinciarū: ⁊ hoc quia dicebat ro. cu. premitti: que vltimo ſtudium habuit a tempore Inno. iiij. vt p̄e. decre. ij. de priuil. li. vj. quicquid ſit hoc conſtat ꝙ Bonoñ. habuit p̄uilegia ſtudij a theodoſio: de minore tamē intelligo qui regnare cepit ꝓut ex chronicis: q̄s veriores puto: percipio Anno dñi. ccccxxv. et regnauit annis. xxvij. q̄ tamē anno ſui imperij hec conceſſerit nō ꝑcipio: currentibus autē. ccccliij. ſucceſſit Martianus. q ¶ Sufficientē. nō dicit emi-

r ¶ Hebraice. In originali habuim⁹ hebraice grece arabice ⁊c. ⁊ illud grece in ipſo originali erat cancellatum: ⁊ forte propter litterā que eſt ſupra quibus vtuntur infideles ⁊c. cancellata fuit: cū greci fideles ſint. ⁊ olim ſub obedientia eccleſie. de bap. licet. et facit quod nota. de ſum. trini. c. j. lib. vj. tamē hodie ſciſmatici ſūt: nec recognoſcunt caput romane eccleſie: ⁊ forte expedientior eſſet ſue lingue doctrina q̄ꝫ aliarum. Iudei aūt habent litteram hebraicam: ſed linguam ſpecialem in vulgari non habent: habemus enim ꝙ emanauit ipſorum lingua vulgaris. Arabica littera eſt ſaracenorū. Chaldea chaldeorum. de qua. xxxvij. di. §. hinc etiā: et c. turbat. ⁊. c. de quibuſdam. ⁊ tamen fertur ꝙ hec littera hodie non habeat.

a bus per ſe.apo.in ſtudijs ve
ro pariſieñ.per regem frãcie
in oxonieñ.anglie:ſcotie: hy
b bernie:ac vualie ĩ bonoñ. p
italie:in ſalomantino per hi
ſpanie prelatos monaſteria
capitula conuentus collegia
exempta et non exempta ⁊ ec
c cleſiarum rectores in ſtipen/
dijs competentibus et ſum/
d ptibus volumus prouideri:
contributionis onere ſingu/
e lis iuxta facultatum exigen/
tiam imponendo priuilegijs
⁊ exceptionibus quibuſcun/
q̃ contrarijs nequaq̃ obſtã
tibus: quibus tamen nolu/
f mus quo ad alia preiudiciũ
generari. I dez. Is ad quẽ
ſpectat magiſteriũ vel docto
ratũ tribuere:prius a docto
rando recipiat iuramentum
q̃ in ſolennitate ſua non ex/
pendet vltra ſummã triũ mil
lium turoñ.argenteorũ:q̃ ſi
nõ fecerit:etiam ſi ſit epiſco/
pus per ſex menſes a colla/
tiõe magiſterij eſt ſuſpẽſu.
hoc dicit Jo.an. ca. II

Cum ſit nimiſ abſurdũ
vt quis cum vanitate
⁊ imperitia ad honorem aſcẽ
dat peritie litterarum:non ſi
ne turbatione miramur illũ
g apud ſcholaſticos inualuiſ/
ſe abuſum:q̃ pleriq̃ eorũ q̃
h in quauis ſcientia ad docto
ratus vel magiſterij aſſumũ
i tur honorem cum ſua ſolẽni
k ter principia faciũt aut ſui re
l cipiũt inſignia doctorat⁹ cir
ca cibos veſtes ⁊ alia ſic ex/
m penſis excedũt:q̃ ⁊ ipſi tran/
ſeũte expẽſarum huiuſmodi
n vanitate:vacui plerunq̃ re/
o manent ⁊ granati. Et ce/
teri qui vel nolunt vel neque
unt ſimiles expenſas ſubire:
hac occaſione frequẽter a re
ceptione honoris huiuſmo/
di retrahunt. Volentes
igitur ď oportuno ſuper his
remedio prouidere: illis ad
quos vbilibet pertinet hono
rem tribuere memoratum di
ſtricte p̃cipimus: vt quoſcũ/
q̃ ab eis de cetero dictum re
p cipientes honorem:iuramen
to prius aſtringant:ne vltra
q tria milia turoñ. argenteorũ
in ſolennitate circa huiuſmo
r di doctoratum aut magiſteri
um quomodolibet adhiben/
da expendat:ipſoſq̃ nihilo/
minus niſi forſan notabilis
conditionis extiterint: vt in
fra ſummã p̃dictã huiuſmo/
di moderentur expenſe effi/
caciter exhortantes:ac ſi hoc
illorum congruere ſtatui vi/
derint iuramentum exigen/
tes ab eis:q̃ certos infra ſũ/
s mam prefatam taxandos ab
ipſis expenſarum terminos
nõ excedant. Si quis au
t tem pontificali dignitate p̃/
fulgens non recepto prius
iuramento prefato honorem
cuiq̃ tribuerit ſupradictum:
a collatiõe magiſterij ſeu do/
v ctoratus cuiuſlibet p ſex mẽ/
x ſes ſequentes eoipſo noue/

a Sedem apoſtolicam. in ſtipendijs competenti/
bus et ſumptibus volumus p̃uideri qd ſequit̃.
b Vualie.ſcribit̃ p duplex.v.vt dixi.de tempo.or
di.c.ij. c Rectores.alios beneficiatos non videt̃
includere. d Volumus.hec voluntas ſuis manet
terminis: q2 nõ
fuit de executo/
re p̃uiſum.
e Faculta/
tũ.de cen. ſopi/
te cũ ſuis cõcor.
⁊.ſ.c.pxi.
f Ad alia.cõ/
cor.š.ea. com.ď
ſta.mona.c.ij. ď
reli.do.c.ij.

Diuiſio

Cum ſic. Par/
tes patet. In p̃/
ma exordiũ po/
nẽs cõſtitutiõis
cauſam. In ſecũ
da cõſtitutionẽ.
ibi: Volẽteſ. In
tertia punitionẽ
trãſgreſſorũ. ibi:
Si qs.
g Schola/
ſticos. idẽ vbũ
xxxviij.di. ſedu/
lo in prin. ď he/
re.cũ ex iniũcto
.§.ij.de reſtitu.
ſpo.frequens li.
vj. h Docto
rat⁹ vel magiſte
rij.ſic.xxxvij.di.
de q̃buſdã. ⁊ di/
ppriecũt q̃dã q̃ docto
res in iure cano
nico vl' ciuili.ma
giſtri dicũtur in
theologia vel ar
tib⁹: ⁊ quid do/
ceant ſeptẽ libe/
rales artes:ſat'
per Hoſti.in ſũ
ma hui⁹ tituli.
.§.iij.facit ad p̃/
mũ p̃emiũ. lib.
vj.circa mediũ.
ad ſcdm.eo.ti.c.
penul.⁊ vlti.hoc
recipit̃ apd itali
cos.Sed vltra/
montani cõiter
vocãt magiſtroſ
nec debet alicui
hec denominatio fore moleſta cum chriſtus ſic a diſci/
pulis vocaretur. Joh.iij. quod ipſe acceptabat. Joh.
xiij.dicens:Vos vocatis me magiſter et domine et be/
ne dicitis:ſum etenĩ. Et dicit̃ magiſter quaſi maior in
ſtatione:ſicut miniſter quaſi minor. ibidem.ſ. titu.ij.c.
j.§.ſane.dicitur etiam a mouendo vel a monſtrando:
⁊ de his per Hoſtien.in ſum.eo.titu.§.j.
i Honorẽ.hũc honorẽ ſine pctõ q̃s poſtulat etiã ĩ
quacũq̃ ſciẽtia:ſi eſt dign⁹.viij.q.j.in ſcripturis.ver.

ecce ego.eo.ti.quanto.ratio:quia per hoc petit oporte
nitatem cõmunicandi qd habet et quod laudabile eſt:
⁊ ad charitatẽ ptinẽs. In indigno vero eſt peccatum
preſumptionis:de hoc p Archi.xlviij.di.c.j.
k Principia.ita loquunt̃ quidam in ſtudijs q̃buſ
dam vltramon/
tanis.
l Inſignia
doctorat⁹.ita lo/
quimur nos: et
iſta inſignia ſũt
cathedra birre/
tuz:apud aliq̃s
liber anul⁹ oſcu/
lum.

Inſignia doctoralia

m Excedũt.
ſicut quandoq̃
imperfectum ſci
entie ſupplet p/
fectio charitatis
de renun.niſi.§.
pro defectu. ſic
quandoq̃ in ta/
libus impfectuz
ſcientie ſupplet
pfectio expẽſaz.
n Vacui.pri
us habitis ⁊ cõ/
ſumptis.
o Grauati.
onere debitorũ.
p Juramẽ/
to.ſ.de iude.ſi/
gnificauit.š.ea.
compilla.ď reli.
domi.quia.v.il/
li etiã.ſ.ti.ij. c.j.
.§.porro. ď mul
tis iuramentorũ
formis exp̃ſſis ĩ
iure:vide ĩ Spe
cu.ď iureiu.§.j.
v.illud.ad quas
addas iſtas.
q Argẽteorũ.
aſcendũt ad mo
netã bonoñ. q̃n/
gẽtas li. bonoñ.
paruorum ponẽ
do turoñ.p du/
obus venet'.vel
xl.bonoñ. p̃uis.
vt valere cõſue/
uerant.
r Doctora/
tũ.expẽſas p̃ua/
ti examinis non
videt̃ includere.
s Taxãdos.ſi.š.de vſur.q̃q̃.v.ceterũ.li.vj.
t Pontificali.al's nõ includeret̃.de ſen.ex.quia pe/
riculoſum.de elec.ſi cõpromiſſari⁹.§.hmõi.li.vj.
v Cuiuſlibet.nõ illi⁹ ſciẽtie tm̃ cui⁹ doctoratũ con
tulit nõ recepto iuramẽto:⁊ eſt ſi.de temp.or.vel nõ ẽ.
x Sequẽtes.imediate.ſi aũt pendẽte primo ſeme/
ſtri iterũ violet hanc conſtitutionem an ſtatim currat
ſcdm ſemeſtre:an tunc cũ finitum fuerit primum dubi
tabat:⁊ cõmuniter tenet̃ q̃ nõ ſit duplicatio toti⁹: ſed

ſtatim poſt ſcḋam trāſgreſſionē inchoat ⁊ ſcḋm ſemeſtre
ꝑ leges.ff.ad.l.acquil.ita vulneratus. ⁊ ad turpil.l.in
ſenatus in fi.ad carboni.l.carbonianū ·§·fi.et.l.ſe.⁊ fa
cit.ī.de prel.c.j.ver.ſi qui vero.de hoc ſatis ſcripſi.de
Queſtio electi.cū in cūctis in fi.Sed nunquid ſuſpenſione pend ē/
re valet collatio
doctoratus facta
per ſuſpenſū:con
ſtat ꝙ iſte nō eſt
caſus in quo ipri
matur character.
Item nec datur
hoc officium ex
impreſſo chara/
ctere:ſed ex pote
ſtate officij:⁊ eſt
quedam auctori/
zatio et declara/
tio q̄ declarat il/
lū etiā dignū ad
officiuꝫ doctrine
et dat auctorita/
tē vt doceat: pu/
to igiť ꝙ ſi ſuſpē
ſio erat occulta:
habeat auctatis
dationem nec ſit
neceſſe iterari:ſe/
cus ſi eſſet publi
ca:facit de re.iu.
ad ꝓbādū.et qḋ
ibi no.⁊ vide qḋ
dixi ḋ here.ſi ad/
uerſꝰ.⁊ qḋ no.in
Spe.ḋ iſtru.edi.
·§·reſtat.ꝟ.qd ſi
tabellio.

a rit ſe ſuſpenſum.

De iudeis et ſaracenis.

Clemens.v.in ꝯcil.Uieñ.

Principes chriſtiani compe ſcere debent ſaracenos ſibi ſubiectos ab inuocatione publica mahometi et a peregrinatione quā facere ſolent ad ſepulchꝝ ipſius.h.d. Jo.an.

Capitulū.I

b Cedit q̄dem in offē
ſam diui nomīs et
opprobrium fidei
chriſtiane ꝙ in q̄buſdā mun/
di ꝑtibus ṗncipibus chriſtia
nis ſubiectis in quibus inter
c dū ſeorſum interdum vero ꝑ/
mixtū cum chriſtianis habi/
d tant ſaraceni ſacerdotes eo/
e rū çabaçala vulgariter nūcu
f pati: in tēplis ſeu meſquitis
g ſuis ad q̄ ijdē ſaraceni conue
niūt: vt ibidē adorēt ꝑfidum

a Suſpēſū.violās hāc ſuſpēſionē irregularī ñ eēt.
ḋ ſen.ex.is q̄.lib.vj.dixit de excel.ṗla.c.fi.declarari de
buiſſꝫ ad quē tūc ſpectaret collatio:ſic factū fuit.ḋ.ea.
cōpilati.ḋ ſta.mona.c.j.ꝟ.abbate. Et ſciēduꝫ ꝙ aliq̄
ꝯferūt auctate apl'ica:vt archidiaconꝰ Bonoñ.aliq̄ ḋ
ꝯſuetudie aliq̄ de iure cōi ſꝫ Hoſt.q̄ nota.i ſū.eo.ti.§.
pe.in ṗn.ꝙ vbi aliud nō apparet epūs cū capl'o hoc fa/
ciet.alle.eo.ti.q̄.ꝟ.verꝫ.parū facit ⁊ maxime pōdera/
ta decre.ij.eo.ti.⁊ ipius ſubſcṗtione:puta ꝙ in ſtudio
iſto cū ex priuilegio apl'ico dato ab Honorio.iij. archi
diaconus ħ faciat deuolueret ad papā.de conceſ.ṗbē.
q̄ diuerſitatē.ſed q̄ ꝑ aliud ṗuilegiuꝫ apoſtolicū mor
tuo vel abſente archidiacono epūs ⁊ capl'm exercēt offi
cium ipi ſuccederēt: ⁊ idē eſſet vbi archidiaconus vel
aliꝰ ꝯferret de ꝯſuetudine vel de iure: q̄ ſuꝑior ſupple
ret.eo.ti.c.ij.j.rñ. Quid ḋ officiali archidiaconi: dico
ꝙ ipē ſuſpēſus eſt:nō archidiaconꝰ:niſi ratū habuiſſet
ḋ elec.ſi cōpromiſſarius·§·porro.li.vj. Jo.an.
Diuiſio Cedit Prima ꝑs ponit duplicem ſarace
norꝝ exceſſū:quē ſcḋa corrigi ṗcipit ibi:Cuꝫ
aūt. b Offenſā.q̄ diſſimulāda nō ē eo.
ti. ī nōnulľ. c Seorſū.puta q̄ totā vnā
terra villā vl' populationē tenent ſb ṗncipe chriſtiano:
vl' ha bēt vnā extremitatē terre vl' parochie ꝑmixti:q̄
ī q̄libet ꝑte ciuitatī cohabitāt chriſtiani. qḋlibet iſtoꝝ
fert eē ī Arragonia a diuerſis terris Hiſpanie.
d Saraceni.q̄ debēt a chriſtianis publice diſtigui
ꝑ habitū.eo.ti.i nōnulľ. e Zabazala.⁊ habui a re/
uerēdo viro antiq̄ dño Johē theſaurario regī frācie q̄
fuit captiuꝰ corꝝ ꝑ q̄drienniuꝫ ꝙ erratum eſt in voca/
bulo:q̄ duo habent genera ſacerdotū. Primi in ſin/
gulari vocanť foqui in plurali vocanť foqua: et iſti
ſūt vxorati ⁊ manēt in meſq̄tis. Scḋi vocanť alha/
ges:⁊ iſti cōiter nō ſunt vxorati ⁊ reliquūt mūdū: et
ſic diuerſū a primis i habitu:⁊ alijs:ſic apud nos reli
gioſi a ſecľaribꝰ
clericis: ⁊ iſti ſe/
mel accedunt ad
ſepulchꝝ maho/
meti:⁊ q̄libꝫ meſ
q̄ta hꝫ vnū ſacer
dotē de ṗmis: et
vnū miniſtruꝫ q̄
vocať muetdē:
qḋ ſonat preco:q̄
ſupplet defectuꝫ
cāpanaꝝ q̄s licet
ſaraceni multum
cōmendent:q̄ tñ
chriſtiani in eis
habendis ṗuene
rū noluūt eis vti.
Illiꝰ ṗconis offi
ciū ē:q̄ horis de
q̄bꝰ infra dicitur
aſcendit turrim
meſq̄te:q̄dratam
in q̄libet ꝑte ſui
feneſtrā magnaꝫ
habētē.et ad illa
rum quālibet cla
mat alta voce ob
turatis auribus
cū digitī:vt vox
fortiꝰ reſonet: in
ſua lingua verba
hec ſonantia. nil
aliḋ poſſe niſi deꝰ ⁊ mahometꝰ eiꝰ nūciꝰ venire ad ora/
tionē faciendā in releuationē peccꝝ veſtroꝝ et poſtea
ſubmittit:legalis illehalla:qḋ eſt dicere: non eſt alius
victor niſi ſolus deus: ⁊ hec ꝟba oēs milites ſaraceni
portant in ſcutī ſuis:⁊ adhuc ſubmittit:deꝰ eſt omni/
potēs:hore aūt q̄bus ħ facit de q̄bus infra ſequiť ſūt
quinq̄. Prima eſt in aurora quā vocant zalarazobh:
qḋ eſt dicere oratio matutinalis:⁊ forte hec fuit cā er/
roris huiꝰ ꝟbiꝰ ꝫū male recepti:cū ab illo ṗcone pro
ferť. Scḋa hora eſt in tertijs. Tertia in veſꝑis. Quar/
ta in cōpletorio:q̄ reſonat in cenā. Quito in crepuſcu/
lo noctī:q̄ ſua lingua reſonat in tenebras:⁊ q̄libet iſta
rū horaꝝ ſaraceni faciūt certas genuflexiones:ſicut de
ſero nos facimꝰ ad laudē ꝟginis. f Meſq̄tis.qḋ
nos vocamꝰ baſilicas vel eccľiam:ipi vocāt meſq̄tas:
iudei ſynagogas.eo.ti.iudei. ⁊.c.cōſuluit. g Cōue
niūt.audiui ꝙ femine nō cōueniūt ibi cū maribꝰ:⁊ qñ
itrāt ħ faciūt nudis ⁊ lotī pedibꝰ:⁊ cū certa deuotiōe.
h Mahometū. In hiſtoria eccleſiaſtica legiť ma/ Maho
hometū nutritum fuiſſe a quodaꝫ clerico nobili roma meto
no:qui cum tempore Bonifacij pape quarti quedā pe/
tita imperrare non potuiſſet:apoſtatauit a fide ⁊ nutri
uit illum cū q̄dā colūba alba q̄ recipiebat grana ḋ au/
re eius:⁊ ſic erudita per hoc ꝙ qñ volebat mahometꝰ:
illa ponebat i publico os ad aurē: ſic dicebat ꝙ ſpūs/
ſanctus alloquebať ⁊ inſtruebat illū: iſte poſtmodum
dedit legē ſaracenis et hec in hiſtorijs eccľiaſticī ple/
nius repiri poſſūt. i Ad locū.qui diciť mecha.
k Saracenus.cōiter habemus ꝙ fuerit machome
tus de q̄ ṗmiſit. l Aliq̄.q̄ nō cohabitēt chriſtianis.

h mahometū:diebꝰ ſingulī cer
tis horī ſtātibꝰ ī loco aliq̄ emi
nenti eiuſdem mahometi no/
men chriſtianis et ſaracenis
audiētibꝰ alta voce īuocāt et
extollūt:ac ꝟba q̄dā in illius
honoreꝫ publice profitentur.
i Ad locum inſuꝑ vbi olim q̄/
k dam ſepultus extitit ſaracenꝰ
l quē vt ſanctum ſaraceni alij
venerantur et colunt:magna
ſaracenorum eorundem par/
tium et etiam aliarum cōfluit
publice multitudo:ex quibus
noſtre fidei non modicum de
trahiť:et graue in cordibꝰ fi/
delium ſcandalū generatur.
Cum autem hec diuine maie/
ſtatis diſplicētia nō ſint vlla/
tenꝰ tolerāda:ſacro approbā
te ꝯcilio ipa in terris chriſtia
norū diſtrictiꝰ fieri deinceps
ībidemꝰ: vniuerſis ⁊ ſinglis

a ¶ Principib⁹. ad q̄s ſpectat coercere tales: cū em̄
non ſint creature eccleſie illos eccl'ia nō coerceat. de di/
uor. gaudem⁹. Jo. an. b ¶ Perterriti. ſ. e. cō. de offi.

Diuiſio
Multorum. ¶ Diuiditur (ordi. c. j. cū cōcor.
in ſex ptes: vt pꝫ ĩ rubro. Scḋa ibi: Proptẽ
Tertia
ibi: Sa
ne. Quarta ibi:
Porro. Quinta
ibi: Verũ. Sexta
ibi: Alia. Scḋa
ſbdiuidit ĩ q̄nq3.
q: pmo ponit cõ
ſtitutionẽ de offi
cio inquiſitorꝫ ex
ercendo per dio/
ceſanos et inqui/
ſitores. Secũdo
ponit quinq3 que
alter poteſt ſine
altero ibi: Sic ꝙ
quilibet. Tertio
põit tria que nul
lus poteſt ſine al
tero ibi: Duro ta
mẽ. Quarto po/
nit decretuꝫ ibi:
et ſi. Quito quõ
impeditus vel in
tereſſe nolẽs poſ/
ſit alteri commit
tere vices ſuas
ibi: Verũ. Jmol.
c ¶ Pulſauit.
talis pulſatio cõ/
muniter princi/
pes mouet: vt ħ.
q̄ñq3 etiã nõ mo
uet ex cã de pur.
ca. cũ ĩ iuuẽtute.

Meta d ¶ Metas. di
cit a metior meti
ris: et eſt finis
vel termin⁹ agri
vel cuiuſcũq3 rei.
habemus meto
metis quod po/
nit ꝑ collectione
meſſiũ: ꝺ pe. ⁊ re.
cũ ex eo. poſt pn.
inde dixit q̄dam.

Verſus Dũ tua rura me
tis vicinis parci
to metis. Has
vero metas non
licet tranſgredi:
de ſepul. c. j. vbi
ꝺ hoc. e ¶ Ex
cẽdẽtes. al's exce/
dẽtes. f ¶ Pie
tatꝭ. ſpecie ꝯcor.
xxx. q. j. noſſe cuꝫ
ſuis ꝯcor. eo. tit.
excõicam⁹ §. q2
vero. de ſi. ad a
poſtolicã ĩ. ca. ſi./
ver. nõnulla.

a principibus catholicis: ſub
quorum dominio dicti ſarace
ni morant̃: et fiũt p̄dicta ſub
obteſtatiõe diuini iudicij ob/
nixius iniungẽtes: quatenus
ipi tã q̄ veri catholici ⁊ chri/
ſtiane fidei ſeduli zelatores
ĩ opprobriũ qꝺ tã ipis q̄ ce
teris chriſticolis ꝑ pmiſſa in/
gerit̃ debita conſideratione
penſantes: ipſum vt proinde
eterne beatitudinis premium
aſſequant̃ de terris ſuis om/
nino auferant: et a ſuis ſub/
ditis auferri ꝓcurent inhibẽ
do expreſſe: ne prefata inuoca
tio ſeu profeſſio nominis ip/
ſius ſacrilegi mahometi pub/
lice aut pegrinatio prelibata
ab aliquo in eorum exiſtente
dominio audeat attentari de
cetero vel quomodolibet ſu/
ſtineri. ¶ Ibi vero qui ſecus
p̄ſumpſerint taliter ob diui/
nã reuerentiã caſtigentur ab
b ipſis: ꝙ alij eoꝝ exemplo per/
territi a p̄ſumptione ſimili ar
ceantur. De hereticis.

Clemẽs. v. in ꝯcil. Vienen.

Primo p̄mittit conſtitutio/
nis cãm. Scḋo ibi: Propter
qꝺ põit ꝯſtõnẽ ꝺ officio inq̄
ſitionis exercẽdo per dioceſa
nos ⁊ inquiſitores. Primo po
nẽs quinq3 que poteſt alter
ſine altero. Secũdo tria que
nõ poteſt. et decretum oppo/
nit ſubmittẽs quõ ipedit⁹ vl'
itereẽ nolẽs cõmittit alij vel
ꝯſentit. Tertio ibi: Sane ꝓ
uidet circa muros vel carce/
res hereticoꝝ ipoꝝ claues cu
ſtodes et cuſtodũ miniſtros.
Quarto. ibi: Porro. ponit
iuramentuꝫ cuſtoduꝫ miſtro/
rũ ſuoꝝ notarioꝝ ⁊ alioꝝ of/
ficialium. Quinto ibi: Ve/
rũ. punit epiſcopos inquiſito
res ⁊ eorũ ſubſtitutos qui fa/
ciendo vel omittendo delin/
quunt in officio. Sexto ibi:
Aliã. confirmat antiqua iu/
ra huic conſtitutioni non ob
uia. hoc dicit Jo. an. ca. I

Multoruꝫ querela
ſedis apoſtolice
c pulſauit audituꝫ
ꝙ nõnulli inqui
ſitores per ſedẽ eandẽ contra
prauitatẽ hereticam deputati
d e metas ſibi traditas exceden/
tes: ſic interdũ excedunt ſue
poteſtatis officium: vt qꝺ in
augmentum fidei per circum
ſpectam eiuſdem ſedis vigi/
lantiam ſalubriter eſt proui/
f ſum: dum ſub pietatis ſpecie
g granantur innoxij: cedat in
h fideliũ detrimẽtum. ¶ Pro
pter quod ad dei gloriã ⁊ au
gmentum eiuſdem fidei: vt
negocium inquiſitionis hu/
iuſmodi eo proſperet̃ felicius
quo deinceps eiuſdem labis
i indago ſolennius diligenti⁹
et cautius peragetur: ipſum
tam per dioceſanos epiſco/
pos q̄ per inquiſitores a ſe/
k de apoſtolica deputatos: om
l ni carnali amore odio vel ti/
more ac cuiuſlibet cõmodi tẽ/
poralis affectione ſemotos:
decernimus exerceri. Sic ꝙ
quilibet de predictis ſine alio
m citare poſſit et arreſtare ſiue
n o capere ac tute cuſtodie man/
p cipare: ponendo etiam in
q compedibus vel manicis fer
reis ſi eis viſum fuerit facien
dum ſuꝑ quo ipius conſcien/
r s tiam oneram⁹: necnõ inquire
re cõtra illos de q̄b⁹ ꝓ hmõi
negocijs ſm deũ et iuſticiam
t viderit expedire. Duro ta/
men tradere carceri ſiue ar/
v to: qui magis ad penam q̄
x ad cuſtodiã videatur vel tor/
mentis exponere illos: aut

g ¶ Innoxij. qꝺ eſſe nõ debet: de ſen. exco. roma. ĩ ſi.
li. vj. h ¶ Detrimentũ. qꝺ eſſe nõ debet: de penis in
q̄buſdam. de ap. c. iij. ⁊ c. ſuggeſtũ. de offi. ordi. irrefra
gabili. i ¶ Jndago. quaſi indagatio inquiſitio vl'
inueſtigatio: de iureiur. quanto. poſt princi. de offi.
dele. c. j. ⁊ vlti. li.
vj. k ¶ Depu/
tatos. generali/
ter. ſ. e. tit. ꝑ hoc
lib. vj. ⁊ vide qꝺ
ibi no. in. j. glo.
l ¶ Amore. q̄t/
tuor modis exp/
mit q̄bus puerti
ſolet humanũ iu
dicium. xj. q. iij.
quattuor. ꝺ re iu/
di. cũ eterni. lib.
vj. m ¶ Cita/
re. hoc eſt pmum
ex quinq3 de q̄b⁹
dixi. n ¶ Cape
re. ſm quod dif/
fert a ſequenti: ſe
pe eñ capitur q̄
nõ incarceratur.
de ſenten. excom.
ſi clericos. lib. vj
ĩ. de exceſ. prela.
frequẽs. in prin.
⁊ poſt pn.
o ¶ Mancipa
re. tertiũ.
p ¶ Ponendo.
quartum.
q ¶ Manicis.
ſicut compedes
ſunt cathene vel
vincula circa pe/
des: ita manice
cathene vel vin/
cula circa manus
de vtroq3 Pſal.
pe. Ad alligan/
dos reges eorum
in compedibus:
⁊ nobiles eoꝝ in
manicis ferreis.
Jo. an.
r ¶ Oneramus.
ꝯcor. ſ. e. cõ. ꝺ iu
repa. c. j. ⁊ ibi de
di ꝯcor. de hoc.
s ¶ Jnquirere.
quintum.
t ¶ Duro. poſu
it. v. alteri ſoli ꝑ
miſſa: nũc ponit
tria ꝓhibita: et
ecce primũ.
v ¶ Ad penã. ꝺ
pe. ꝯſuis. li. vj. ꝺ
ver. ſig. nouimus
ꝺ apoſtata. c. pe.
x ¶ Tormẽtis.
ſm de tormentis
teſtiũ actoris, et

rol.no.xv.q.vj.in ſumma.facit.v.q.v.illi qui.ꝺ re.iur.
cū in cōtemplatione. Puto aūt ꝙ ieiunia q̄ inq̄ſitores
ad veritatē cernēdā ſolēt indicere ſint tormenta: ita ꝙ
alter hoc non poſſit ſine altero ꝑ hanc lr̄am. Nā q̄ſtio
nis vbo intelligim⁹ tormēta corꝑis dolorem: et malaꝫ
māſionē.ff.de iu/
reiur.item apud
.§.q̄ſtionē.et .§.
queſtionis.⁊.ff.
ad ſyl.li.j .§.q̄ſti
onem. Item prꝫ
per etymologiaꝫ
qua dicit̄ tormē/
tū q̄ſi torquens
mentē. Jo.an.
a ¶ Ad ſniam.
tertiū.olim autē
quando alter ſo/
lus ꝓcedebat: ſo
lus ſentētiabat.
Si ambo ꝓcede
bant licet diuiſiꝫ
cōiciabāt ſibi pro
ceſſus in fine cuꝫ
nō reſtabat niſi
ferre ſniam.e.tit.
ꝑ hoc li. vj.et in
extrauagan. be/
nedicti ex eo. qꝺ
tn̄ adhuc hodie
ſeruabit̄: qꝺ dic̄
decre.ꝑ hoc.vt ſi
diſcordēt in ſen/
tentia: conſulat̄ papa.

a b ad ſententiam procedere cō
tra eos epiſcopos ſine in/
quiſitore: aut inquiſitor ſine
epiſcopo dioceſano aut eius
c officiali: vel epiſcopali ſe. va/
d can. capituli ſuper hoc dele/
gato ſi ſui ad inuicem copiaꝫ
habere valeant: infra octo di
erum ſpaciuꝫ poſtq̄ꝫ ſe inuicē
e requiſierint: non valebit. Et
ſi ſecus ꝑ̄ſumptū fuerit: nul/
f lū ſit irritū ip̄o iure. Veruꝫ ſi
ep̄s vl̄ ei⁹ inq̄ſitor ſeu capitl̄i
ſede vacāte delegat⁹ cū inqui
ſitore: aut inquiſitor cum alte
ro eorūdē ꝓpter premiſſa ne/
g queat: aut nolit perſonaliter
cōuenire: poſſit epiſcopus vl̄
eius ſeu capituli ſede vacāte
h delegat⁹ inquiſitori: ⁊ inquiſi

Queſtio

b ¶ Cōtra eos. Sꝫ nūq̄d pro
cis poſſet alter ſine altero diffinire: videt̄ ꝙ ſic: q: a iu/
re veteri nō recedim⁹ niſi inquātū inuenit̄ expreſſum.
Sed ita eſt ꝙ olim ⁊ hodie alter ſolus poteſt inquire/
re ⁊ de iure veteri cū ſolus ꝓcedit ſolus pronūciat: vt
dixi in glo.ꝓxi. qꝺ hodie immutatū eſt: ſi condēnat ꝑ
hāc lr̄am: ergo ſi abſoluit remanet ius antiquū. fac̄ de
elec. ſtatutū.li.vj.et eſt.ſi.qꝺ no.xij.diſt.preceptis.iij.
q.vj.accuſatus. c ¶ Sede vacante. vel q̄ſi vacante:
vt in caſu decre.ſi ep̄us.de ſup.neg.p̄la.li.vj. Item in/
tellige ſedē vacare: quo ad hūc caſuꝫ iuriſdictionis ca
pituli: etiā qn̄ ꝓuiſum eſt: ſed ꝓuiſus adminiſtrare nō
pōt: q: nō dū habet litteras ꝑ conſtitu. Bonifacij iniū/
ctas: facit de tranſla.c.ij. d ¶ Capituli. hec lr̄a infra
pluries repetita.⁊ decre.ſ.ꝓxi. faciunt ad queſtionē an
capitulū ſede vacante poſſit viſitare: ⁊ debeat ꝓcurari
de quo ꝑ Jo.mo.de ſupplē.negli.p̄lato.eccl̄ie.⁊ ꝑ Ar
chi.eo.ti.ſi ep̄us.⁊ ꝙ poſſit alle. ꝙ ep̄us hoc pōt: ⁊ eſt
iuriſdictionis in qua ſuccedit capitulū: de maio.⁊ obe
dien. his que.⁊.c.cum olim.e.ti.c.j.lib.vj.de inſti.c.j.
e.li. ergo hoc poterit: alias tp̄e vacationis remanebūt
crimina incorrecta: alleg. etiā pre.decre.eccl̄ie.vbi viſi/
tator dat⁹ a metropolitano a quo certus caſus excipit̄
in alijs videt̄ ptātē hr̄e q̄ſi ꝑ exceptionē firmet̄ regula
ff.de fun.inſtruc.q̄ſitū.§.denīq: nerati⁹.xxij.q.vij.do
minus. Cū autem metropolitanus nil habet niſi de iu
re trāſfuſo.de capitl̄o in metropolitanū: ꝗ capitulum h̄
habebat. faciūt no.ꝑ Inno.ꝺ here.ad abolēdā. In cō
trariū hoc nō eſt iure expꝛ̄ſſum: ergo nec attribuenduꝫ.
lꝫ em̄ capitulū cōſeruat iura ep̄atus.xij.q.ij.charitatē.
⁊.c.illud.⁊ ius reddat a gentib; accuſantib; ⁊ denūciā
tib;: nō tn̄ viſitat: ſꝫ is q̄ dat̄ a papa.lxj.diſ.obitū. vbi
ꝓbat̄ ꝙ vacās eccl̄ia deſtituit̄ viſitatiōe. Sed ſm̄ Ar
chi. dici poſſet ꝙ illud deſtitute nō reſpicit viſitatiōis

An caplm
ſede vacāte
poſſit viſita
re ⁊ debeat
ꝓcurari

operā: ſed eccl̄ie vacationē ſicut de elec. eccleſia.j.q.ij.ſ
prin. Item capitulū eſt neceſſarius nō volūtarius ad
miniſtrator: ergo non poterit ꝙ adminiſtrationi neceſ/
ſario nō incūbit: ⁊ hoc tenet Jo.mo. ſed Archi.nō eli/
git: videt̄ tn̄ plus accedere primo dicto: pro quo fac̄ q:
iſte non eſt actus
ꝑ quē preiudicet̄
ep̄o: ſicut benefi/
ciorꝫ collatio ⁊
alienatio ꝑſona/
rū et rerū.de q̄b;
de maio. et obe.
c.j.lxxj.diſt. fra/
ternitatem.xij.q.
ij. ſi qua de reb⁹.
egeret declarati/
one nō ſolū in h̄
ſed in pluribus
alijs articulis. h̄
qꝺ dicit̄ capitu/
lū ſuccedere i iu/
riſdictiōe vacāte
ſede volens tene/
re opi. Jo. poſſet
dicere illam verā
in generali viſita
tione ciuitatis ⁊
dioce. contrariaꝫ
in ſpeciali viſita/
tione vel inquiſi/
tione contra cer/
tas perſonas vel
loca.

tor epiſcopo vel eius delega/
to ſeu ſede vacāte illi qui ad
hoc ꝑ capitulū fuerit deputa/
i tus ſuper illis committere vi
ces ſuas vel ſuuꝫ ſignificare
k l per litteras conſiliū ⁊ conſen
ſum. ¶ Sane q: circa cuſto/
diam carcerum hereticalium
m qui muri in quibuſdam par/
n tibus vulgariter nuncupan/
tur multas fraudes dudū in/
telleximus ꝑpetratas. Nos
volentes ſuper hoc prouide/
ri ſtatuimus: vt quilibet ta/
lis carcer vel murus queꝫ de
cetero epiſcopo vel inquiſito/
ri predictis volumus fore cō
o munē: duos cuſtodes habe/
at ꝑ̄ncipales diſcretos indu/
ſtrioſos ⁊ fideles: vnū quem

e ¶ Req
ſierit. req̄rit ꝗ ꝑ parē: de h̄ de offi.dele. cū cauſa.in.j.gl.
⁊ puto ſufficere vnam requiſitionem: et facit quod no.
xviij.di.ſi ep̄us.in vl.glo.⁊ qꝺ dixi.de iureiur.ego. N.
⁊ in requiſitione nō eſt neceſſe terminū exprimi ſed ip̄o
iure ſtatim currit: ſic de excep.pla.lib.vj.⁊.ſ̄.ea.cōpi.
de deci.c.j.⁊ hic adde quod ibi dixi. Joh̄.an.
f ¶ Ipſo iure. a q̄ ad iuris effectū: ſi em̄ de facto tor/
tus ē vel dure carcerat⁹ h̄ nequit nō fuiſſe.ff. de cap.⁊
poſtlimi.reuerſis.in bello.§.facte: ⁊ facit quod dixi de
appel.vt noſtrū. Sed ſi interlocutoria ſolum lata eēt
ſuper carcere vel tortura: illa nulla eſſet: ⁊ lex ꝑmittit
tunc appellare: q: grauamē tolli non poſſet ꝑ appella/
tionē interponendā poſtmodum diffinitiua. de ap.ſ̄.
eo.ij.j.rn̄.ij.q.vj.ante ſniam: ff.de ap.re.vel non.l.ij.
g ¶ Nolit. ſi.de reſcrip.ſciſcitatus in fi. h ¶ In/
quiſitori. hic iunge finem ſuper illis ⁊c̄. i ¶ Sup
illis. carceratiōe tortura et ſententia. k ¶ Per lr̄as.
cōcor.lxiiij.di.c.j.⁊.ij.de tē.or.nec ep̄i. l ¶ Conſen/
ſuꝫ. Sufficit ergo ꝙ cōmittat illū vel conſentiat illū ꝓ/
cedere que ſunt diuerſa: facit quod ſcripſi: de fo. com/
pe. ſignificaſti per glo.fi.ff.de ec.edifi.ad audientiā.ij.
ſup.j.glo. vnde in electione licet ꝑ̄mū ⁊ non ſecunduꝫ:
de electio.c.pe.in fi.li.vj. ita hic delegat⁹ epiſcopi vel
capituli pōt ſecundū ⁊ nō primū qꝺ forte fuit cā hu⁹
diſiūcte: alteꝝ vero iſtoꝝ hic eſt neceſſarium infra octo
dies poſt requiſitionem: poſt octo vero dies neutꝝ ē ne
ceſſariū: vt.ſ̄. m ¶ Muri.e.ti.vt cōmiſſi.li.vj. ver.
⁊ illoꝝ. n ¶ Vulgariter. ſi.ſ̄.e.cōpil.de re.do. c.j.in
princi. et ibi concor. o ¶ Duos. niſi de vno concor/
darent. in caſu em̄ diſcordie manaſſe videt̄ hec ꝓuiſio.
fac̄ de appella.cū ſpeciali. puto cōtrariū.ſ.ꝙ de vno cō
uenire non poſſint: ſed neceſſarij ſunt duo: nec eſt h̄ pro
uiſum ꝓpter diſcordiā: ſed ad ſecuriorē cuſtodiam: qꝺ
ſatis ſonāt verba. facit optime.ff.de cuſtodia reorꝫ.l.

a volet ep̄us: ⁊ ꝓuidebit eidē: aliū de quo voluerit inquiſi/ b tor: cui etiā ꝓuidebit: et quilibet p̄dictoꝝ cuſtoduꝫ ſub ſe aliū bonū et fidū poterit ha/ c bere miniſtrum. In quolibet d etiā cōclaui eiuſdem carceris e ſiue muri erūt due claues di/ uerſe: quarū vnā vnus: aliaꝫ alius tenebit p̄dictorū cuſto/ dū: ⁊ eā cum officio miniſtrā di que incarceratis fuerint miniſtrāda ſuo poterit cōmit f tere vel ſubdelegare miſtro.

¶ Porro corā epiſcopo vel capitulo ſede vacāte et inquiſitore p̄dictis vel ſubſtitutis ab eis cuſtodes ſupradicti anteq̄ ſuū officiuꝫ exequant̄ g iurabūt ad ſancta dei euāge/ h lia corꝑaliter ad ſe tacta ꝙ in cuſtodia in muratoꝝ et alioꝝ pro crimine ſupradicto in ſua i cuſtodia poſitoruꝫ et ponen/ doꝝ: omnē diligentiaꝫ ⁊ ſol k licitudinem quam poterunt fideliter adhibebūt: et ꝙ ali/ cui incarcerato nihil vn⁹ in l ſecreto loquet̄ quin hoc audiat alter cuſtos: ⁊ ꝙ ꝓuiſionē quā incarcerati recipiunt ex ordinatione cōmuni: et illud quod a parētib⁹ ⁊ amicis vel alijs ꝑſonis fidelib⁹ offerre/ tur eiſdē: niſi ep̄o ⁊ inquiſitori vel ſuoꝝ cōmiſſarioꝝ ordi/ nario refraget̄ ipſis fideliter m et abſq̄ diminutione aliqua miniſtrabūt: nec in his frau/ dem aliquam adhibebunt: et n idē iuramentū et coram eiſdē ꝑſonis miniſtri cuſtoduꝫ pri/ uſq̄ ſuuꝫ exerceant officium exhibebunt. Et quia ſepe contingit epiſcopos proprios habere carceres ſibi et dictis in quiſitoribus non cōes. volu/ mus et diſtricte p̄cipim⁹: vt cuſtodes ad incarceratorum o ꝓ dicto crimine cuſtodiam ꝑ epiſcopos vel ſede vacāte ꝑ p capitulū deputādi: ⁊ eorū mi niſtri coram dictis inquiſito/ ribus vel ſubſtitutis ab eis q p̄ſtent ſimile iuramentū. No tarij quoq̄ inquiſitionis co/ ram epiſcopo et inquiſitore r vel ſubſtitutis ab eis iura/ bunt ſuum officium fideliter exercere: et idem fiet de alijs s perſonis neceſſarijs ad pre/ dictum officium exequendū.

¶ Uerum quia nimis eſt graue ad exterminationem:

vl. in prin. ibi nec: vni ſed duobus cuſtodia committen/ da eſt: ⁊ idē dicimus: ⁊ de miniſtris de q̄b⁹ ſequit̄.

a ¶ Prouidebit. eidē de ſuis redditib⁹: ⁊ nō de ꝑte ꝓuentuum inquiſitionis officio deputata: vt in extra/ uaga. Bñdicti ex eo ꝙ .§. vexꝝ quia. b ¶ Etiā prouidebit inquiſitor ſcꝫ de prouentib⁹ deputati officio. c ¶ Miniſtrū. ſi. de fi. preſby. ꝓ poſuit in fi. facit qd̄ dixi ſuper ru/ brica de offi. cu/ ſto. Jo. an. d ¶ Cōclaui. cō cor. de elect. vbi periculū .§. in eo dē. cū ſuis ꝯcor. e ¶ Diuerſe. ne vnus cuſtos ſine altero poſſit aperire. Interdū ei in eadem ſera habent plures ſocij plures claues vt quilibet per ſe: et aperire et claudere poſſit: cui⁹ cō/ trariū hic inten/ dit. f ¶ Subdele/ gare. quod alias nō poſſet: cū ſibi miniſterium de/ mādet̄ ſine iuriſ/ dictione: in quo videt̄ electa idu/ ſtria perſone. de of. dele. c. ſi. ⁊ pu/ to ꝑ hāc lr̄am ꝙ in aſſumēdo mi/ niſtro non requireret̄ cōſenſus ep̄i vel inq̄ſitoris. g ¶ Jurabunt. ſi. s̄. c. cō. de re. do. c. ij. ver. illi etiā. de imagi. c. ij. ſed in illis nihil dicit̄ de corꝑali tactu. h ¶ Tacta. vt no. de elec. vt circa. ver. coram. li. vj. in gloſa. ij. in corporali iuramento non ſufficit preſentia: ſed req̄/ ritur tactura euangeliorum. quidam dicunt ꝙ corporale iuramentum ſatis eſt ꝙ habeat corporis ſenſū et viſum: facit. xxxv. q. vj. ſi ep̄os. per id quod de poſſeſſione dicit̄ ꝙ ibi requiritur actus corporalis: ⁊ cum viſu transfert̄. ff. de acq̄. poſ. l. quod meo .§. ſi ꝑ venditorem. ⁊ l. j .§. pe. ⁊ no. de cōſuetu. c. ij. ſed illud verū cum tradens ⁊ accidiens hoc intendūt: ſec⁹ ſi poſſeſſio erat vacua: vt ibi no. Vt ſ̄ ſcripſi poſt Inno. de iureiur. ⁊ ſi chriſtus. ꝟ. ꝙ aūt iuramēta q̄ p̄cipiunt̄ a iure: ſicͭ te/ ſtis calūnie veritatis: vel que a iure iudice vel parte ex neceſſitate deferunt̄: debent fieri tactis euangelijs: alſ fieri poſſunt ſine tactura. et vide qd̄ no. xxij. q. j. in ſumma. Sed videt̄ ꝙ plus obliget corporale: facit. ij. q. v. quanto. et. c. ſe. C. ſi mino. ſe ma. di. l. ſi alterius. Quedam aūt iura dicunt ſimpliciter iurari: quedam corpaliter: quedā ſuꝑ ſancta dei euāgelia: quedā addūt ip̄o/

rum tacturam: vt hic ⁊. j. q. vij. quotiens. ⁊. s̄. ca. cō. de iureiuran. romani. ver. porro. de fri. et maleſi. laudabilem. pater. de primo de iureiur. co. ti. ꝑ totū li. vj. de te/ ſti. preſentium. ⁊. c. pe. de exceptio. paſtoralis. qui ma. ac. poſ. cū in tua. de ſen. excō. ex tenore. De ſcd̄o: de here. ad abolendaꝫ .§. ſtatuimus. de ſenten. excom. venerabilibus. de elec. vbi periculū .§. his. et. c. vt circa. et. c. procura/ tor. lib. vj. De tertio. de pur. ca. q̄/ tiens. apud itali cos interpreta/ tur cōſuetudo ꝙ ſufficit quēlibet librum vel quālibet ſcripturā tangere: quod ſatis puto ꝓcedere etiam vbi de corporali iuramēto ex/ p̄mit̄: non ſic vbi de tactura euan/ geliorū vt hic et in concor. i ¶ Ponendoꝝ. vbi hoc exprimi/ tur iurat̄ ſuꝑ futuris. et ſic non ob. de iureiuran. c. pe. k ¶ Poterunt. xxij. q. ij. faciat. l ¶ Secreto. ſi. de elect. vbi periculuꝫ .§. nulli. li. vj. cū ſuis cōcor. ⁊ de ſecreto habet̄ .ſ. c. ꝓxi. de pe. diſt. j. .§. hoc ḡ in prin. ⁊ ꝟ. filiā. et de here. c. vl. li. vj. nec ſumit̄ taꝫ amare h̄ ꝟbum q̄n alter cuſtos in abſentia alteri⁹ capitulū alloq̄ poſſit: de nō ſecretis ip̄is icarceratis. m ¶ Diminutione. non ſicut infideles ſeruientes vel miniſtri q̄ ſemper de eo qd̄ dominis dat̄ decimā vel aliā quotā ſubtrahūt: vt no. j. q. j. chriſtus. xlij. q. j .§. ij. ꝟ. ſed videre. n ¶ Corā eiſdē. ep̄o vel capitulo: ⁊ inquiſitore vel ſubſtitutis ab illis. o ¶ Pro dicto crimine. de incarcerādis ergo ꝓ alijs criminib⁹ nō iurant inquiſitori. p ¶ Deputandi. dato ḡ ꝙ capitulum haberet iuriſdictionem ⁊ carcerē non tamē in ſuo carcere: ſed epiſcopali tales tenebit ſede vacante. q ¶ Notarij. qui poſſunt eſſe conſtituti in ſacris ⁊ religioſi: quod dic: vt e. ti. vt officium .§. ad conſcribendas. li. vj. r ¶ Jurabunt. ſpeciale ꝓpter magnitudinem criminis ⁊ fauorem fidei: alias ſufficere debere tiuramentum in creatione p̄ſtitum: de p̄ſcrip. ad audiētiam. de cuius forma ſcripſi ne cle. vl' mo. ſicͭ te. ⁊ Specu. de fide inſtrumen .§. reſtat ver. ſed quero. s ¶ Perſonis. officialibus nuncijs ad citationes faciendas: et apparitoribus. de quibus. ſ. c. proxi.

a ¶ Nō agere.cōcor.de ſimo.nemo.ꝛ qđ ibi no.
b ¶ Dignissimū.idē.ꝟ.lxxxvj.di.c.j.in fi. c ¶ Frau dulēter.falſo alicui nō imponāt qđ ſequit. d ¶ Obtē tu.vbi ꝫ non ꝓpter alterū p̄dictorū:ſꝫ forte timore vel ꝓpter vitandū ſcandalū hoc omitterēt:nō eſt locus pe ne. e ¶ Et cō/ſcientiā.no.ꝛ ꝙ copular.cōcor.đ iudi.cum eterni.li.vj. f ¶ Eo dem. odij gratie ꝛc̄.vt.ꝫ.
g ¶ Alijvero. ſcꝫ inquiſitores vel ſubſtituti ab eis vel ab ep̄is vel capitulis va cante ſede.
h ¶ Eoipſo in currāt. Hic ptꝫ apte ꝙ conſtitu tio eccl'ie militā/tis ligat crimen omnino occultū ad penas ſuſpē/ſionis ꝛ excōica tiōis .ad idē.ꝫ. ea. cōpi. de ſta. mo.c.j.§.q2vero .ſ̄. de penis.c.cu pientes.§. q̄ ve/ro . nec turbent aliqui.nā h̄ idez ꝓbat̄ de ſciſma. c.j.ver.omnē.li. vj.ꝛ.e.li.de elec. vbi periculū. ꝟ. nulli.ꝛ c. funda/menta.§.ꝙ ſi ſe cus.ꝛ.c.q2 ſepe. facit eo.ti. ſciāt. ꝛ.c.ſe.ꝛ ca. indē nitatibus.§.po/ſtremo. de offi. dele. ca.fi.§. ps vero.de offi. or/di.c.vi. de iudi. c.ij.ver. ꝓuiſio. de re iudi.c.j. et ij.ad fi. đ homi. ꝓ humani. ver. ſacri . Ad idem

An eccl'ia liget pctā oīa occulta ſeu pctōres delinquen/tes occul

a prauitatis predicte nō agere qđ ip̄ius cōtagioſa enormi/tas agēdū reqrit:graue eſt q̄
b ꝙꝫ et dānatione digniſſimuꝫ malicioſe in ſontib⁹ eadē im ponere prauitatē ep̄o ꝛ inq̄ſi tore prefatis ac alijs ad dicti executionē officij ſubſtituen dis ab eis in virtute ſancte obediētie:ꝛ ſub interminati one maledictionis eterne p̄ci pim⁹:vt ſic diſcrete ꝛ ꝓmpte cōtra ſuſpectos vel diffama/tos de hmōi prauitate ꝓce/
c dāt:ꝙ malicioſe aut fraudu/lēter tantā labē:ſeu ꝙ ipſos in executione officij inq̄ſitio/nis impediat falſo alicui nō imponāt.qđ ſi odij gratie vł amoris lucri aut cōmodi tē/
d poralis obtētu cōtra iuſticiā
e ꝛ cōſcientiā ſuā omiſerint cō tra quēꝗ procedere vbi fue erit ꝓcedēdū ſup hmōi pra/
f uitate:aut obtentu ſup eodē prauitatē ip̄am vł ipedimētū officij ſui alicui iponēdo:euꝫ ſup h̄ p̄ſumpſerint q̄quo mō vexare p̄ter alias penas ꝓ qualitate culpe imponēdas eiſdē.ep̄s aut ſuperior ſuſpē ſionis ab officio ꝑ trienniū.
g alij vero excōicationis ſn̄ias
h eoipſo incurrāt: a qua q̄dez
i excōicationis ſn̄ia qui eādez incurrerint:niſi ꝑ romanum

antiqua iura:de ſen.excō.porro.ꝛ.c.cū nō ab homine. de tēp.or.c.viti.patebat idē de immu.ec.clericis.li.vj. ver.necnō .ꝛ ex his videt̄ idubitatū ꝙ Arch̄.habebat ꝓ dubio:ꝛ diſputationi relinquebat:an hereticus om/nino occultus ſit excōicatus. Ioh̄.tenet ꝙ ſic. xxiiij.q. j.in ſumma.ꝛ in glo.ſe.de pe.di.j.cogitationis. placet etiā Hoſ.et Raynu.in ſūma de here.ad cōtrariū indu cit̄.xxxij.di.erubeſcāt.ꝛ qđ ibi no.xxxij.diſ. habuiſſe.l. di.§.ſed illud in fi.ij.q.j.nomen.ꝛ.q.v.cōſuluiſti.ꝛ vj. q.j.ſi omnia.xv.q.vj.c.j.ver. non poteſt.xxx.q.viti.§. his ita.ꝛ.c.ſe.xxxij.q.v.c.vi.de ſimo.ſicut tuis in fi. et c.ſe.facit ad hoc:q2 ex voluntate que nō ꝓcedit in actū non ſcandalizat̄ eccleſia.xxiiij.q.iij.de⁹ q̄bus.q̄dā ſunt qui nolunt fateri ꝑ clauem eccleſie ligari poſſe omnino occulta niſi illa ſint expreſſe lege diuina damnata: vt

vſura in qua damnat̄ ſpes occulta: de vſu. conſuluit. Alij dicunt ꝙ ſi factum eſt publicum:ſed occultum q̄s fecerit ligare poteſt eccleſia.v.q.j.quidam.de offi.ordi. ſi ſacerdos.Si vero factū ꝛ faciens ſunt occulta ſecus vt in cōtrarijs:ſed vtriꝗ dicto obuiant iura allegata in prin.glo. qua re de plano fate amur ꝙ cōſtitu/tio militantis ec cleſie ligat oīno occulta nō tamē nominatim:đ il/lis iudicat tribu nal eccleſie imo ipſa eccleſia in/q̄ſtum ꝑ homi/nem iudicat ho/minē nomiatim: ꝛ inq̄ſtū eſt col/lectio fideliū li/gatos ſic occul/tos habet ꝓ ſo/lutis. de ſen. ex/cō.a nobis.ij. et ſic loquant̄ con/traria.
l ¶ Excōica/tionis ſn̄ia.de ſu ſpenſione nil di/cit:quare videt̄ ꝙ ab illa ſuperi or poſſit abſolue re.Dic contra: ꝛ ratio illius omiſ ſionis fuit:quia tēpus habet de/termiatū. ꝛ vbi ſic determinatū eſt videt̄ ꝙ non poſſit ſup̱ior ab ſoluere:vt no.de elec. cupientes . §.ceterū in glo. eſt ergo.ſꝫ q̄d ſi tp̄s determina/tum non eſſet vi det̄ ꝙ poſſit. ex quo ſuperior nō reſeruat.de ſen. excō.nup. nec ꝓ hibet:vt.ſ̄.de pri uil. c.j.ꝟ. ſi qui.

pontificem nequeāt: p̄ter q̄ꝫ
k in mortis articulo:ꝛ tunc ſa/
l tiſfactione p̄miſſa obſolutio/nis bn̄ficiuꝫ obtinere: nullo in hac p̄te p̄uilegio ſuffragā/te. ¶ Alia ſane q̄ circa p̄miſ ſum inq̄ſitionis officiū a no/ſtris ſunt p̄deceſſorib⁹ inſti/tuta: quaten⁹ p̄ſenti decreto nō obuiāt ſacri approbatiōe cōcilij roborata in ſua volu/
m m⁹ firmitate manere. I dē in codē. Primo ponēs cōſti tutionis cauſam determinat etatē inquiſitorū.Scđo pu/nit inquiſitores qui p̄textu officij pecuniā illicitis mo/dis extorquent: vel ob deli/ctū clericoruꝫ eccl'iarū bona cōfiſcāt.Tertio p̄cipit nota/rijs officialibus ꝛ ſocijs vt hoc facientes rep̄hendāt et ſuperiorib⁹ denūciēt ſi ꝓba re poſſint. Quarto ꝓhibet inquiſitorib⁹ abuſum armo rū ꝛ circa quātitatē vel qua litatē officialium. hoc dicit Iohānes andree. ca.II.

Nolentes ſplēdorē ſoli tū negocij fidei ꝑ act⁹
n indiſcretos ꝛ improbos quo rūuis in inquiſitorū heretice prauitatis quaſi tenebroſi fu
o mi caligine obfuſcari.hoc ſa cro concilio approbante ſta/
p tuim⁹ nullis ex nunc niſi qui

facit qđ no.de reg.nō ſolū in fi.li.vj.ꝛ qđ dixi: de ſolu. c.ij.in fi.ſecus ſi reſeruaſſet.de teſt.cā lr̄is in fi.
k ¶ Articulo.q̄ caſus ſemp̱ excipit̄.ſ̄.c.ꝓxi.de offi.or. paſtoralis.ꝛ vide qđ ibi no. l ¶ Et tūc.ſ.qn̄ in mor tis periculo ꝑ ep̄m vel p̄ſbyterū abſoluūt̄. ꝛ h̄ intelli/go ſi facultas eſt ſatiſfaciēdi:ꝛ tp̄s h̄ patit̄ al's abſolue tur cū cautione.facit.ſ̄.c.ꝓxi.de ſepul.c.vi.de ſen.excō. a nobis. m ¶ Manere.ꝯcor.e.ti.c.vi.in fi.li. vj.

Nolentes. ¶ Diuidit̄ in quattuor partes vt pa/tet in rubro.Scđa.ibi: Inquiſitoribus. Tertia. ibi.Notarij.Quarta.ibi: Porro. Imola. n ¶ Im/probos.q̄ dederūt cauſam et merito huic cōſtitutioni ꝛ p̄cedenti. o ¶ Caligine.Eſa.v.in fine. Lux obte/nebrata eſt in caligine. p ¶ Ex nunc. ac ſi dicat deinceps:vel forſan voluit papa per hoc. ꝙ hec pars

Diuiſio

a quadrageſimū etatis annuȝ attigerit officiū inquiſitionis b ꝑdicte cōmitti inquiſitoribus c ⁊ tam ipoꝝ ꝗ̄ epoꝝ ſeu capitulorū ſede vacante ſupra d hic deputatis cōmiſſarijs quibuſcūqꝫ diſtricti⁹ iniūgentes e ne ꝑtextu officij inquiſitiōis f g quibuſuis modis illicitis ab h aliquibus pecuniā extorqueant: i k nec ſciēter attētent eccleſiarū bona ob l clericoruȝ delictū ꝑdicti occaſione officij m n fiſco etiā eccl'ie applicare. Quod o ſi ſecus in his vel eorū altero fecerint: excōicationis ſententie eos ſubiacere decernimus p ipſo facto: a qua non poſſint q abſolui ꝑterqꝫ in mortis articulo: donec illis a quibus ex r torſerīt plene ſatiſfecerint de pecunia ſic extorta: nullis pri s uilegijs pactis aut remiſſionib⁹ ſup hoc valituris. Notarij vero et officiales dicti officij: necnō fratres ⁊ ſocij inquiſitoꝝ et commiſſarioꝝ ipſoruȝ qui dictos inquiſitores aut t cōmiſſarios ſecrete nouerint v talia cōmiſiſſe: ſi indignationē dei et apoſtolice ſedis vitare voluerīt ⁊ offenſaȝ: ipos x grauiter arguere et corrigere y ſtudeant in ſecreto: ꝙ ſi talit z ea ſciuerīt: vt ea ꝓbare valeant ſi ſit op⁹; hec ꝑlatis inquiſitorū ⁊ cōmiſſarioꝝ eorundem ad quos id ptinebit nūciare ſollicite debeant: quos equidē ꝑlati inquiſitores ⁊ cōmiſſarios ꝑdictos reos inde repertos ab a officijs amouere et amotos

cōſtitutionis ſtatim ligaret a tempe promulgationis nō exceptatio lapſu duoꝝ mēſiū. de quo dixi in ꝓemio nō quo ad hoc ꝙ cōtrafaciētes hoc ignorātes obligati eſſent ad culpā: ſed quo ad hoc vt cōtrafactū non valeret: prius vero datos afficere nō intendit. a ¶ Quadrageſimū. con. xx. q. j. ſcīmo niales. et ē mirā dū ꝙ i inquiſitore maior etatis maturitas reqrit ꝗ̄ in epo q̄ tamen inquiſitor eſt. et eſt ſi. de electi. nemo deinceps. li. vj. et hoc eſt de arbitrarijs: de quib⁹ nō cogimur reddere rōneȝ vt ſcꝑſi de reſcrip. ſi qn̄. b ¶ Cōmitti. ꝑ ꝑlatos ꝓnunciales vel miniſtros illoꝝ ordinū qui b⁹ deputatio talium a ſede apoſtolica eſt cōmiſſa. Idē puto de inquiſitoribus ab epiſcopis vel capitulis ſede vacante: vt hi quibus cōmittāt habere debeāt hāc etatē. Sed quid ſi cōtra fiat: certū eſt ꝙ puniendi ſunt cōmittentes trāſgredientes hoc ꝑceptū. ⁊ vide qđ nota. de elec. generali. §. illos. in vl. glo. li. vj. Et licet hic non apponat̄ decretū. videt̄ tn̄ ꝙ nō valeat cōmiſſio. ꝓ ⁊ cōtra ꝺ elec. licet canō. li. vj. ⁊ vide qđ ibi no. ī glo. ij. c ¶ Ipoꝝ. cōmiſſarijs qđ ē. ꝭ. ⁊ ꝑ h̄ ⁊ ꝑ. c. ſ. ꝓxi. ī gl. ij. ſoluit̄ qđ olī dubitabat̄: an inquiſitores poſſēt cōmittere vices ſuas: ⁊ videbat̄ ꝙ nō: q2 decre. vt cōmiſſi in ꝓn. e. ti. li. vj. permittit vt cōmittāt citatiōes ⁊ ſniaꝝ denūciationes (que alia ꝓhibent̄. C. de ꝓcura. marit⁹.) vltra illa que ꝑmiſſa cōmittere nō poterāt: de trāſla. c. ij. fac de offi. dele. c. vl. §. vices quoqꝫ. vbi etiā ꝯſeruator nō cōmittit niſi illa duo. videt̄ em̄ electa īduſtria ꝑſone. de offi. dele. c. vl. ⁊ c. is cui. li. vj. Cōtra: q2 ſiue ordinariā ſiue delegatā iuriſdictionē inquiſitor habeat cōmittere pōt. Primū ptȝ. Secūdū. ſ. cū ſꝫ delegat⁹: qđ videt̄ veri⁹ ꝑ decre. ꝑ h̄ e. ti. li. vj. ꝓ ⁊ ꝯ. e. ti. ne aliq̄. eſt tn̄ delegat⁹ principis: et cū iuriſdictione: non cū miniſterio tm̄: ergo committit ita ſeruatur: dant ergo inquiſitores cōmiſſarios quos vocamus vicarios vel ſubſtitutos. ſ. e. c. proxi. §. porro. ⁊ §. notarij ⁊ §. verū. Ad decre. vt cōmiſſi reſpondet̄ ꝙ nō loquit̄ negatiue: ſicut illa q̄ loquit̄ de cōſeruatore. ſ. ꝙ nō poſſint niſi illa duo committere: ſed loquitur affirmatiue. ſ. ꝙ illa duo committere poſſint: ⁊ ꝺ illis forte dubitabat̄ quaſi ante citationeȝ non eſſet ꝑpetuata iuriſdictio: ⁊ ꝑ diffinitiuā eſſet fructus ſuo officio. Ad ꝑmū. de offi. dele. paſtoralis §. i. ad ſcđm. e. ti. in lr̄is. d ¶ Cōmiſſarijs. de epiſcopis loqui non videt̄. ⁊ ideo licet etiā epi ab his deberent abſtinere: pena tamē que ſequitur non habet locum in illis. concor. ꝭ. ver. notarij. voluit ergo dignitati deferre. de offi. deleg. c. ij. li. vj. e ¶ Pretextu. vbi que non eo ꝑtextu illicite exigit licet

Margin: …inquiſi/ …poſſit cō/ …[illegible] vi/ …ſuas. Ad.

malefaciat: nō tamē eſt locus pene. f ¶ Officij. ⁊ ſic committit crimen concuſſionis. de q̄. j. q. j. ad fi. xxiij. q. j. ⁊ c. ij. in fi. ⁊ c. militare. ⁊ de imu. ec. q2 pleriqꝫ. tū tales abſolui permittit reſtituendo ſimplum tantū. cū tū cōcuſſor ſoluat q̄druplū. xviij. di. qm̄ in fi. xiiij. q. v. nō ſane. Dic Stephā. ꝙ h̄ nō negat iſtos poſſe puniri tāqꝫ cōcuſſores. de pena. concuſſoris. no. in. c. militare. alle. in glo. g ¶ Illicit. penas pecuniarias applicandas officio nō ꝓhiber īponi ⁊ exigi: ſꝫ illicitas exactiones fieri. ff. ꝺ offi. ꝓſi. illicitas ī ꝓn. de ſimo. in tātū. ⁊ c. audiuim⁹. et c. ſe. h ¶ Pecuniam. intelligo large. j. q. iij. ꝑ totū. i ¶ Sciēter. ignorant que non tenet hec pena. ſi. ſ. ea. cōpi. de con ſang. et affini. c. vno. k ¶ Eccleſiaꝝ. De bonis que clericoꝝ ꝓprijs nō ꝓhibet: ⁊ ꝑ h̄ dico ꝙ ſi monachus ꝑeſſet eccleſie ꝙ etiā eorū q̄ acquiſiuit intuitu ꝑſone applicatio iſta fieri nō poſſet: cū em̄ īpediēte ꝓfeſſione ſibi nō poſſit acqrere: ⁊ ſic acquiſita p⁹ poſſeſſionem adeptā ſint eccl'ie. xviij. q. j. c. vno. de ꝓuil. cū olim. ij. que etiā in illis ē loc⁹ ei qđ h̄ dꝫ qđ tn̄ in q̄dā inquiſitoris cōſilio aute hāc ꝯſtōnem clamare nō ꝓfuit. l ¶ Delictū. de reg. iur. delictū cū ſuis ꝯcor. li. vj. m ¶ Eccleſie. multomin⁹ ſibijpis officialib⁹ vl' fiſco ſeculari: cui alias applicata ſūt ipo iure bona laicoꝝ dānatoꝝ: de here. c. ti. cū fm̄. li. vj. ⁊ vide qđ no. de ꝯceſ. ꝑben. q2 diuerſitatē. ⁊ qđ ibi dixi ſup glo. antepe. n ¶ Applicare. ideȝ ꝯbū de ꝑben. c. iij. ꝓbat̄ aūt h̄ e. ti. excōicam⁹ in ꝓnci. vbi bona clericoꝝ dānatoꝝ diuidi iubent̄ inter eccl'ias a quib⁹ bn̄ficiati ſūt. o ¶ In his. duob⁹ ꝓxime dictis ſcȝ de pecunia extorquenda: ⁊ de bonis eccleſie cōfiſcādis: primuȝ enim caſum. ſ. de etate includi nō puto qđ patet per ſequētia ibi: donec illis ⁊c̄. p ¶ Abſolui. ꝑ ordinarios cū ſibi non reſeruet: de ſen. excō. nuper. q ¶ Articulo. ſ. c. ꝓxi. in fi. r ¶ Satiſfecerint. ſi habēt: vn̄ alias vero paupertas excuſat: de vſu. cum tu. de rap. c. ij. ⁊ vide qđ no. de ver. ſig. ex ꝑte. j. in fi. iiij. glo. s ¶ Remiſſionib⁹. ꝯcor. de cenſi. exigit. ad ſinem. de reſcrip. ſtatutum circa fi. li. vj. et vide quod ibi no. t ¶ Cōmiſſarios. nil dicit de epis: vt etiā. ſ. dixi. ⁊ facit ꝭ. ꝯbū ꝑlatis. v ¶ Talia. in alijs que nō habet locū qđ ſequit̄. x ¶ Corrigere. quantū in eis eſt vel. i. corripere qđ poſſunt: ſꝫ non corrigere: man⁹ cōprimere poſſunt: ſed non animū mutare. xlvij. di. §. neceſſe in fine. Jo. an. y ¶ Secreto. ij. q. j. ſi peccauerit. z ¶ Valeant. alias taceāt. ij. q. vj. plerūqꝫ. Jo. an. a ¶ Amouere. licet prelatus inquiſitoris. ſ. prouincialis illuȝ ab officio remouere poſſit: vt hic patet: iuriſdictio tū inq

ſtroꝛis non ab ipſo pꝛelato:ſed a papa immediate de/
pendet:vt ſol⁹ act⁹ cōmittēdi vel remouēdi pendeat pe
nes illū:⁊ hec patent in ꝑuilegijs officij:ex quo ſequit
ꝙ corrigere vel alterare non poſſet facta ꝑ illū virtute
officij:ſed illā amotū puniat:vt hic. a Teneant.
nō dicit poſſint.

natus eſt ex deo non peccat. Sʒ Hieronymus contra *Hiero*
Iouinianū plene huic auctoꝛitati reſpōdet:de pe.diſt.
ij.ſi em̄ inquit.ꝓbans in multis auctoꝛitatib⁹ hominē
etiā ꝑfectum in via vel in hac vita peccare poſſe.illud.
idē ꝓbās exemplis Dauid Salomonis Joſue Petri

b Predictos.
notarios officia/
les ⁊ ſocios.Jo.
c Quibus.oꝛ
dinarijs locoꝝ.
d Preferāt.
de ſta.re. c. vlti.
de cleri . egro .c.
vno -§-ſi autem.
li.vj.
e Conceſſiōe.
facta per pꝛiuile
gia officij:vt ha/
bere poſſit offici/
ales armatos.
f Exequēda.
ſint em̄ tales qui
velint et poſſint
officio deſeruire.
ſi.de ꝑben.ſuper
inoꝛdiata.de cle.
nō reſiden.c. iij .
⁊. iiij.

Diuiſio Ad noſtrū. Prio
ponit ſectā ⁊ er/
roꝛes.Scdo ibi:
Cū aūt illa dam
nat. Tertio exci/
tat ibi:Porro.
g Diſplicen/
tia.ſi.ḡ.ea.com.
de cenſi.ad nr̄m.

alias punire debite ſeu corri/
a gere teneant. Prelatis
autē inquiſitoꝝ id negligen/
tib⁹ agere ꝑmiſſa omnia nun
b ciari ꝑ ꝑdictos locoꝝ oꝛdina
c rijs volum⁹ quibus vt ea in
d apoſtolice ſedis noticiā pꝛefe
rāt:in virtute ſancte obedien
tie diſtricte ꝑcipim⁹ ⁊ manda
mus. Porro inquiſitoꝛib⁹
ipſis diſtrictius inhibemus:
vt nec abutant quomodolibet
e cōceſſione poꝛtationis armo/
rū:nec officiales niſi ſibi ne/
ceſſarios habeant tales qui
ſe cōferāt ad ſua cum inquiſi
f toꝛib⁹ ipis officia exequēda:

Idem in eodem. Dānat ſe/
ctā beguardoꝝ ⁊ beguinaꝝ
alemanie: ⁊ octo ipſius erro
res.excitans dioceſanoꝝ et
inquiſitoꝝ officiuʒ contra il/
los.h.d.Jo.an ca.III

Ad noſtrū (quod deſideran
ter in votis gerim⁹ :vt
fides catholica noſtris ꝓſpe
ret tempoꝛib⁹:et prauitas he
retica de finib⁹ fideliuʒ extir
g pet)nō ſine diſplicentia gran
h di ꝑuenit auditū:ꝙ ſecta que
dam abominabilis quoꝛun/
dā hominū malignoꝛum qui
beguardi: et quarundā infi/
i deliū mulierum que beguine
vulgariter appellant in re/
k gno alemanie:ꝓcurante ſa/
toꝛe maloꝝ operuʒ dānabili/
ter inſurrexit: tenens et aſſe/
rēs doctrina ſua ſacrilega et
ꝑuerſa inferius deſignatos
l erroꝛes.Primo videlʒ ꝙ ho
mo in vita ꝑſenti tantum et
m talē ꝑfectionis gradū poteſt
acquirere ꝙ reddet penitus
n ipeccabilis:⁊ amplius in gra
o tia ꝓficere nō valebit: nā vt
dicūt ſi quis ſemꝑ poſſet ꝓfice
p re: poſſet aliquis chꝛiſto perfe/
q ctioꝛ inueniri . Secūdo ꝙ ie/
iunare nō opoꝛtet hominem

⁊ alioꝝ ꝑfectoꝝ.
qui in via peccaue
runt.Jo.an.
o Non vale/
bit.Auguſti.ad
Hier. ꝯdicēs ꝙ *Hier*
charitas in quibuſ
dā ē ꝑfecta in qui/
buſdā iꝑfecta: ſʒ
ꝑfectiſſima i hac
vita haberi non
poteſt:de pe.diſ.
ij.charitas.in qui/
buſdam facit. c.
di.ſi quis tm̄.Di
cebat em̄ pſalmi
ſta: Ambulabāt
de virtute in vir/
tutē. ⁊ Apoſtoli
Luc.xvij.in ꝑn:
Auge nobis fidē
que plene vide/
as de pe. diſt. ij.
dum ſanctā.
p Perfecti/
oꝛ . Hoc eſt falſū
minus enim ꝑ au
gmentum poteſt
venire ad quanti
tatem maioꝛis in
his que habent
quātitatē vnius
rationis.facit de
pꝛiuilegi . ex oꝛe

Secta h Secta. ſcribit ꝑ.c.⁊ nō ꝑ p. ⁊ dicit a ſeco ſecas:
alij ꝙ a ſequoꝛ ſequeris: ⁊ eſt ꝓpꝛie habitus animoꝛū
⁊ ꝓpoſitū in malo circa falſam diſciplinā:inde tales di
cunt ſecti.i.ſeꝑati ⁊ diuiſi ab vnitate fidei ⁊ eccl'ie:ta/
men interdū ſumit in bona ꝑte.C.de pac.l.vl.in fi.per
p.ſcripta deſignat clauſuram.ḡ.ea.cō. de ſta. mo.ne in
agro.poſt ꝑncipiū. i Beguine. de quibus.ḡ.ea.
cō.de re.do.c.j. k Satoꝛe.i.ſeminatoꝛe diabolo.
ḡ.de elec.licet.de eu itanda.in pꝛin.⁊. ḡ.c.cō.de ſepul.
dudū.poſt ꝑn. l Primo videlicet . ſcio ꝙ expedit
textū cuicunqʒ facultati cōueniat ꝑ glo.aperiri. Idem
puto dicere ꝙ in declarādis infraſcriptis erroꝛibus lo/
quar aptius mero canoniſte : qꝛ in ſacra pagina licet
modicā ſtudui ſub ipius excellentiſſimo doctoꝛe magi
ſtro Jo.de parma oꝛdinis ꝑdicatoꝝ:per cuius doctri/
nā deo duce iſta clareſcent:hoc dixi vt ꝓlixitati parca/
tur. m Gradū.vide quod no.de pe.diſt.ij. radicata
-§-hec quod de charitate in.j.⁊.ij.glo.⁊.xlvij.di.omnes.in
fine. n Impeccabilis. Si hoc intelligeret de dei
potentia abſolute catholice dictū eſſet ꝑ eam reddi poſ
ſe quem impeccabilem:⁊ hoc ꝑuilegiū glorioſe virgini
Marie credit datū eſſe diuinitus:dicere autē hominē
hoc poſſe ſm legem cōem: quod deus ſanctis dona gratie
ſue diſpenſat:hoc eſt hereticū. Nā ſm legem cōmunē
nullus poteſt impeccabilis fieri:niſi per dei beatificaʒ
viſionē:qualis ſolū poſt hanc vitā dat beatis:vt.ḡ.di/
cet.⁊ etiā dicit Tho.parte.j.q.c.ar.ij.foꝛte mouebātur
iſti auctoꝛitate Jo . in epiſtola.j.c.iij.ibi: Omnis qui

ver.poꝛro . ſed gratia alterius hoīs ſe habet ad grām
chꝛiſti ſicut virtus particularis ad vniuerſalem:vnde
ſicut virtus ignis quātūcūqʒ creſcat nō poteſt equari
virtuti ſolis:ita gratia hominis quātūcūqʒ ꝑfecti non
poteſt equari ꝟtuti ⁊ gratie chꝛiſti:vt etiā dicit Tho/ *Th*
mas.iij.ꝑte.q.vij.arti.xj.in fi.nō eſt ergo facienda eq̄/
tio finiti ad infinitū:facit de ſum.tri.dānam⁹.ver.cuʒ
ergo in fi. q Secundo ꝙ ieiunare. hoc eſt hereti/
cū.ꝯſtat em̄ ꝙ ꝑfectio quantūcūqʒ magna in hac vita oꝛ
dinē eccleſie nō ſubuertit ſʒ ꝑficit:ſʒ quādiu manet oꝛdo
eccleſie manet obedientia inferioꝝ ad ſuperioꝛes ſic ſcʒ
ꝙ coꝝ ꝑceptis obedire tenent.xciij.diſt.per totum.de
ma.⁊ obedi.ꝑ totū.ergo per nullū gradum perfectio/
nis abſoluit a ꝑcepto ieiunij:vel alijs ꝑceptis eccleſie.
vt dicā.ḡ.ꝟ.ꝓxi . qui tamen teneant ad ieiunia eccleſie
ſcripſi de obſer.ieiu.ſuꝑ rubꝛica.⁊. c.iij.in fine. Paul⁹
ergo qui perfectiſſimus fuit : per ieiunia ⁊ coꝛpoꝛalia
exercitia caſtigabat coꝛpus ſuū dicens: Caſtigo coꝛp⁹
meū.⁊c̄.j.ad Coꝛinth.c.ix.in fine.et de peni.di.ij.ſi em̄
ver.paulus.ſʒ ꝓ iſtis faciebat Luce.v.ibi:Non poſſūt
filij ſponſi ieiunare quādiu cum ipſis eſt ſponſus.Sed
ſponſus eſt cum ꝑfectis ſpiritualiter illos inhabitās.
Matth.vlti.Vobiſcum ſum vſqʒ ad conſumationem
ſeculi.ergo ꝑfecti ad ieiunia eccleſie non obligant.Sʒ
ad hoc reſpōdet tripliciter.pꝛimū ſm Jo.Chꝛyſo. illud
intelligit de diſcipulis qui adhuc imbecilles incoꝛpo/
rali pꝛeſentia chꝛiſti magis erant fouendi dulcedie quā
exercendi:auſteritate ieiunij . Vel ſm Hieron. illud *Hiero*

a vel orare p⁹ q̄ȝ gradū pfectio/
nis hmōi fuerit aſſecut⁹: q2
b tūc ſenſualitas ē ita perfecta
ſpiritui ⁊ rōni ſubiacet ꝙ ho/
mo poteſt libere corpi conce/
c dere quicq̄d placet. Tertio ꝙ
illi qui ſunt in p̄dicto gradu
perfectionis ⁊ ſpiritu liberta
tis nō ſunt humane ſubiecti
d obedientie: nec ad aliq̄ prece/
e pta eccleſie obligant̄: quia vt
f aſſerūt vbi ſpūs dn̄i ibi liber/
g tas. Quarto ꝙ hō pōt ita fi/
nalē btitudinē ſm oēm ḡduȝ
pfectiōis in p̄ſenti aſſequi ſic
h eam in vita obtinebit beata.

de ieiunio veterū obſeruātiaꝝ: quaſi per id innuat do/
minus apoſtolos non detinendos in veterib⁹ obſeruā
tijs quos pfundi oportebat gratie nouitate. Vł tertio
ſm Aug. illud intelligit̄ de ieiunio qđ ptinet ad hu/
militatē tribulatiōis: vn̄ vbi Lucas dixit: filij ſpōſi ie
iunare: Matth.
ix.c. dixit lugere:
hoc nō ɔuenit p/
ctis: q̄bus conue
nit ieiunium cuȝ
gaudio mentis i
ſpiritualia ſuſpē
ſe. et de hoc Tho
mas ſecunda ſe/
cunde. q. cxlvij.
ar. iiij. in fi.
a Orare. hoc
eſt falſum: nā ho
mo quātūcunq̄ʒ
in ſtatu vie pfect⁹ habet orare: vt diuina virtute pſeue
ret in illa pfectione: ad quā pſeuerantiā ꝟtus ppria n̄
ſufficit: vn̄ oibus viatoribus q̄ntūcunq̄ʒ perfectis di/
cere incūbit ex dei precepto Matth. vj. Et ne nos in/
duces in tentatione: ⁊ reliqua cōtenta in oratione dn̄ica.
hoc dicit Aug. in lib. de pſeuerantia. Conſtat etiam ꝙ
multis dat̄ gratia: q̄bus non dat̄ pſeuerantia in gra/
tia: nec neges p hoc illā gr̄am: habebāt em̄ p illā ꝙ p/
ſeuerare poterāt. Itē illa inchoata eſt quātū ad men/
tem/ſʒ nō cōſumata q̄ntū ad carnē: qđ p̄us erit in pa/
tria: vbi nō ſolū pſeuerare poterit: imo nō pſeuerare n̄
poterit: ⁊ hoc p Tho. j. ſcđe. q. cix. ar. vlti. Item q̄ntū
cūq̄ʒ in via pfectus habet orare p beatitudinis adepti
one quā nondū habet: ſic̄ Pſal. xxvj. Vnā petij a dn̄o
hāc requiram: vt inhabitē in domo domini. Vn̄ chri
ſtus inquātū homo orauit pro corporis gloria ⁊ ſimi/
libus dicēs Jo. xvij. Clarifica filiū tuū ⁊c̄. ⁊ de h̄ etiā
quomodo chriſto cōueniebat oratio. Tho. pte. iij. q.
xxj. ar. iij. de oratione aūt ſatis ſcripſi. ſ. ea. cōpi. de re/
lig. c. vno ad fi. b Senſualitas. que eſt vis anime
appetens deſiderabilia corpori ⁊ refutans nociua: et
hanc dicimus animā ſenſitiuam: de qua ſatis dixi. ea.
compi. de ſum. trinita. c. vno. ij. rn̄ſo. e Placet. di/
cunt iſti licere quodliber. iiij. diſt. denīq̄ʒ in fi. Alex. et
Dydimū. Ea que volūtas ſibi vendicat honeſtate ple
rūq̄ʒ negamus admittere. dedit nobis multas natura
blanditias: quas plerunq̄ʒ virtus cohibet. Ouidius
epiſtolaruȝ. Eſt virtus placitꝭ abſtinuiſſe bonis: facit
iq. j. aliud. et. q. iij. quid ergo. Tertio. ꝙ ⁊c̄.
d Obedientie. reprobat̄. đ renū. niſi ꝟ. ſʒ dices. de re
gu. licet. et peccatum paganitatis incurrit: qui cū chri
ſtianum ſe aſſerat ſe. apoſto. obedire contemnit. lxxxj.
diſt. ſi qui ſunt in fine. quod intellige: vt no. xix. diſtin.
nulli fas. et de elec. generali. §. illos. li. vj. e Ec/
cleſie. Hec ſunt omnino heretica et contraria illi arti/
culo fidei: vnam ſanctam catholicam eccleſiam. Con/
ſtat enim eccleſiam ideo vnam: quia in vniuerſali ec/
cleſia eſt vnum caput ſuppremum: cui omnes de eccle/
ſia obedire tenentur ſcilicet pape: hoc illo ſtatuente:
perſquem reges regnant: et legum conditores iuſta de
cernunt. Prouer. viij. Eſt enim eccl'ia militans exem/
plata diuinitus a triumphante dicente Johan. in
Apoca. xxj. in princi. Vidi hieruſalem ſanctam nouaȝ
deſcendentē de celo ⁊c̄. Et Moyſi dictum eſt Exod.
xxv. in fine: ꝙ omnia faceret ſm exemplar ſibi monſtra
tum in monte. Cum igitur in eccleſia triumphante ſit
vnus p̄nceps ſup̄mus cuius obedientie tota ipſa eccle
ſia pfectiſſime eſt ſubiecta. ſ. deus: neceſſario ſequit̄ ro/
ti militanti vnū ſupmū p̄ncipē p̄ſidere. ſ. papā: cuius
p̄ceptis oēs obedire tenent̄: ⁊ hoc eſt de neceſſitate ſa/
lutis: vt in extraua. Bonifa. vnā ſanctam. ⁊ fortius in
his qui ſunt pfecti. xxij. q. ij. ne quis. Inde p̄dictū fuit
Johel. j. Congregabunt̄ filij iuda et filij iſrael pariter
et ponent ſibi ca
put vnum. ⁊ Jo
han. x. Fiet vnuȝ
ouile et vnus pa
ſtor. de bap. licet.
et. ſ. de ſenten. ex/
cō. c. j. cum ɔcor. 2. Corinth. 3
hanc obedientiā
pbat naturalis
rō: Sic em̄ opa/
tiones rerum na
turaliū pcedunt
ex naturalib⁹ po
tētijs: ita opera/
tiones humane pcedunt ex humana volūtate. oportu/
it aūt in naturalibus: vt ſuperiora mouerent inferiora
ad ſuas actiones p excellentiā naturalis ꝟtutis collate
diuinitus: ſic oportet in rebus humanis ꝙ ſuperiores
moueāt inferiores p ſuā voluntatem ex vi auctoritatis
diuinitus ordīate: vt ſatꝭ pbat Tho. ſcđa ſcđe. q. ciiij.
ar. j. Iſtoꝝ aūt ſupioꝝ mouentiū vnus eſt ſup̄mus vt
p̄dixi. Oēs igit̄ ſunt ſubiecti monitiōi illi⁹ ⁊ ſūt in illo
quaſi membra de mēbro ⁊c̄. de elec. ſignificaſti. ꝙ alle/
gant iſti nō ob. vt ſtatiȝ dicam. f Libertas. ij. ad
Corinth. iij. xix. q. ij. due ſunt in fi. et hoc intelligit̄ de li
bertate a ſeruitute peccati non a ſeruitute qua viri q̄n/
tumcūq̄ʒ pfecti ſunt aſtricti p̄latis eccleſie vel ſeculari
bus principibus: nam virtus qua homo ſubijcitur ho
mini ad corpus ptinet nō ad aīam q̄ manet libera: licet
ergo in via p chriſti gr̄am a defectibus anime libere/
mur: nō tn̄ a defectib⁹ corpis: qđ patet p Apoſtolū ad
Rom. viij. Filij ergo dei per gratiam: licet ſint liberi a
ſpirituali ſeruitute peccati: non tamen a corporali qua
eccleſiaſticis vel temporalibus dominis ſunt aſtricti:
vt dicit glo. j. ad Timoth. vj. Illi quicunq̄ʒ ſub iu/
go ⁊c̄. g Quarto ꝙ homo ⁊c̄. h Beata. hoc
eſt falſū: q2 vt. ſ. dixi in via hui⁹ pegrinationis chari/
tas quātūcūq̄ʒ pfecta deſeri pōt: ſed nō in patria. et vi/
de quod no. de pe. di. ij. in ſūma. ⁊ di. iiij. ſi ex bono cir/
ca mediū in glo. vnde Ouidius. ⁊ facit Prouer. xxiiij. Ouidius
de pe. diſt. iij. ſepties. vnde apl's. j. ad Corinth. xiij. in in metha.
fi. Videmus nūc per ſpeculum in enigmate: tunc autē
facie ad faciem. Circa hoc autem ſciendum ꝙ hō mor/
talem vitam agens etiā p dei potentiam abſolutā non
videtur poſſe obtinere omnē gradum perfectionis bea
tifice loquendo de beatitudine accidentali. Ratio q2
ad illius beatitudinis perfectionem pertinet perfecta
impaſſibilitas et glorificatio: que propter contradictio
rum cum eius paſſibilitate ſtare non poteſt: ſm etiam
legem cōmunem qua deus beatificat homines: nullus
poteſt eleuari a deo ad ſue eſſentie beatificam viſionē:
niſi totaliter moriat̄ ſicut cōiter eſt de animabus nunc
beatis: vnde Exo. xxxiij. Non videbit me homo et vi/
uet. Vel niſi ſic abſtrahat̄ a ſenſibus corporis ꝙ neſci
at an ſit in corpore vel extra corpus ſicut accidit Pau
lo: vt. ſ. dicā. ⁊ de hoc Tho. pte. j. q. xij. ar. xj. ſed dicere
hominem per dei potentiam abſolutam: et ipſius pri/
uilegium ſpeciale poſſe finalē beatitudinē conſequi ſm
omnē gradū beatifice pfectionis: quantū ad eſſentialē
beatitudinē q̄ ɔſiſtit in pfecta viſione diuīe eſſentie: ⁊
ſm q̄ſdā in perfecta dei dilectione fruitione. ſm docto
meū catholicū ē ⁊ inducit illud Auguſt. xij. ſup Gene.

ſm ad litteram: ⁊ in libro de videndo deū ad Pauli/nam dicentis: ꝙ Moyſes ex dei priuilegio ſpeciali adhuc mortalē vitā agēs deū ꝑ eſſentiā vidit tanꝗ̄ futurus iudeoꝝ doctor: vñ Numeri. xij. de ipſo palam: Videt deū ⁊ non ꝑ enigmata: ⁊ facie ad faciē allocutꝰ eſt eū. Exod. xxxiij. viij. q. j. Moyſes vbi de h. ⁊ Paulus idem priuilegium habuit tanꝗ̄ futurꝰ doctor gentiuꝫ: vnde dicit. ij. ad Chorinthi. xij. ſe raptuꝫ in paradiſuꝫ dei. Conſtat auteꝫ intelligentibus ſm

Quinto ꝙ quelibet intellectualis natura in ſeipſa naturaliter eſt beata: quodqꝫ ani- a ma non indiget lumine glorie ipſam eleuante ad deū videndum et eo beate fruendū. Sexto ꝙ ſe in actibus exerce b re virtutū eſt hominis imperfecti ⁊ perfecta anima licētiat c a ſe virtutes. Septimo ꝙ mulieris oſculum cuꝫ ad hoc natura non inclinet eſt mortale peccatū. Actus autem carnalis cuꝫ ad hoc natura īclinet

eū ꝙ oēm ꝑfectionē beatifice viſionis ⁊ fruitionis pure creature poſſibilē potuiſſet deus eis cōferre ⁊ cōicare ꝑ ſuā potētiā abſolutā. alle. Tho. iiij. ſen. di. xlvj. ar. vij. Quito ꝙ ⁊c̄. a ❨ Nō indiget. q̄ſi h poſſit ſua naturali virtute: hoc expſſe eſt hereticū ⁊ reprobatum de ꝯſe. di. iiij. c. vi. ⁊ ibi ſoluit q̄ꝺ opponit de libertate arbitrij. ⁊ eſt ꝯ̄ doctrinā Apoſtoli. ad Ro. vj. Gratia dei vita eterna. i. beatitudo ꝑfecta. huiꝰ rō eſt: quia illud: q̄ꝺ eſt ꝓpriū ſuꝑioris nature nō pōt natura inferior aſſequi niſi ꝑ actionē ſuꝑioris nature: cuiꝰ illud eſt ꝓpriū: ſicut nec aqua pōt fieri calida niſi ꝑ actionem ignis: videre aūt deū ꝑ eſſentiā in quo ꝑfecta beatitudo cōſiſtit: ſoli deo eſt ꝓpriū. nulla igit̄ natura intellectualis pōt deum ꝑ eſſentiam videre niſi deo hoc faciente: ꝓpt̄ ꝙ dñs Jo. xiiij. Qui diligit me diliget̄ a p̄re meo. ⁊ ego diligā eū ⁊ manifeſtabo ei meipm̄: et vide q̄ꝺ dixi. ā. ea. co. de magi. c. j. in prin. in glo. per quam.

Sexto ꝙ ſe ⁊c̄. b ❨ Impfecti. Ad hmōi itelligētiam ſciendū ꝙ Macrobiꝰ ſuꝑ ſcdo ſomnio Scipionis dic̄: ꝙ Plotinꝰ inter phīe ꝓfeſſores cū Platone maxie diſtinguebat duo genera moraliū virtutū: quā diſtinctionem approbant theologi. Quedā em̄ ſūt modificatiue paſſionum inſurgentiū in ſenſualitate hominis: vel actionū occurrentium homini: ſicut temperantia modificat delectationes exiſtentes in cibis ⁊ venereis: fortitudo: timores ⁊ audacias que ſūt circa ꝑicula mortis: ⁊ ſic de alijs. Et iſte dicunt̄ purgatorie: q2 ſūt hominū nondū purgatoꝝ a paſſionū inſultibꝰ: ⁊ ꝑ cōſequens nō ſūme ꝑfectoꝝ ſꝫ ad id toto conatu tendētiū. Alie ſunt nō regulātes paſſiōes ſenſualitat̄: ſꝫ ſolū tenentes aīam hoīs in deo ⁊ in ſūma ꝑfectione: vt ſi tēperantia terrenas cōcupiſcētias ignoret: fortitudo paſſiones neſciat: prudentia ſolis diuinis intendat: iuſticia mentē cum deo ꝑpetuo federe teneat: ⁊ he virtutes dicunt̄ anime purgate q2 ſunt ſolū hoim totaliter purgatoꝝ a paſſionū moleſtijs: q̄ꝺ eſt ſolū beatoꝝ vl̄ pauciſſimoꝝ in hac vita ꝑfectiſſimoꝝ. Huic cōuenit q̄ꝺ dicit Augꝰ. xij. de trinitate. Q̄ꝺ nūc agit iuſticia ī ſubueniēdo miſer̄: q̄ꝺ prudētia in p̄cauēdis inſidijs: q̄ꝺ fortitudo ī p̄ferēdis moleſtijs: q̄ꝺ tꝑantia ī coercēdis delectatiōib9 prauis ibi nō erit vbi nil mali erit: ſed iuſticie erit deo regenti ſubditum eſſe prudentie nullum bonū deo proponere vel equare ei fortitudinis firmiſſime coercere: temperantie nullo affectu noxio delectari: ⁊ per hoc patet hoc ſuſtinere poſſe: ꝙ anima perfecta perfectione patrie vel ſumma perfectione: q̄ꝫ pauciſſimi habuerunt in via: licentiat virtutes has quantū ad actū q2 habēt alios actꝰ ſpē: ab his q̄ inuitatoribꝰ inueniūt̄ ſꝫ nō licētiat in quo ad habitū: immo tūc ꝑfectiſſime illas haber. Nā habet charitatē in ſūmo ⁊ ꝑ ꝯn̄s oīes habitus ꝟtutū moraliū. Vñ aplus. j. ad Corinth. xiij. Charitas patiēs ē: benigna eſt ⁊c̄. ⁊ facit de pe. diſt. ij charitas. ij. Hoc viſo ſciendū ē ꝙ dicere ipfecti hominis eſſe ſe exercere in actib9 ꝟtutū moraliū reꝑmēdo. ſ. impetū paſſionū ꝑ iudiciū rōnis ⁊ impiū volūtatis: h ē bene dictū ſi ſūmamꝰ impꝑfectuꝫ ꝓ nondū habente ſummā ꝑfectionē vt priꝰ dixi: qualē. ſ. habent beati in patria: ⁊ qualeꝫ habuerūt pauciſſimi in hac vita. ſ. chriſtus: beata virgo: primi parentes in ſtatu innocentie: ⁊ forſan alij ex priuilegio ſpeciali. Sed ſi ſumamus impꝑfectū ꝓ vitioſo vel carente ꝑfectione neceſſaria ad ſalutē: h eſt hereticū. Aplus em̄ q̄ ꝑfectiſſimus fuit in via reprimebat inſultꝰ carnaliū paſſionū: vñ dic̄. j. ad Corinth. ix. in fi. Sic pugno non q̄ſi aerē ꝟberās ſꝫ caſtigo corpꝰ meū. ſ. motꝰ carnis illicitos reprimēdo. ſm Aug. circa fi. lib. vj. ⁊ adde et in ſeruitutē redigo. ſ. carnē ſpiritui ſuire cogēdo ſm eū. ad idē ad Ro. vij. Video aliā legē ⁊c̄. ⁊. ij. ad Corinth. xij. Ne magnitudo reuelationū me extollat: datꝰ ē mihi ſtimulꝰ carnis. Itē Hiere. ⁊ Jo. baptiſta q̄ fuerūt ſctiſſimi in vtero ſm theologos habuerūt fomitē inclinantē ad venialia licet nō ad mortalia: ⁊ ꝯ̄ tales inſultus bellauerūt: vñ cātat eccl̄ia de Johanne baptiſta: Antra deſerti teneris ſub annis ciuiū turmas fugiens petiſti: ne leui ſaltē maculare vitā famine poſſes. beatꝰ Martinꝰ legit̄ ꝙ carnē ſpiritui ſeruire cogebat. de beato Benedicto Grego. dic̄. ij. dial. ꝙ inſultus carnalis tentationis reꝑſſit ꝓiciendo ſe inter vrticas ⁊ ſpinas: vt ꝑ vulnera corporis educeret ab aīa vulnus mētis. Ex quibꝰ patet ꝙ ꝑfecti ꝑfectione neceſſaria ad ſalutē non licentiāt a ſe virtutes etiā in actu: imo ſe exercent in actibus ꝟtutum moraliū: vñ ipe aplus ad Philippenſes. iiij. Quecunqꝫ ſunt vera. quecunqꝫ pudica: q̄cunqꝫ iuſta: quecūqꝫ amabilia: quecūqꝫ bone fame: ſiq̄ ꝟtus: ſi q̄ laus diſcipline: hec cogitate que accepiſtis ⁊ audiſtis ⁊ vidiſtis in me. De hereſi vidimus: de inſania etiā huius opinionis ptꝫ. Quis em̄ ſciat ſe perfectū vt licentiare poſſit virtutum actus: certe nullus. de pe. diſt. ij. ſi em̄. ver. nos autē iuxta. ⁊ de purgatione canonica. c. vi. ver. ſed hoc. et quod ibi dixi. Joh. an.

c ❨ Septimo ꝙ mulieris oſculū. Eſt ſciendū peccatū mortale d2 dupliciter. vno mō ſm ſuā ſpēm: vt furtū adulteriū piuriū. de iureiurando. ⁊ ſi chriſtus. v er. q̄dā. Et hoc mō oſcula amplexus vel tactꝰ nō ſūt mortalia cū poſſūt abſqꝫ libidie fieri vel ex ꝯſuetudie regionis: ꝓpt̄ h veꝝ fuit iuētū oſculū: vt dic̄ Plu. in vita romuli. vl̄ ꝓpt̄ pacē vl̄ aliā neceſſariā vl̄ rōnabilē cām. Alio mō d2 mortale ꝓcedēs ex inordiata ⁊ mala cā: vñ peccat mortal̄r dās elemoſynā paupi vt illū iducat ad hereſim. cū ḡ nō ſolū deliberatꝰ cōſenſus i actū peccati mortalis ſꝫ etiā in delectationē ei annexā ſm Aug. ⁊ theologos ſit petm̄ mortale: ⁊ ꝑ ꝯn̄s ꝯſēſus deliberatꝰ in actū luxurie ⁊ delectatiōis ei annexe vt ꝓbāt doctores ſit mortale. Oſcula āt libidioſa āplexꝰ ⁊ tactꝰ ſi fiāt ꝓpter delectationē hmōi: ſic em̄ ſolū libidinoſa cenſentur: manifeſtū eſt ꝓpter hanc cām libidinoſa oſcula fore mortalia: ⁊ hoc tenet Tho. ſcda ſcde. q. cliij. ar. iiij. nec mirū cū id dicat̄ etiaꝫ de libidinoſo aſpectu. xxxij. q. v. nec ſolo. ⁊. c. ſe. ⁊ falſa eſt rō ꝙ natura nō inclinet

Macrobiꝰ Plotinus

Virtutes purgatorie et virtutes aie purgate

Auguſtinꝰ

An o
ſit p
quan

a pctm̄ nō eſt: maxīe cū teneaꝛ exercēs. Octauo ꝙ in eleuatione corpis Jeſu chriſti nō debent aſſurgere nec eidē reue- c rentiā exhibere: aſſerentes ꝙ eſſet īꝑfectionis eiſdē ſi a puritate ⁊ altitudine ſue ꝯtēplationis tm̄ deſcenderēt: ꝙ circa miniſteriū ſeu ſacrm̄ euchariſtie: aut circa paſſiōꝫ hūanitatis chriſti aliq̄ cogitarēt. Nō nulla etiā alia ſub ſimulata q̄- d dā ſāctitatis ſpē dicūt faciūt ⁊ cōmittunt: q̄ oculos diuine maieſtatꝭ offendūt ⁊ graue in ſe ꝯtinēt ꝑiculū aīaꝝ. ¶ Cū aūt ex debito commiſſi nobis officij hmōi ſectā deteſtabilē ⁊ ꝓmiſſos ipſi⁹ execrādos er- e rores: ne ꝓpagenꝛ vlterius: ⁊ ꝑ eos corda fideliū dānabiliter corrūpantur: extirpare ab eccleſia catholica neceſſario habeamus. Nos ſacro approbāte ꝯcilio ſectā ipam cū premiſſis erroribus dānam⁹ ⁊ reprobam⁹ oīno īhibētes diſtrictius: ne q̄s ipſos de cetero teneat approbet vel defendat: eos aūt q̄ ſec⁹ egerint aīaduerſione canonica decernim⁹ puniēdos. ¶ Porro dioceſani ⁊ illaꝝ ptiū inq̄ſitores heretice prauitatis: in q̄b⁹ beguar- f di ⁊ beguine hmōi cōmoranꝛ ſuū officiū circa eos diligēter exerceāt: inquirētes de vita ⁊ ꝯuerſatione ipoꝝ qualiterue ſentiāt de articulis fidei et eccleſie ſacramētis. In illos ꝟo q̄s culpabiles repererint: niſi abiuratis ſpōte ꝓdictis erroribus penituerint: ⁊ ſatiſfactionē exhibuerint cōpetentē: de- g bitam exerceant vltionem.

De homicidio voluntario vł caſuali. Clemens. v. in concilio Vienenſi.

Furioſus infans vel dormiens hominē mutilans vel occidēs nō efficitur irregularis: nec etiā ille qui aliter mortē vitare nequiēs ſuū inuaſorē occidit vel mutilat. h. d. ca. I

h Si furioſus aut

ad filia: cū illa ordinenꝛ ad actū carnalē cōſūmatū ſicut ad finē: ſicut aūt natura inclinat aliquid in ꝓpriū finē ita inclinet in oīa de ſe ordinata in illū finē. Sicut enī grauitas rei grauis naturaliꝛ inclinat illā ad eſſe deorſum: ita ad deſcēdēdū deorſū. Itē dato ꝙ rō eēt ꝟa nō tn̄ ꝯcludit. ſi eni aliquid eſſet mortale: q: natura n̄ inclinat: ḡ ieiunare ⁊ ꝑegrinari et alia penalia facere: credere deum Philip. 1 trinum ⁊ vnū. ⁊ alia que fidei ſūt ad q̄ n̄ īclinat natura eēnt mortalia: qđ eſt īſanū. a ¶ Nō ē. Hoc reprobaꝛ etiā in ſimplici fornicatōe. xxv. di. §. alꝭ ea demū. xxij. q. j predicādū. xxxij. q. iiij. meretrices ḡ ꝓbat Apl's ad Galathas. v. vbi premiſſa fornicatione: et alijs vitijs ſubmittit: Qui talia agunt regnū dei nō poſſidebūt ſolū aūt mortale excludit a regno dei ḡ ⁊c. ad idē Tobie. iiij ibi: Attende tibi ab oī fornicatiōe ⁊ ꝑter vxorē tuā nō patieris crimē ſcire: ſed crimen importat mortale. lxxxj. diſt. c. j. ad idē đ pe. ⁊ re. deus q̄. Itē eſt ꝓceptū decalogi: nō mechaberis. Exodi. xx. xxxij. q. vj. nō mechaberis. ad idē Deutero. xxiij. ibi: Nō erit meretrix ⁊c. ⁊ j. ad Corinth. vj. Fugite fornicationē ⁊c. hoc idē rōne ꝯcludiꝛ quā plene Tho. proſequiꝛ q̄ſtione quam xxi. glo. allegaui in ſcđo articulo. b ¶ Teneaꝛ. Tunc reſiſtendū ⁊ actu ꝟtutis vtendū: vt dixi. ſ. ver. xxi. nō ferro. de cor. viti. ſignificauit. ¶ Octauo ꝙ ⁊c. c ¶ Exhibere. Cū tn̄ ſcribiꝛ ad Phil. j. ꝙ in noīe Jeſu oē genu flectaꝛ: ⁊ đ imu. eccle. decet. li. vj. reprobaꝛ etiā hoc de cele. miſ. ſane. de ꝯſe. di. ij. nihil. Nā etiā cū euāgeliū legiꝛ curuari debem⁹. de cōſe. di. j. apl'ica. ad idē. l. di. in capite. Hereſis aūt ⁊ inſania huius dicti ptꝫ: q: ꝯdicit doctrine vtriuſq; teſtamēti. precipit eni ꝓpħa etiā ꝑfectis in pſal. xcviij. Dn̄s regnauit iraſcāꝛ populi: ibi adorate ſcabellū pedū ei⁹ qm̄ ſanctū eſt: qđ de chriſti humanitate ⁊ ſpāliter de chriſti carne exponit Aug. ſic etiā dicit Apl's ad Hebre. j. Introducit ꝓmogenitū in orbē terre: ⁊ adorēt eū oēs angeli dei. Cōſtat etiā nō ſolū ꝑ ꝓceptū eccl'ie. de pe. ⁊ remiſ. omis. ſed etiā ꝑ ꝓceptū chriſti: ꝙ oēs q̄tūcunq; ꝑfecti tenenꝛ determinato tpe ſumere corp⁹ chriſti Jo. vj. Niſi mādu caueritis carnē filij hoīs et biberitis eius ſanguinē ⁊c. de ꝯſe. di. ij. ꝓma. ⁊ Luce. xxij. apl'is ſūme ꝑfectis dixit: Hoc facite in meā cōmemoratōeꝫ. ſ. eadē cōpil. de reli.

⁊ vene. ſan. ſi dn̄m. poſt ꝓn. Sed q̄ rōne teneꝛ q̄s corp⁹ chriſti ſumere ⁊ ſpūaliꝛ mādūcare: eadē rōne teneꝛ ipꝫ adorate etiā latrie adoratōe: vt ꝓbat Aug. ſup pſal. p̄dicto. ⁊ ꝓbat Thomas. iij. pte. q. xxv. ar. j. ⁊. ij. Ratio aūt iſtoꝝ q̄ ſequiꝛ eſt inſania. ſm quā ꝟgo beata euāgeliſte apl'i: itē patriarche ꝓpħe nō fuiſſent ſūme ꝑfecti cū ex geſtis ⁊ verbis ipſorū appareat ꝙ circa ħ iugiter cogitabāt. plus dicimus ꝙ oēs beati de ipſectōe notarēꝛ q̄ in diuia eſſentia viuēt q̄tidie oīa ſacra humanitatis chriſti: ⁊ illa liq̄diſſima ꝯtēplāꝛ. d ¶ Sāctitatis. Vide qđ ſup eo. ꝟſi. dixi: eadē cōpilatiōe. de reli. domi. c. j. Tulli⁹ lib. j. de officijs. Totius iuſticie: nulla capitalior q̄ eorū qui cum maxime fallāt id agūt vt boni viri videantur. e ¶ Propagenꝛ. Propaga Eſt ꝓpago ꝓpaginis vitis extenſa ſub terra. Itē alicuius ꝓgenies vel ꝓſapia: eſt ꝓpago propagas qđ reſpicit ꝓducentē vel ꝑcantē: inde dixit quidam. Verſus Vitis ꝓpago bibit inde futura ꝓpago. f ¶ Cōmoranꝛ. Vide eo. ti. vt cōmiſſi. li. vj. ꝟ. ⁊ ꝯtra illos. g ¶ Vltionē. eo. ti. ad abolendā. ⁊. c. excōmunicamus.

Si furioſus. ¶ Hec ſummat habēs duo dicta: Diuiſio in q̄rū primo determinat tres caſus. in ſecūdo q̄rtū. Quātū ad ꝓmū determiat q̄ habeꝛ. xv. q. j. §. de furioſis. vſq; ad finē. q. ⁊ q̄ no. i ca. q. in ſumma. ⁊. c. merito. h ¶ Furioſus. Furioſus Iſte ſiue ꝯtinuo furore laboret ſiue ꝑ interualla: q̄diu fuerit pati pōt iniuriā ſed nō facere. ff. de iniur. illud. canonizata. xv. q. j. illud. ⁊ quod ꝑ eū fit habeꝛ ꝓinde ac ſi caſu aliq̄ accidiſſet ſine facto ꝑſone. ff. de admi. tu. l. vl. in fi. vn̄ ſi dānū dat nō teneꝛ acq̄l. ſed eſt ꝓinde ac ſi q̄drupes feciſſet: vel regula cecidiſſet. ff. ad. l. acq̄l. ſꝫ ⁊ ſi quēcūq;. §. ij. ⁊ idē ibi đr de infante: ⁊ alibi đr qđ infans vel furioſus ꝑdidit vel corrūpit īpunitū eſt. ff. de rei ven. quod infans. ⁊ rōnē reddit lex q̄ de homicidio loquiꝛ. ff. ad. l. cor. de ſic. l. infans. vel furioſus ſi hoīem occiderit. l. cor. nō teneꝛ: cū alterū innocētia ꝯſilij alterū fati infelicitas excuſet. ſatis ḡ ſuo furore puniꝛ. ff. ad. l. pom. de par. l. pe. in fi. ff. de offi. preſi. diuus. j. rn̄ſo. et afflictio nō eſt addēda afflicto. vij. q. j. cū ꝑcuſſio. de cle. egro. c. pe. C. de epi. au. tā demētis. in fi. ſicut ḡ furioſus nō teſtaꝛ. C. q̄ teſta. fa. poſ. furioſū de ſuc. ab inte. c. fi. nec religionē ꝓfitēꝛ. xvij. q. j. gonſaldus.

a b infans ſeu dormiens hoīem c d mutilet vel occidat: nullā ex
h irrigularitatem incurrit. Et
e idē de illo cēſemus qui mortē
f g aliter vitare nō valens ſuum
h i occcidit vel mutilet inuaſorē.

De vſuris. Clemēs. v. in cō cilio Vieneñ. Officialis cōitatū facientes dictantes vel ſcribentes ſtatuta ſup vſuris ſoluēdis nō repetēdis vel nō reſtituēdis vel iudicātes ſm illa: vel nō delētes illa ſi pn̄t infra tres mēſes de libris cōmunitatū: vel illa ſeruantes excōicati ſūt. hoc pmo feneratores in cauſis vſurarū edere cogunt libros rōnum ſuarū hoc ſcdo: ptinaciter aſſerens exercere vſuras non eſſe peccatum hereticꝰ eſt. hoc tertio. hoc dicit Io. an. ca. I

Ex graui ad nos inſinuatione puenit: q quorundam cōmunitatis locoꝝ in of
k fenſam dei ꝛ proximi ac ꝯtra
l m iura diuina pariter et humana vſurariam approbantes quodāmodo prauitatē: p ſta
n tuta ſua iuramēto qñq cōfirmataſ vſuras exigi ꝛ ſolui nedū concedūt: ſed ꝛ ad ſoluendaſ eaſdē debitores ſcient cōpellūt: ac iuxta iþoꝝ ꝯtinētiā ſtatutorū grauia imponendo plerūq vſuras repetentibus
o onera: aliiſq vtēdo ſuper his diuerſis coloribus et fraudi
p bus exquiſitis repetitionem impediunt earundem. Nos igitur pniciosis his auſibus obuiare volētes ſacro approbāte ꝯcilio ſtatuimus: vt qcū q cōitatū iþarū ptātes capitanei rectores conſules iudices ꝯſiliarij aut alij quis offi
q ciales ſtatuta huiuſmodi de

de regula. ſicut tenor. Nec mrimoniū ꝯtrahit. de ſpō. dilectꝰ. nec baptizat. de hoc. j. q. j. §. ecce qñ. nec baptiſmū recipit: niſi in caſu. de bap. maiores. ita nec occidendo irregularitatē ꝯhit vt hic. ꝛ fa. iij. q. ix. indicas. ꝛ quis pbet ibi no. ꝛ in predi. decre. cū dilectꝰ. in glo. hoc ideo. et quō pbatur ibi ſcripſi: ꝛ facit qd no. xlvj. di. c. j.

a ¶ Infās. Dī nor ſeptēnio. C. de iure delib. ſi in fāti. de deſpō. impu. c. j. in prin. li. vj. ꝛ eſt rō de q. ſ dixi: qr etas illa ignorat qd videt C. de fal. mo. l. j. ide eſt q ex taliū ſpōſalibꝰ nō ꝯhitur publica honeſtas. de deſpō. impu. lras. et. ca. acceſſit. Sz Hoſt. ī decre. illa de delib. pue. dicebat: q puer non doli capax ſi pijciendo lapidē vel cultellum occidit aliquē irregularis eſt: lz non habuerit animum occidendi: qr in. l. pmotionis nō volūtas ſz factū attenditur. dicebat tamē tale homicidiū diſpēſatione dignū cū cenſeat qſi caſuale non habita diſtinctione: ex quo nō diſcernit an dederit operā rei licite vel adhibuerit diligētiā. hoc hic reprobat. b ¶ Dormiens. De iſto habet de bap. maiores. §. verū. ff. de acq. poſ. l. j. §. furioſus. ſicut aliq dormiēdo loquūt: ita ſunt qui agūt etiā dormiēdo. c ¶ Mutilet. No. q ad irregularitatē mutilationē homicidio cōparari. ad idem. lj. di. aliquātos. ꝛ. c. ſi qs poſt. et. c. qui in aliquo. lv. di. ſi euangelica. ne cle. vel mo. clericis. et. c. ſententiā. de rapto. in archiepiſcopatu. de cle. pu. in duel. ca. j. in fi. eo. ti. his qui. li. vj. d ¶ Nullā. Hic tollit dictū illoꝝ q dicebāt tales q ad ordines ſuſcipiēdos irregulares eſſe: ſed nō q ad ſuſceptos qd videbat placere Gra. xv. q. j. in fi. Itē illorū q diſtinguebant diſpenſabilē ab indiſpenſabili: vt dixi in glo. minor in fi. e ¶ Et idē. Determiat no. l. di. de his ſ. eo. ti. c. ij. ꝛ. c. ſicut dignū in fi. magne glo. p q parz q triplex in h erat opi. pma Hug. q talis eēt irreglaris. ſcda Io. ꝛ Gof. q q ad ſuſcipiēdos irregularis eēt: ſed diſpēſabilis. ſz i ſuſceptꝰ licite miſtraret. tertia h approbata q fuit Bar. brix. in pdi. c. de his. ꝛ in qſtiōe q incipit aliqs repellēdo violētiā quā tenebat Hoſ. in pdi. decre. ij. et in decre. ſicut. dicēs q Clemens. iiij. et curia ſic tenebat. f ¶ Mortē. Propriā vt ſeqt. g ¶ Nō valēs. Nā deangulatꝰ erat vel artatꝰ q fugere nō poterat nec ſe iuuare clamore vel alit: ſi de h dubitat in foro cōtentioſo nō crederet ſibi: ſed p circūſtātias occurrētes oporteret h iudicari. In foro penitentiali crederet hoc aſſerenti. c. ti. ſignificaſti. ij. de ſpon. tua. h ¶ Suum. hec lra inuit ſecꝰ in illo q occiderit volētē occidere prem

filiū ꝯiugē vel pſonā ꝯiūctā quā aliter iuuare nō poterat qd vez puto: qſi caſus ille nō includebat ſub necitate ieuitabili ſed euitabili: ꝛ h dico dato q vez ſit qd no. Inno. de ſen. excō. ſi vo. j. vbi tenet q eo caſu pcutiens clericū nō eſt excōicatꝰ vt ibi ſcripſi. irregularitas enim iſta ꝯhit ſine culpa etiam ex merito: vt in iudice iuſte occidente. lj. di. ca. j. et dixi de ſpō. int opa. ſed illa excōicatio ñ. imo oportet q pcedat diabolica ſuaſio circa clericum pcutiendū xvij. q. iiij. c. ſi qs ſuadente. i ¶ Occidit. Etiam iubendo nec reſtringas ad exemplū qd ponit glo. pe. Berñ. in decre. ſicut.

Ex graui. Tres diuiſiones ſunt pt̄es pncipales. In prima pte pmittit abuſuz circa vſurarū ſolutionē et repetitionē ꝛ cōſtitutionē p quā excōicat ipſo facto fauentes vſurarijs in ſex caſibus hic poſitis. In ſcda pmiſſa rōne ſtatuit librū ſeu codicē rōnum vſurarij debere exhiberi ibi: Ceterū. In tertia pte declarat herecicū eſſe aſſerere ptinaciter exercere vſuras non eſſe peccatū: ꝛ ꝯtra ſuſpectos de h vel diffamatos de h velut de hereſi poſſe pcedere. tertia ibi: Sane. Imola.

k ¶ Proximi. Cui reſtitutio debet. an vo valeāt talia ſtatuta q tollūt rerū dñia vl exactiōes pueniētes de iure gentiū vel ciuili: ſatis ſcripſi poſt Inno. ꝛ Hoſt. Cōpo. de ꝯſti. q in eccliarū. et facit qd no. ff. de ꝯſti. pn. l. j. l ¶ Diuina. Leuit. xxv. Deutero. xxiij. Luce. vj. Io. a. m ¶ Humana. i. ab hoīe tradita. et de iure canonico loquit: ſaluo qd no. xxiiij. q. iij. c. qd dicā. et. co. ti. c. ij. ꝛ. C. e. ti. auc. ad hec. ꝛ in auc. de eccle. ti. in pn. col. ix. n ¶ Iuramēto. Qd nō obligat de re. iur. nō eſt li. vj. cū pncipale nō teneat: de fo. cōpe. ſi diligenti. nō ob. de iureiur. debitores. qr licz valeat iuramentū debitoris ſup vſura ſoluēda. cū ſeruari poſſit ſine piculo aīe: nec ſit in alterīꝰ piudiciū: iuramentū tñ ſup ſeruādo iniq ſtatuto de q hic loqt: reſpicit alterīꝰ piudiciū: vt. ſ. nec ſeruari pōt ſine piculo ſalutis eterne: ſicut nec ſtatutū. o ¶ Onera. Fert q pgami eſt ſtatutū: q repetētes vſuras in foro eccliaſtico p ptātem cogant vſurario mutuare tantā pecuniā a tāto tpe quāto tenuit pecuniā vſurarij. deducunt q naturalē obligationē in ciuilem quod non licet: vt ſcripſi. eo. ti. ꝯſuluit. ita ſcribit Io. ꝛ Hoſt. xxiiij. q. iij. c. j. p ¶ Exquiſitis. Si. de here. ſtatutum. lib. vj. q ¶ De cetero. Quo ad penam excōmunicationis quam imponit. ſ. reſpicit futura: ratio tamen conſtitutionis eſt antiqua. co. ti. cum tu. Iob. an.

a ¶ Facere. Quid ſi fiat ſtatutū ꝙ null⁹ ꝓ vſura recipi
Queſtio at vltra duos dena. ꝓ libꝛa i mēſe: videt̄ ꝙ locū habeat
pena: q̄ſi de plurib⁹ negādo videat̄ de tāto ꝯcedere. de ꝑ
ſum. nōne. cū ꝯcoꝛ. Jtiū paro. e. ti. quāto. de treu. ꝛ pace.
c. j. b ¶ Dictare. Cōcoꝛ. ne cle. vel mo. ſnīam. c ¶ Ju

retur ꝙ etiam in iudeis haberet hoc locū ſi per ſecula/
res pꝛincipes tales libꝛos edere nō cogātur ꝑ iura pꝛe.
et facit quod dicam infra parte ꝓxima.
o ¶ Jpos. Vſurarios: ꝛ idē puto de ipſoꝝ heredibus
ſuis vel extraneis de vſu. tua nos. ꝛ. c. michael. ff. de edē.

a cetero facere ſcribere vel di/
b
c ctare: aut ꝙ ſoluant̄ vſure vel
ꝙ ſolute cū repetunt̄ non re/
ſtituant̄: plene ac libere ſcien
d ter iudicare p̄ſūpſerint ſnīam
excōicationis incurrāt: eādē
etiā ſententiam incurſuri: niſi
ſtatuta huiuſmodi hactenus
edita de libꝛis cōitatū ipſarū
e ſi ſuper hoc poteſtatē habue/
f rint infra tres menſes deleue
rint: aut ſi ipſa ſtatuta ſiue cō
g ſuetudines effectum eoꝝ ha/
bentes quomodo pꝛeſumpſe/
h rint obſeruare. ¶ Ceterum
quia feneratores ſic vt pluri/
mū contractus vſurarios oc/
i culte ineunt ꝛ doloſe ꝙ vix cō

uinci p̄nt de vſuraria pꝛaui/
tate: ad exhibendum cum de
k
l vſuris agetur ſuarū codices
m
n rationū cenſura ipſos decer/
o
p nimus eccleſiaſtica cōpellen/
q dos. ¶ Sane ſi quis in illū
r erroꝛē inciderit: vt pertinaci
s ter affirmare pꝛeſumat exerce
t re vſuras nō eſſe peccatū: de/
v cernimus cū velut hereticuꝫ
puniendū: locoꝛum nihilomi
nus oꝛdinarijs ꝛ heretice pꝛa
uitatis inquiſitoꝛibus diſtri/
ctius iniungentes vt contra
eos quos de erroꝛe huiuſmo
di diffamatos inuenerint aut
ſuſpectos: tāꝫ ꝯtra diffama
tos vel ſuſpectos de hereſi ꝓ

dicare. De ſcribē
tib⁹ iudicata nō
exꝑmit ſicut i de
creto. nouerit. de
ſen. ex. d ¶ Jn
currāt. Jncōtinē
ti ſine ſpatio inter
uallo: et vide qđ
ſcripſi i decre. no
uerit ſup ꝯo ſta/
tutarios.
e ¶ Ptāte. Sic
ītelligat̄ de ſen.
ex. nouerit. et ibi
no. per Jnno. et
Hoſt. ꝛ. e. ti. gra
uē. ꝛ intelligo de
ptāte iuri ꝛ facti
f ¶ Tres mēſes
Jn decr. nouerit
dant̄ duo tm̄: ſed
caſus ſunt diuer
ſi ꝛ ibi ſtatutum
erat ꝯ libertatē
eccl'ie: h̄ alias ini
quū. g ¶ Eoꝝ
Sez ſtatutoꝝ. ꝛ. h. d. q2 q̄nꝫ nō ſtatuūt talia ſed aſſue
ſcūt. i. in ꝯſuetudinē deducūt. h ¶ Obſeruare. Ut ſcri
pſi ſm Jnno. in decre. nouerit. obſeruātes niſi ſint de ꝑ
ſonis expſſis excōicati nō ſunt. i ¶ Doloſe. Sat' ſcri
pſi de emp. ꝛ vē. ad nr̄az. k ¶ Aget̄. Quo caſu ꝓcedit̄
ſimplicit̄ et de plano. ꝫ. ea. cōpi. de iudi. diſpendioſam.
l ¶ Codices. Lꝫ h̄ ſit ſpeciale nomē cuiuſdā libꝛi ciuilis
ſciētie: tn̄ ampliat̄ ad oēs libꝛos. de ſum. tri. dānam⁹. ꝟ.
De rōne nō eni. ff. de edē. argētari⁹. §. j. m ¶ Rōnū. Vide qđ
edendis no. ꝛ dixi de ꝓba. c. j. ꝛ ꝑ Azo. in ſū. de edē. §. nūc. de edi
tione rōnū. q̄cq̄d ſcribat̄ de rōnibus edēdis: veritas vi/
det̄ ꝙ rōnis editio ꝑ ſpeciales actiōes petit̄ a tutoꝛe cu
ratoꝛe ſocio ꝓcuratoꝛe: geſtoꝛe. ſ. per actiones tutele pꝛo
ſocio mādati ꝛ his ſiles: ſed ꝑ edictū de edēdo iuſte pe
titur ab illo q̄ fecit illā ex publico officio: ſed ſi nō petit̄
rōne publici officij: tūc videt̄ idē in illis qđ in iſtrumē/
tis. ſi igit̄ vt pꝛiuat⁹ q̄s ꝯficiat ſcripturā: vt in libꝛo de
datis ꝛ acceptis non cogit̄ ad illas rōnes edendas ſine
cauſe cognitione: ꝛ in cauſe cognitiōe vertit̄ ꝙ illis vta
tur: vel ꝙ petēs ſit ꝓuilegiatus vt fiſcus. ff. de eden. l. iij
ꝛ ſic p̄t recte intelligi. l. j. C. de edē. hoc ꝗ nouū facit hec
cōſtitutio ꝙ addit aliū caſum pꝛiuilegiatū: in q̄ etiā ra
tiū rōnū fit editio: que an̄ cōſtitutionē iſtā nō fiebat vt
fuit h̄ olim determinatū ꝑ dnm̄ Jacobū de ballio frēm
archidiaco. q̄ q̄rebat de manifeſta vſurario q̄ epo ſatiſ/
dederat. qđ vide in mercu. hoc ti. ſub lr̄a. E. Jtē ſcias
ꝙ iſtis rōnib⁹ ſtaret̄ cōtra eos: ꝓ eis nō. C. de ꝓba. l. in
ſtrumēta. ꝛ. l. rōnes. ꝛ. l. exemplo. ꝛ no. ff. de eden. l. que
dam. §. numularios. in glo. ſed an idē hodie. et facit qđ
no. de fide inſtru. c. ij. in fi. j. glo. ꝛ. xiij. q. ij. ſane. ꝓfertur
in glo. ſed qđ. n ¶ Cēſura. Quid ꝯtineat habet̄ de. ꝟ.
ſi. q̄rēti. nō vult ꝗ hec ꝯſtitutio ipo inuito domū ipi⁹ in
gredi vel arcā ipſius frangi: ꝛ vide quod no. in Spe. de
inſtru. edi. §. videndū. reſtat ver. pone inſtrumēta. ꝛ q2
hāc cenſurā lꝫ nō directe tn̄ indirecte cōtra iudeos exer
cet eccleſia. eo. ti. poſt miſerabilem. ꝛ. c. quāto. ſatis vide

ſi quis ex argēta
rijs. §. j. ꝛ. l. que/
dam. §. nihil.
p ¶ Compellen
dos. Quid ſi di/ Quid ſi vſu
cat vſurarius vel rarius dicat
heres ſe non ha/ ſe ꝑdidiſſe
bere rationes vel rōnes
ſcullas ꝑdidiſſe:
videret̄ credēdū
ipſius ſacro. ff. de
eden. l. p̄roꝛ. §. ſꝫ
ſi ſeruus. C. de fi.
inſtru. l. vlti. qđ
me. cau. c. vlti. et
facit qđ no. de ꝑ/
uile. cum olim. j.
dic ꝯtra. facit de
pur. ca. c. j. in eo
ꝗ ꝙ dicit ſe non
hr̄e vel ꝑdidiſſe
non crederet̄ niſi
aliter pꝛobet: ha
bet ergo ꝓbare
amiſſionē cū ca/
ſu: pone incēdio
vel ruina. ff. de eden. ſi quis ex argentarijs in fi. l. vl. C.
de fide inſtrumē. ꝛ quod no. in decre. cum olim. non ob/
ſtat: q2 ibi ſi neceſſe eſt plene ꝓbare tenoꝛē: non fit ꝗ ma
gnū pꝛeiudiciū ſi ſup amiſſione ſtatur iuramento: facit
de ꝓcura. ex inſinuatione. ſed cognoſco vſurariū qui nō
ſcribit rōnes in libꝛo: ſed in cedulis q̄s ſtatim dilacerat
ſolutis credito ꝛ vſuris: ſi tali ſuccederet heres nō vſu/
rarius: ſed alias fide dignus ſtatim videret̄ ſtari iura
mento: ſi huic rei fama ꝯſentit. de teſti. p̄terea. de ꝓba.
cū cām. de p̄ſump. illud. ꝛ hoc caſu vel q̄n alias nō poſ/
ſent ꝓbari poſſet recurri ad ſuffragiū decre. ad nr̄am.
ij. de iureiur. q ¶ Si q̄s. Vſurari⁹ vel non: ꝛ ſic no. ꝙ
iura non ſolū puniunt vſurarios de quoꝝ pena. eo. ti. q2
in oibus. ꝛ. c. pꝛeterea. c. q̄ꝫ q̄ꝫ. li. vj. ſed etiam puniūt fa/
uentes. qui. ſ. ad hoc opus alienigenis domos ꝯcedūt:
vel tales in terris ſuis habitare permittunt. eo. ti. vſu/
rarum. lib. vj. Jtem fauentes per modū de quo. ꝫ. j. rn̄.
grauius autē puniunt̄ fauentes ꝑ modū hic expꝛeſſum
ꝛ ſic patet plus puniri auctoꝛizantē q̄ꝫ facientē. de hoc
de offi. dele. c. j. r ¶ Pertinaciter. Habetur hoc ver/
bum. ꝫ. ea. compil. de ſum. trini. ca. vno. §. poꝛro. et ibi
expoſui. s ¶ Affirmare. Vide quod no. de ſum. tri/
ni. ca. j. lib. vj. in vlti. glo. t ¶ Non eſſe peccatum. An vſurari
Et ex his aliqui dicūt vſurarium non obligatū reſtitu us ſit obli/
tioni. alij fatentur eum reſtitutioni obligatum: ſed ſi/ gatuſ ad re
cut mutuū cōmodatum vel depoſitum recipiens facta ſtitutionē
reſtitutione ad quam obligatus eſt non penitet: ita vſu
rarius facta reſtitutione vſure penitere nō tenetur: ſed
hoc eſt falſum: quia obligatus reſtitutiōi ex delicto fur
to vſura ꝛ rapina: vel ſimili modo etiā poſt reſtitutio/
nem habet penitere. de homici. ſicut dignum. §. eos. de
fur. ca. vlti. de rap. c. ij. de iniu. ſi quis domum. cum ſi. et
vide quod no. Hoſtien. in ſumma de penis. in vlti. col.
ver. ſed nunquid ſufficit. ꝛ ſequentibus.
v ¶ Hereticū. Nō ſolū eſt heretic⁹ male ſentiēs de ar Hereticus
ticulis fidei vel ſacramētis eccl'ie. de hereticis. ad abolē quis ſit

dā in ṗn.ſed etiā q̄ ꝑuerſuz habet dogma vel falſas vel nouas opiniones gignit aut ſequit̄.xxiiij.q.iij.inter ſciſma ꝛ hereſim.ꝛ.c.heretic⁹. iſtud aūt eſt cōtra doctrinā eccl'ie.eo.ti.c.iiij.ꝛ.c.cū tu.in fi. Iudei ꝟo q̄ dicunt hoc inducētes auctem Deute.xxiij. Non feneraberis fratri tuo: ꝑ q̄bus facere videt̄. xiiij. q. iiij.ab illo. nō includunt̄ hac ꝯſtitutione. qꝛ nō cadit in illos ꝓprie hereſis q̄ diuiſio nē notat: ſed ipſi nunq̄ꝫ in vnitate fuerunt. Itē certū eſt qđ peccant in articulos fidei q̄ nō ſapiunt humanitatē chriſti de q̄b⁹ de ſum.tri ni firmiter.ꝛ hoc ſcit eccl'ia et illos ſuſtinet: et nihil ad nos ꝛc̄.ij.q.j. multi. de diuoꝛ. gaudem⁹. poſſēt tn̄ ſup his per eccleſiam cōpeſci ſi talia dogmatizarēt inter chriſtianos vt ſcħſi poſt Inno.ꝛ Hoſtiē. de voto. ꝙ ſuper his.ꝟſi. defenſione.ſicutꝛ in alijs caſib⁹ coercent̄ q̄ notā.de iude.iudei ī fi. Ad rationes vero ipſoꝛuꝫ rn̄de vt ibi ſcripſi.e.ti.ꝯqueſt⁹. ꝛ no. Hoſtiē. in ſumma. eo. ti.§. an aliquo.

a ¶ Omittāt.ꝑ modū de q̄.ē. eadem cōpil.de here.ca.j.

Diuiſio — ERegns ¶ Diuidit̄ in tres ꝑtes: qꝛ primo ꝯſiliū narrat.xxx.grauamina q̄ inferebant̄ religioſis.ſcđo ꝑmiſſa rōne ꝯ illa ꝓuidet. Et ſic ꝑcipit ab illis ꝑlatos ceſſare: ꝛ facere ſuos ſubditos ceſſare iubens ipoꝝ religioſoꝝ priuilegia ꝛ iura ſeruari ibi: Verū.tertio cōtra aliud.xxx.grauamen ꝓuidet ibi: Qm̄.prima ꝑs poſſet ſubdiuidi in tot ꝑtes quot ſūt grauamina. Imola. Et eſt huic ſi.ē.c.cōpi.de cenſi.ad noſtrū. b ¶ Circūſtrepit. Sumptū.liiij.di.frequēs. ꝛ de reſti.ſpo.frequēs.in prin.li.vj.ꝛ ibi exponit̄. c ¶ Superiores. Archiepi ꝛ patriarche. d ¶ Inquietant. Sumptū.eo.ti.nimis.j. in ṗn. e ¶ Capiūt. Etiā ꝑlati ſunt excōicati cū iniurioſas manus inijciūt in cleros.de ſen.excō. vniuerſitatis. f ¶ A iure. De ꝑuil'.c.j.li.vj.de here. ad abolendā.per has tn̄ ꝯſtōnes Cle.in multis caſib⁹ habēt ordinarij iuriſdictionem ſuꝑ exemptos: quos dicā.ī.de pe.c.ij. g ¶ Quidā.fm. h ¶ Interminationē. Hoc nō ligat ad penā: qđ dic vt no.de ſagi.c.vno.cū ꝯcoꝛ. i ¶ Neue. Tertiū. k. ¶ Audiāt. Qđ tn̄ lꝫ ſine ꝑiudicio parochialium eccleſiarū.de paro.ca.ij.qđ dic vt ibi: ꝛ qđ eis offert̄ ſuū eſt: de ſta.mo.ca.j.religioſi tamen non debent aliquos retrahere ab acceſſu vel frequentia ſuarū eccl'iaꝝ.ī.ti.j.c.j.

a cedere nō omittāt. De exceſſibus ꝑlatoꝝ. Clemens.v.in conci. Vienenſi. Prouideat Greg. ꝯ.xxvij. grauamina q̄ ꝑlati religioſis inferebāt.eo.ti.nimis.j.ꝛ.ij.hoc ꝟo ꝯciliū ꝓuidet ꝯtra.xxx.a q̄bus ꝑlatos ceſſare ꝑcipit: et per ſuos ſbditos ceſſari facere iubēs ipſorū priuilegia ꝛ iura ſeruari.hoc dicit Io.an. ca.I

b ERequēs ꝛ aſſidua nos quorūdā religioſorū q̄rela circūſtrepit: ꝙpleriq̄ꝫ c epi ꝛ eoꝝ ſuperiores ac ceteri eccl'iarū prelati ipſoꝝ religioſoꝝ quietē iniuſte in ſubſeq̄n d tib⁹ multipliciter inquietant. e Quidā eni exēptos capiunt ꝛ incarcerāt in caſib⁹ nō ꝯceſ f g ſis a iure. Quidā ꝑ grauium h interminationē penarū īpediunt ne debētes exēptis decimas ſeu reddit⁹ illos ſoluāt i eiſdē: neue aliq̄ miſſas eorum k l audiāt molētes ī molēdinis ꝛ coquētes in furnis eorum. Seruientes q̄ꝫ ꝛ vaſallos ꝛ m domeſticos eorūdē vel alias q̄litercūq̄ꝫ ꝯtrahentes ꝛ ꝑticipātes cū ipſis ſuſpēdūt inter n dicūt ꝛ excōicant abſq̄ꝫ cā ra o tionabili ꝓ libito volūtatis. Bona illorū interdū nihilominus illicite occupātes. Et p appellationib⁹ q̄s predicti exempti ob predicta vl' alia gra q uamīa rōnabilit̄ interponūt q̄n̄q̄ꝫ minime deferentes. Appellātes occaſione appellationū hmōi interdū capiunt aut r capi faciūt ꝛ carceri mancipa s ri. Quidam preterea capella t nos in eccl'ijs pleno iure ſpectātib⁹ ad eoſdē: lꝫ nulla cā ſbſit legitima celebrare nō ſinunt: nec miſtrare ꝑochianis v eccl'iaſtica ſacra. ¶ Nōnulli etiam indebite abbates monachos et cōuerſos exēptos necnō et clericos ipſis pleno iure ſubiectos: ſi eis nō pareant ī his etiā in q̄b⁹ nō tenēt̄ eiſdē: inconſulta facilitate ſuſpendūt excōicāt capiūt et in x carcerāt: ac loca ꝛ eccl'ias interdicūt ipſorū. In exigendo y inſuꝑ ab ipſis exēptis ipſorū ꝙ ſubditis ſubſidia charita z tis excedūt nimiū cōtra eos: a ꝛ inſolitas ac indebitas ipis b contra iura exactiones impo c nūt. Nouos cēſus ꝛ indebita onera parochialib⁹ īponunt eccl'ijs: in q̄bus exempti ius d obtinēt ꝑronat⁹. Proceſſus iuſte factos ſeu ſentētias iuſte latas a delegat' ſedis apoſtolice vel a ꝯſeruatorib⁹ ꝓ exēptis publicari ſeu executōi de e mādari a ſuis ſubditis nō ꝑ

l ¶ Dolentes. Quartum. m ¶ Domeſticos.ī.ti.j. c.j. ad fi. n ¶ Cauſa rōnabili. Contra hos erat ꝓuiſuꝫ ꝺ ſen.excō.ſacro. o ¶ Volūtatis. Contra hos erat ꝓuiſuꝫ de priui. quāto.ſed illa loquit̄ ꝺ exemptis vl' de ꝑuilegiat'. iſta generali⁹ de oib⁹: vt pꝫ in fi. p ¶ Et appellationib⁹. Quintū. q ¶ Interponūt Vide quod no. de ꝑuil'. auctē.li. vj.in vlti. glo. ꝑ Inno. et Hoſti. de appel.dilect'. r ¶ Mancipari Punīedi ſūt vt.ij q.vj. decreto. de ap.de priore.ꝛ ti mētib⁹ talia ſufficit preſtari: qđ dicvt de ap.c.vl. s ¶ Quidā. Preterea. Sextum. t ¶ Pleno iure. xvj.q.ij. viſis de priuile.qm̄. v ¶ Nonnulli. Septimū. x ¶ Interdicūt. Si de exceptiōe ꝯſtat ſnīe nō ligāt.de appel.ſi duobus.de reli.do. cū dilect⁹.de hoc de accu.veniēs.in vlti.glo.cū ſuis remiſ. y ¶ In exigendo. Octauum.ꝛ argue ad ea q̄ ſcripſi.de cenſi.cū apl'us.ſuꝑ.ꝟ.charitate.ꝙ eps pōt exigere charitatiuū ſubſidiū dūmō ſit moderatū Io. z ¶ Excedūt. Cū tn̄ illud eſſe debeat moderatū.de cenſi.cū apl'us.§.ꝓhibemus.de off.oꝛ ꝯquerēte.in fi. a ¶ Et inſolitas. Nonū. b ¶ Contra iura.eo.ti.c.j. de cenſi.c.iij.et c.eccleſijs. c ¶ Nouos. Decimū. ꝛ eſt hoc ꝯ id de cēſi. ꝓhibem⁹. d ¶ Proceſſus. Vndecimū. e ¶ Permitūt. Per hoc pūt a delegatis vl' ꝯſeruatorib⁹ puniri: cū illoꝝ iuriſdictionē impediāt.de off.dele.c.j.etiā ab ipſis ſubdelegatis ſi iuriſdictionē habent.eo.ti.ex lr̄is. ſaluo qđ de ꝯſeruatoribus dicit̄.e.ti.c.vl.li.vj.§.vices.

a mittũt ꝛ tabellionib⁹ publi/ b cis inhibẽt:ne inſtrã ↄficiãt et iudicib⁹ ne iuſticiã faciãt: ac iuriſperit' ne ↄſiliũ vel au xiliũ pbeãt ĩ cauſis ſeu nego c cijs eorũdẽ pñtatos ꝑ exem/ ptos ad ordines vel bñficia quorũ pñtatio ad eos ꝑtinet nolũt admittere:niſi pñtãtes d ponãt obediẽtiã in ſalutatio e ne lr̃aꝝ quas ꝑ hmõi pſenta f tione trãſmittũt. Eccleſijs q̃z vacantib⁹ in q̃bus monaſte/ ria ius obtinẽt patronat⁹ re pulſis pſonis idoneis pſen/ tat' ad eas pſonas ĩſtituũt in g h abiles atq̃z ĩdignas. Quidã i etiã eccl'ias curã aĩaꝝ hñtes ad mẽſaz abbatũ ſpectãtes: q̃rũ fruct⁹ qñq̃z clericis ſecu k larib⁹ tradũt ſeu cõcedũt ad firmã:clericis ip̃is decedẽti/ bus ſuis cõferũt cleric' q̃zq̃z ip̃e ꝑpter h eccl'ie ĩ veritate l m nõ vacẽt. Nõnulli q̃z in eccle ſijs monachorũ iura ip̃oꝝ in iuſte ſibi appropriãt:ꝛ de ip/ ſorũ redditib⁹ vt volunt or/ n dinãt:ita ꝙ rectorib⁹ eaꝝ nõ o remanet vñ valeãt ſuſtẽtari. p q Quidã cum armis ꝛ erecto vexillo molẽdina ꝛ alia bo/ na ↄ iuſticiã deſtruũt exẽpto rũ: qui etiã tãto tp̃e poſſede/ r rũt:ꝙ d̃ ↄtrario memoria nõ s exiſtit:mittũtq̃z frequent̃ ad

monaſteria ſuarũ ciuitatũ et diocesũ ſuos cõſãguineos ꝛ nepotes:ꝛ ĩterdũ aĩalia ſua t cũ cuſtodib⁹ vt eis de bonis monaſteriorũ debeat ꝑuide v ri. Abbates inſuꝑ ꝛ priores mõaſterioꝝ frequẽter cõpel/ lũt:vt ſuis ↄſãguineis ꝛ ne/ potib⁹ monaſterioꝝ ſuoꝝ ſeu p̃oratuũ poſſeſſiões ↄcedãt ĩ ꝑpetuũ vſq̃z ad tp̃s: q̃s q̃dẽ ↄceſſiones nos nullas eẽ vo x y lum⁹ ip̃o iure. Eoſdẽ q̃z ab/ bates ꝛ p̃ores qñq̃z cõpellũt ad p̃ſentãdũ ſibi ad eccl'ias vacãtes in q̃b⁹ ius obtinent z p̃onat⁹:ꝛ ad monachandũ interdũ ſuos familiares ↄſã a guineos vl' nepotes. Freq̃n b ter etiã ꝑmittũt ꝛ tacite ↄſen tiũt ꝙ in ſuo dñio tꝑali ꝑ mi/ lites vaſallos ꝛ ip̃orũ tꝑales officiales monaſterioꝝ bona mobilia ꝛ ĩmobilia ꝑ violen/ tiã occupent̃:in caſib⁹ nõ ꝑ/ miſſis a iure ꝛ alie varie iniu rie ꝑſonis eccl'iaſtic' ꝛ mona ſterioꝝ hoĩb⁹ irrogent̃. Pre c terea ĩterdũ iniuſte abbates p̃ores ꝛ alios bñficiatos bñ ficijs ſuis p̃uãt: vt ſic fruct⁹ bñficioꝝ illoꝝ ꝑcipe valeant p̃mo ãno p̃textu p̃uilegij qd̃ aſſerũt ſe hr̃e:ꝙ vſq̃z ad cer/ tũ tp̃s fruct⁹ bñficioꝝ vacã/ d tiũ poſſint ꝑcipe primi anni:

a Tabellionib⁹.xij. b Cõficiãt.in cauſis vel ne gocijs ꝛc̃.vt ſeq̃t̃:ꝛ h ẽ ↄ formã iuramẽti ip̃oꝝ de qua dixi:ne cle.vel mo.ſicut te.ꝛ no.in Spe.de inſtru. edi. .§.reſtat.v.ſ; q̃ro ſub q̃. c Preſentatos.xiij. d Obedientiã.dicẽdo ſalutẽ ꝛ obediẽtiã debitã et deuotã vel his ſi milia ſi ſint ex/ empti. nõ tenẽt obediẽtiã ꝑfite/ ri.d̃ p̃ui.cũ olim ij.ſi nõ ſũt exem pti ſatis eſt ꝙ a p̃ncipio ꝑmiſe/ runt.de ſimo.ne de'. e Lr̃aꝝ ſic g pñtatio ꝑ lr̃as de his q̃ fi/ unt a p̃latis. ea noſcit̃.vbi de h in.j.glo. f Eccleſijs. xiij.al's ĩ eccl'ijs g Indignas. ad coꝝ remotio/ nẽ dato etiaz ꝙ eſſent digni age re pñt p̃ſentãtes ꝛ pñtati.xvj. q. vij.decernim⁹.d̃ iurepatro.ex lit/ teris.ꝛ.c.ex inſi nuatiõe:d̃ re iu/ di. cũ bertold⁹. h Quidam. etiã.xv. i Ad mẽſã. No.glo. no. Inno.de re. ec.nõ alie.vt ſuꝑ ꝙ res ĩ q̃b⁹ eccle ſia habet dire/ ctũ dñiũ: ſ; ali⁹ vtile:vt ſunt feu da:non pñt dici de mẽſa: cũ ali⁹ fruct⁹ ꝑcipiat:ꝛ ꝑ tãto illoꝝ etiã ad eccleſiã reuer ſorũ fieri ꝑmitti tur noua infeu/ datio:de feudis c.ij. ſ; querit̃ q̃ eccleſie dicant̃ ꝑ prie de menſa p̃latoꝝ vel capituloꝝ vel ſingulariũ di gnitatũ vel p̃bendarũ:ꝛ videt̃ ꝙ ille q̃ ſunt mẽſis coꝝ vnite intm̃ ꝙ rectorẽ vel vicariũ ꝑpetuũ nõ habẽt ali/ um q̃z illum cui facta eſt annexio.qd̃ ꝑbat hec lr̃a. ea. cõpila.de reſcrip.c.j.de ſup.neg.p̃la.c.j. Iſtud aũt po teſt ſic eſſe ꝑ vnionẽ ſic factã ꝑ ep̃m de cõſenſu capl'i.s̃. ea.cõpila.de re.eccle.nõ aliena.ſi vna.de ſta.mo.c.j.§. ad hoc.ꝑ p̃ſcriptionẽ:vt no.in pre.decre. vt ſuꝑ papa lẽ cõceſſionẽ:ꝛ de hac nõ dubitat̃.de priui.paſtoralis. nec putes ꝙ eccl'ia q̃ pleno iure ſubiectionis ſpectat ad illos ꝑpterea dicat̃ de mẽſa:licet em̃ rector talis eccle/ ſie inſtitutionẽ vl' deſtitutionẽ ab illis recipiat:ꝛ ab il lis viſitet̃ etiã quo ad temporalia:nõ tñ ad ſuos vſus cõuertere:niſi illã habeãt in menſa vel in ſuos vſus cõ uertendã qd̃ ꝑbant p̃di.decre.ſed ob. ei qd̃ dixi in ec/ cleſia q̃ ſpectat ad menſam poni ꝛ deponi ꝑ libito vi/ cariũ tꝑalẽ.decre.extirpãde.§.q̃ vero. de p̃bẽ. ꝛ.s̃. ea. cõpila.d̃ iurepa.c.j.ꝑ q̃ p̃tz ꝙ in eccl'ia annexa quo ad ſp̃ualia inſtituit̃ rector vel ꝑpetu⁹ vicari⁹. S; dico ꝙ aut eccl'ia ſpectãs ad mẽſam p̃lati vel collegij vl' digni tatẽ habẽtis vel p̃bẽdarij recipit ſuperioris inſti/ tutionẽ quo ad regimen eccleſie vel ſaltẽ populi ꝛ tũc locum ha/ bet qd̃ dicit̃ d̃ vi cario perpetuo: aut pleno iure ſpectat ad illum etiã quo ad ſpi/ ritualia: et tunc habet locum qd̃ d̃: de vicario tẽ porali:etiã ſi ſit curata vt hic: et ſuꝑ his vide qd̃ ſcripſi de p̃ben. de monachis.de p̃ui. paſtoralis. k Ad firmã. d̃ loca.veſtra.ne p̃lati vices ſuas c.fi. l Non vacent.fa. s̃.ea. cõ.de reſcri.c.j. de ſup.neg. pre. c.vno.§.p̃miſſa. illi em̃ nõ erant rectores ſed fir/ marij:ſecus ſi re ctores fuiſſent l; manuales vt ibi m Nõnulli. xvj. n Re/ ctoribus.q̃ alibi dicunt̃ vicarij.d̃ p̃ben.de mona/ chis. o Su/ ſtentari. ↄ id.s̃. ea.cõpi.de iure/ pa.c.j.cũ ↄcor. p Quidam. xvij. q Cũ armis.tenet̃ g d̃ vi publica. de h de ordi.cog.c.ij.in.j.glo. r Nõ exiſtit.ꝛ ſic in pre ſcrip.reuelaret̃ ab onere ꝑbãdi titulũ.de p̃ſcp̃.c.j.li.vj. s Mittuntq̃z.xviij. t Vt eis.de cõſangui/ neis nepotibus animalibus et cuſtodibus ipſorũ. v Abbates.xix. x Ipſo iure. cõcor.s̃.ea. cõ. de re.eccle.nõ alie.c.j.ꝛ ibi cõcedẽti pena ſuſpenſionis imponit̃. y Eoſdẽ.xx. z Monachãdu;. qd̃ quadoq̃z ſpectat ap ſolos p̃latos:quod dic vt de regu/ la.c.fi.li.vj. a Frequenter.xxj. b Et.repete permittunt qd̃. c Preterea.xxij. d Anni.de reſcrip.ſi ꝑpter.li.vj.et licet hec lr̃a poſſet induci qd̃ priuilegium tale cõp̃hendat beneficia etiaz ſpectantia ad exemptos:nõ tñ ꝑbat de beneficijs exemptis ex q̃ ꝑ ep̃m fit priuatio vt p̃miſit.quicquid tñ dicat Arch. in decre.ſi propter.puto ꝙ ſi in priuilegio dicit̃ de be/

a q̇bus nõ ꝯtẽti equos boues theſaurũ ⁊ alia bona mona b ſterioꝝ ⁊ bñficioꝝ vacãtiũ il licite occupãt: q̃ eſſent futurꝭ c ſucceſſoꝛib⁹ reſeruãda. Qui dã militibus ⁊ alijs potenti bus dignitatũ ſuarũ reddi tus ⁊ ꝓuentus vendunt ad e tẽpus: vt ꝑ ipos exempti vi f cini fortius opprimant. Nõ g nulli etiã indebite monaſte h ria dirimunt. Alij domos et hoſpitalia ⁊ alia bona mõa ſterioꝝ mobilia et ĩmobilia i freq̃nt occupãt ⁊ detinẽt oc k cupata. ¶ Pluries q̃ȝ ſine cã iuſta ĩpediũt ne exẽpti lo l ca ſua valeãt repare. Quidã m etiã ſtatuta faciunt ꝑ q̃ dero n o gat ꝑuilegijs exẽptoꝝ: ⁊ ge neralit quã plures ꝑlati reli gioſis ꝑſertim exemptꝭ ⁊ pri uilegiatꝭ ĩ ꝑſonis ⁊ reb⁹ ſuis ac iurib⁹ ſpũalib⁹ ⁊ tꝑalib⁹ graues ĩferũt ꝯ iuſticiã coꝝ p ꝑuilegia iniurias ⁊ iacturas. ¶ Uerũ q2 vna ẽ regulariũ ſeculariũ ꝑlatoꝝ ⁊ ſubditoꝝ exemptoꝝ ⁊ nõ exẽptoꝝ vni uerſalis eccl'ia: extra quã nul q lus oĩno ſaluat: quoꝝ oĩm r vnꝰ ẽ dñs: vna fides ⁊ vnuȝ s baptiſma. decet vt oẽs q̇ eius t dẽ ſunt corꝑis vni⁹ etiã ſint volũtatꝭ: ⁊ ſicut fratres ad in uicem vinculo charitatꝭ ſint aſtricti. Decet igit vt ⁊ ꝑlati et alij tã exempti q̃ȝ nõ exem v pti ſuis iuribus ſint cõtẽti: ⁊ alter in alteri⁹ iniuriã nõ ꝓ ſiliat ſeu iacturã. ¶ Uniuer ſis itaq̃ꝫ prelatis eccleſiaruȝ ꝑſentis ſanctionis edicto di ſtricte ꝑcipiendo mandam⁹ quatenus ipſi a ꝑdictis gra uaminibus oĩno ceſſantes ⁊ ceſſare ſuos ſubditos facien tes: viros religioſos exem ptos priuilegiatos ⁊ non ex emptos: mẽdicãtes ⁊ nõ mẽ dicãtes charitatiue tractẽt ⁊ foueãt ⁊ ſua iura ⁊ ꝑuilegia x inuiolabiliter eis ſeruent.

¶ Et q̃m plus ſolet timeri y ꝙ ſpãliter q̃ȝ ꝙ generaliter ĩ hibetur: eiſdẽ prelatis diſtri ctiſſime inhibem⁹: vt abba tes ꝑores ⁊ alios religioſos ne ad ſua generalia ⁊ ꝓuin z cialia vadãt capitula: impe dire quomodolibet non ꝑſu mant.

De priuilegijs et exceſſibus priuilegiatorum.

¶ Clemẽs. v. in cõci. vienẽſi.

Ponit ſex caſus in quibus religioſos excõmunicat ⁊ abſolutionem pape reſeruat: et priuilegijs et exemptionib⁹ non obſtantibus eos per ordinarios locorum denunciari ꝑcipit. Secũdo ibi: Quibus. ponit ſeptem culpas religioſorũ a quibus eos precipit abſtinere ſub certis penis: quas eis imponi iubet: et quas prelatis ipſoꝝ impo nit ſi nõ ſatiſfecerint. Tertio ibi: Sane. ponit moderatione circa duos primos caſus hoc dicit Jo. an. ca. I

Religioſi qui cleri cis aut laicis ſa cramentum vncti onis extreme vel b euchariſtie miniſtrare matri c d moniaue ſolenniçare non ha

beneficijs dioc. ſue venliẽt exempta: ſecus ſi diceret de bñ ficijs ſibi ſubiectis: ⁊ eſt ſile qđ ſcripſi de reſcrip. abba te. vbi ptȝ rñſio ad decre. graue. đ offi. oꝛ. q̃ inducit ad ꝯriũ. a ¶ Quib⁹. xxiij. b ¶ Illicite. illa eñi q̃ ad fruct⁹ nõ ꝑtinẽt vſurpare nõ debẽt. de elec. generali § vlti. li. vj. ⁊ con coꝛ. ß. ea. cõpil. de deci. c. ij. c ¶ Reſeruã de. de offi. oꝛdi. ꝑſenti. li. vj. d ¶ Quidam. xxiij. e ¶ Ue ꝑ ipſos. hoc alſ liciteȝ ex animo fit illicitũ: ſuper quo vide qđ no. de re. iu. locuple tari. lib. vj. xj. q. iij. ſi quis vero. ⁊ eſt ſimile huic de deci. in aliqui b⁹. de iude. c. pe. ⁊ quod ſcripſi. đ ſen. excõ. quãte. f ¶ Nonnulli. xxv. g ¶ In debite. ergo ſec⁹ ſi ex cã iuſta. vij. q. j. ⁊ temporis. xvj. q. vlti. ſi qs vult. de cõſe. diſ. j. tribus. h ¶ Alij. xxvi. i ¶ Occupant. dicẽdo ſibi ius ꝑ violẽtiã cadũt a iure ſuo ſi qđ habeãt. C. vnde vi. ſi qs in tantã. xvj. q. vj. placu it. de ꝑben. cum qui. li. vj. k ¶ Pluries.

Eph. 4. xxvij.

l ¶ Repara re. qđ tamen iu deis ꝑmittit de ſuis ſynagogis iuxta primũ ſta tũ de iudeis cõ ſuluit. m ¶ Quidam. xxviij. n ¶ Priuile gijs. ß nõ poſſũt xxvj. q. ij. c. j. ⁊. ij imo nec ipm ꝑn cipẽ decet ß face re. de reg. iur. de cet. cũ ſuis cõcoꝛ. li. vj. o ¶ Et generaliter. xxix. ge nerale. p ¶ Priuilegia. decurtanda erant ipſis eo rum priuilegia. de priuile. dilecti. q ¶ Saluat. de ſum. tri. c. j. § vna. r ¶ Unus eſt. ad Epheſios. iiij. habet de hac triplici vnitate. ⁊. ß. ea. cõpil. de ſum. tri. ⁊. j. § ad hoc. ⁊. ĩ. de ſnĩa excõ. c. j. ad idẽ. xxiij. q. j. lo quitur. s ¶ Decet. inſpicimus q̃d deceat: qđ ꝑprie

reſpicit honeſtatẽ. de vo. magne. de elec. cũ non deceat. li. vj. t ¶ Corpoꝛis. myſtici qđ eſt collectio fideliuȝ: de cõſe. di. j. eccleſia. cui⁹ capiit eſt xp̃s. de ſacra vnc. c. vno. ver. ſed vbi. v ¶ Cõtenti. ß. eo. ti. accedẽtibus. x ¶ Et q̃m. xxx. y ¶ Inhibet. xxiij. di. q̃ȝ q̃ȝ. đ he re. ſi aduerſus. z ¶ Capitula. concoꝛ. xxiij. q. iiij. ſicut. circa ſi. ¶ Religioſi q. ¶ No ta ꝑ ß principiũ hãc cõ ſtitutiõeȝ cũ ſuiſ penis ita locum hr̃e in religioſis qđ ſeculares cle ricos nõ icludit. Anno icludat re ligioſos ꝑfectos eccleſijs parochi alib⁹ quo ad nõ ſuos parochia nos dubitat: et vide qđ dixi. ß. ea. cõpila. de de ci. c. j. in. j. glo. a ¶ Unctio nis. đ hoc ſacro. xcv. di. § ſȝ illđ. ⁊. c. ſeq. de ſacra vnctione. c. vno. in prin. de verb. ſig. queſiuit. de pe. ⁊ remiſ. ꝙ in te. ⁊ dic vt ibi. b ¶ Euchari ſtie. d2 ab eu qđ eſt bonũ: ⁊ cha ris qđ eſt gr̃a q̃ ſi vna bona gr̃a de hac ſatis. ß. ea. cõpil. de reli. ⁊ vene. ſã. c. vno. c ¶ Solẽniza re: Id eſt ſolen niter bñdicere. đ hac bñdictione habet. xxx. q. v. c. j. et. iiij. di. ca. ſequẽ. xxiij. di. c. vl. de ſpon. cõſul tationi. de ſecũ. nup. c. j. ⁊. iij. d ¶ Nõ habi ta. Sed nũquid creder religioſos parochiano dicẽ ti ſe habere talẽ licẽtiã: videt ꝙ ſic: ꝑ id qđ no. de pe. di. vj. placuit. q2 nõ eſt ꝑſumẽdus imemoꝛ ſue ſalutis. j. q. vij. ſancimus de homi. ſignificaſti. ij. ſȝ ꝯ: q2 videm⁹ in ſacramẽto oꝛ dinis cũ dat a nõ ſuo ep̃o: qđ ibi requirit plena fides de licentia ⁊ quãdoq̃ꝫ de cauſa: de tẽpoꝛi. oꝛdi. c. j. ⁊. ij. li. vj. cum ſi. Item iſta eſt quedam abſolutio facta per parochialẽ ꝑſbyterũ ſup qua nõ credit ei qui ſe dicit

Euchariſtia

Que notabilia

abſolutū. de offi. ordi. ex ꝑte. de ſen. excō. ſicut idem ſi
dicaꝛ delegatio. de offi. deleg. cū in iure. ſ; poſſet ad pri
mū rūderi illud ſpāle: q: ſacramentū ordinis non daꝛ
ꝓpter recipientē tm̄ immo ꝓpter alios: ⁊ iō dicitꝛ ſacra/
mentū dignitatis. j. q. j. §. ſi ergo. ⁊ §. ecce. ſi clericus.

a bita ſuꝑ his parochialis pre
c ſbyteri licētiā ſpāli aut q̄ ex/
d cōmunicatos a canone ꝑter
e q; in caſibꝰ a iure exꝑſſis vel
f ꝑ priuilegia ſedis apo. cōceſ/
g ſa eiſdeȝ vel a ſentētijs ꝑ ſta/
h tuta ꝓuincialia aut ſynoda/
lia ꝓmulgatis ſeu vt verbis
i eorū vtamur a pena et culpa
k abſoluere quēq; ꝑſūpſerint:
l excōicatiōis incurrāt ſniam
ipo facto ꝑ ſedē apoſtolicam
m dūtaxat abſoluendi: q̄s etiā
locorū ordinarij poſtq; de h
eis cōſtiterit excōmunicatos
n faciant publice nunciari do/
nec de abſolutione ipſorum
eis fuerit facta fides: nullo

facit qd̄ no. ſ cō
ſug. ſeruo. c. j. in
glo. ij. ſed iſta ſa/
cramēta recipit
q̄s ꝓpter ſeipm̄.
Ad ſcōm alle. re
ſpondeꝛ qd̄ illa
vera in foro ꝯſcē/
tioſo: ſecus in pe
nitētiali: vt dixi
in ꝑdicta decre.
ſicut ſuꝑ. j. glo.
a Parochia
lis. ꝑ h quo ad
ſcholares mercē
narios ⁊ hiis ſi/
miles itelligo ꝑ/
ſbyterū in cuius
parochia ihabi/
tāt. facit qd̄ no.
de peni. diſt. vj.
placuit. de h ſcri
pſi. de peni. ⁊ re.
omnis. ſuꝑ ṽbo
ſacerdote. ⁊ Ho
ſti. tractauit i ſū
ma de paro. §. pe. ver. ſi q̄s intelligaꝛ parochianꝰ. ⁊ de
pe. ⁊ re. §. cui cōfitendū. ad finē. b Preſbyteri. pu
to licentiā parochialis ſufficere qui adhuc ꝑſbyter non
eſt: puto q: eſt infra annū vel diſpēſatū eſt cū ipſo ſm
formā decre. cū de elec. li. vj. vel eſt parochialis collegi
ata. e. ti. ſtatutū. facit. de elec. ſuffraganeis. de trāſla. c.
j. ⁊ qd̄ ibi no. videꝛ etiā ſufficere licētia vicarij gerētis
curā ꝑ modū ꝑdi. dec. cū ex eo. facit infra de pe. cupien
tes. puto etiā poſt factū a penis excuſari illū q̄ hoc fa/
cit de auctoritate dioceſani. facit de pe. ⁊ re. c. ij. in fi. li.
vj. nā dioceſis eſt parochia epī: de dona. apl̄ice in prin.
et ep̄s ꝑſbyter. xcv. di. olim. ſ pecu. cleri. c. ij. ⁊ facit ꝙ
ſcripſi de pe. ⁊ remiſ. oīs ſuꝑ verbo ꝓprio. ⁊ hoc eo for
tius qn̄ vacat parochialis eccl̄ia. ſ; qn̄ non vacat ante
factū cōſulas abſtineri ⁊ ex licētia epī vel archipꝛſbyte
ri ciuitateñ. hoc non fieri licet ab illis recipi poſſint vt
ſcripſi ſ offi. archipꝛſbyteri. c. iij. ⁊ ē ſile de iureiu. verū.
⁊ qd̄ dixi de iudeis. ſignificauit. ſ re iudi. inter. ſuꝑ. iij.
Queſtio glo. c Spāli. Hic etiā ē dubiū an hec ſpecialitas
reſpiciat ſolū exꝑſſionē ſacramētorū: an etiā requirat ex/
ꝑſſionē ꝑſonaꝝ: qd̄ ē dicere an ſit ſatis ꝙ ꝑſbyter licen
tiat religioſuȝ vt parochianos ſuos poſſit inungere et
eis euchariſtiā ꝑbere: an requiraꝛ parochianoꝝ exꝑſſio
q̄bꝰ hec ſūt ꝑbēda. Itē an ſufficiat generalis licētia da
ta parochiano ꝙ poſſit illa recipe a q̄ vult religioſo an
vero tali religioſo vel parochiano ſ tali religioſo ſpā/
lis licētia requiraꝛ. vt bn̄ ſatiſſiat huic lrē. cōſulo ꝙ de ꝑ
ſonis ⁊ de cōferēte ⁊ recipiēte ⁊ de ſacramētis fiat ſpe
cificatio: ad h de ſen. excō. cōſtitutionē. li. vj. ⁊ ſ do. et
cōtu. c. ij. cū cōcor. ſ. ea. cōpil. de vi. ⁊ hone. clericoꝝ. c.
j. ⁊ de ſen. excō. grauis in fi. Crederē tn̄ ꝙ ex quo de ſa
cramēto fit ſpecificatio: lȝ nō exprimaꝛ nomē parochia
ni: cum daꝛ licentia religioſo: vel nomen religioſi cum
daꝛ licentia parochiano euiteꝛ pena: facit de temp. or.
c. j. de officio vicarij. c. vi. li. vj. Et no ꝙ hic de peniten
Nota tia non diciꝛ que etiam de licentia ſacerdotis ꝓprij re/
cipi nō poſſit a ꝑſbytero nō habente curā: de hoc de pe
ni. ⁊ remiſ. oīs. ⁊ tn̄ dato ꝙ reciperetꝛ nō eſt locus huic
pene: ſicut etiā nō habet locū pena in ſacramento ba/
ptiſmi. cum illud hic nō exprimatur. Iohan. an.
a A canone. quocunq; etiam a quo epiſcopus vel

religioſis eiſdem ſuper hoc
exemptionis vel alio priuile
o gio ſuffragāte. Quibus
etiam in virtute ſancte obe/
dientie et ſub interminatio/
ne maledictionis eterne di/
ſtrictius inhibemꝰ: ne in ſer
monibus ſuis eccleſiarū pre/
p latis detrahant aut etiam re
trahant laicos ab eccleſiarū
q ſuarū frequētia vel acceſſu:
ſeu indulgentias ꝓnunciēt
r indiſcretas: neue cū cōfectio
nibus teſtamētoꝝ intereunt
a reſtitutionibus debitꝭ: aut
s legatꝭ matricibꝰ eccl̄ijs faciē
dis retrahant teſtatores: nec
legata vl̄ debita aut male ab

ſacerdos poſſet
abſoluere. ſ ſen.
excom. nuper. et
videꝛ ideȝ ſ ſen/
tentia hominis
de qua forte. ibo
non expreſſit: q:
ab illa abſoluit
qui excōmunica
uit vel eius ſupe
rior. ſ offi. ordi.
paſtoralis. ſ; cō/
trariuȝ puto: vt
in caſu illo nō ex
preſſo non ſit lo/
cus pene. ſ elec.
ſtatutum. cū cō/
cor. li. vj. ⁊ ad h
. ſ. eo. ti. ibi a ſen
tentijs per ſtatu
ta ⁊c̄.
e Expreſſis.
de ſentē. excom.
monachi. ⁊ c. cū
illorum.
f Conceſſis.
habent multi religioſi priuilegiū ab apoſtolica ſede ſu
ꝑ abſolutionibus diuerſorū caſuū. g A ſentētijs
puto ꝙ oēm ſententiā includat excōmunicationis ſu/
ſpenſionis vel interdicti cuius neceſſaria ſit abſolutio.
h Prouincialia. aut ſynodalia. de vtriſq;: de accu/
ſa. ſicut olim. cū cōcor. i Vtamur. cōcor. de here.
accuſatus. §. ille quoq;. li. vj. j. de pe. ⁊ remiſ. c. ij. et vi/
de qd̄ ibi dicā. k Quēq;. etiā religioſum vel con/
ſocium: nihil em̄ excipit qui dicit quācunq;. de ma. et
obe. ſolite in fi. l Incurrāt. q̄d de recipientibꝰ ab
ſolutiones vel ſacramenta ꝑdicta: an ex tali participio
ſint dānati. vel qd̄ dixi de ſen. excō. contingit. j.
m Abſoluēdi. niſi in mortis articulo. ſ. ea. cōpil. ſ
here. c. j. ⁊ ij. ⁊ ſ. de pe. c. j. n Nūciari. ſic. ſ. ea. cō.
de cenſi. c. fi. ⁊ ti. j. ⁊ ij. in fi. o Suffragante. quia
ſcȝ penam incurrāt ⁊ denuncientꝛ vt dictuȝ eſt. priuile/
gia em̄ ſuꝑ his cōceſſa tollere nō intendit: vt. ſ. patet
concor. ꝙ dixi. ſ. ea. cōpil. de deci. c. j. in fi. p Detra
hant. vj. q. j. deteriores. dicit Hiero. ad Ruſticū: Non
eſt humilitatis mee atq; mēſure de miniſtris eccleſiaꝝ
ſiniſtrum quippiā dicere: habeāt illi ordinem ſuum ⁊ et
gradum. xvj. q. j. ſi clericatus. Tullius de inuectiuis Tulliꝰ
contra Saluſtium in fi. Sepe em̄ vidi grauius offen/
dere animos auditorū eos qui aliena flagitia aperte
dixere q; eos qui cōmiſere. Intelligo autem hanc lit/
teram cum nominatim detrahunt vel per circūlocutio
nē que vicē habeat ꝓprij nois al's in genere ſbene lice/
ret ꝑdicatori tāgere vitia ꝑlatorū. Vn̄ dn̄s dixit: Su/
ꝑ kathedrā Moyſi ſederūt ſcribe ⁊c̄. Mat. xxiij. j. q.
j. omnia. licet ergo in genere qd̄ nō in ſpecie. de offi. or.
ſi ſacerdos. caueāt tamen vt etiam in generali locutio
ne linguam refrenent: quia qui conſiderate loquitꝛ ſen/
tiet mala. v. q. v. §. ſed aliud. xliij. di. ſit rector.
q Acceſſu. facit de paro. c. ij. r Indiſcretas.
ſcȝ nō cōceſſas: ⁊ de his. ſ. de pe. ⁊ re. c. ij. s Ma/
tricibꝰ. cathedralibꝰ vel alijs. de verbo. ſig. venerabili.

lata incerta ſibi aut alijs ſin/
gularib⁹ ſui ordinis fratrib⁹
a vel cōuētib⁹ ī alioꝝ ꝑiudiciū
fieri ſeu erogari ꝓcurēt: nec
b etiā in caſib⁹ ſedi apo. aut lo
c coꝝ ordiarijs reſuat̄ queꝗ̄
d abſoluere: aut ꝑſonas eccleſi
e aſticas preſertim corā iudici/
f b⁹ delegat̄ a nobis ſuā ꝯ eoſ
iuſticiam ꝓſequētes vexare
g īdebite: aut ad loca plura et
h ꝑſertim multū remota cōueni
re ꝑſumant. Siq̄ vo ꝑmiſſa
i vel aliqđ de ꝑmiſſis attenta/
re ꝑſūpſerint: ꝑ duos menſes
ſubiaceant penis illis: q̄ ſm
k coꝝ regulā vel ſtatuta ꝓ gra
uib⁹ criminib⁹ ſeu ucipis eis
l ꝯſueuerunt imponi: ſuꝑ qui/
m bus abſꝗ̄ manifeſta neceſſi/
tate cū eis n̄ valeat diſpēſari.
Ceteꝝ ꝑlati eoꝝ niſi q̄ de his
occaſiōe ꝑmiſſoꝝ exceſſuū
n ad eos quoquo mō ꝑuenerit
o eccl'ijs aut ꝑſonis eccl'iaſticis
dāńificat̄ vel leſis ſatiſfactio
p nem plenariā exhibuerint: in
fra menſem poſtꝗ̄ ſuꝑ h̄ fue/
q r rint reqſiti ſuſpēſiōis ſniam
vſꝗ̄ ad ſatiſfactionē debitā
eoipo incurrāt: nō obſtātib⁹
ī ꝑmiſſis ſtatutis aut q̇buſli/
bet ꝑuilegijs q̇buſcūꝗ̄ teno/
ris exiſtāt. Sane religio/
s ſis illis q̇bus eſt ab ap̄lica ſe
de conceſſuꝫ vt familiaribus
t ſuis domeſticis aut pauꝑib⁹
in hoſpitalib⁹ ſuis degentib⁹
v ſacr̄a poſſint eccl'iaſtica mini/
ſtrare: nullū ex ꝑmiſſis volu/
mus quo ad hoc ꝑiudiciū ge
nerari. Idem in eodem.

Archiepi ꝑ loca exempta ꝓ/ uincie ſue faciant crucē ante ſe deferri: ipſi etiam et dioce/ ſani ibi benedicūt. audiūt di uina ꝛ illa celebrāt: ꝛ faciūt celebrari: ꝑ hoc tamē exēptis vel priuilegiatis in alijs nul lum ſit preiudicium. hoc di cit Jo. an. ca. II

Archiepō ꝑ q̄uis loca
x exempta ſue ꝓuincie facien/
y ti tranſitū ad ea forſan decli/
z nanti: vt crucem an̄ ſe libere
a portare faciat: benedicat po/
pulo: diuina officia priuatim
vel publice ibidem audiat: et
b ea etiā in pontificalibus cele
c bret: ꝛ faciat in ſua ꝑſentia ſi/
d ne pontificalib⁹ celebrari: q̇/
uis ꝑuilegio contrario non
obſtante: ſacro approbāte cō
cilio ꝑſentis cōſtitutionis ſe/
rie duximus concedendum.
Simili modo cōcedimus
e epō vt in locis eiſdem ſue di/
oceſis poſſit populo bn̄dice/
re: audire diuina officia: et
f ea etiam celebrare: et in ſua

de ꝑſcrip. c. j. ꝛ c. ex trāſmiſſa. de trāſac. ꝑterea. ij ꝗ. de ſen. ex. c. j. a In alioꝝ. ſcꝫ q̇bꝫ debent vl' q̇bꝫ lega/ re volebāt poſſet etiā itelligi de ipis q̇bꝫ cōpetit diſpo/ ſitio male ablatoꝝ icertoꝝ de q̇bꝫ ꝑmiſit: ꝛ tūc faceret ꝑ Hoſt. ī his q̄ ſcꝑſi poſt eū de iudeis. cū ſit. de vſu. cū eu. al's videretur facere ꝯ Arch. in eo qđ legit. ꝛ no. de teſta. c. ij. li. vj. Sedi. apoſto. hos colligi/ Guil. in reperto rio. đ pe. ꝛ re. c Ordiarijs. de hoc no. de pe. ꝛ re. ſi epš. li. vj. ꝛ ꝑ Hoſti. in ſū/ ma. de pe. §. cui cōfitendū in fi. ij colū. d Abſoluere. a pecca/ to vel culpa. De abſolutione eniꝫ ab excōicatione dixi in ꝑma pte. e Preſertim. hic duplex pun/ ctatio. Jo. an. f Delegatis. a nobis fa. de im mu. eccle. c. quo/ niam. li. vj. g Plura. de reſcrip. c. fi. h Remota. licꝫ eni in hoc ſit ꝓuiſum ꝑ decre. nōnulli. de reſcꝑ. ꝛ eo. ti. ſtatutuꝫ. li. vj. tamē qn̄ꝗ̄ dant eis cōſerua tores quib⁹ dat ptās trahēdi vl/ tra duas dietas n̄ obſtātibꝫ ꝛc. i Vel aliqđ. no. ꝙ eq̄lis eſt pe na pro vno actu prohibito et pro plurib⁹ ſic. ꝗ. ti. j. c. j. §. ciuitas. et fa. ad no. vj. q. j. imitare. ꝛ ad id qđ ſcripſi in. q. gualte ri. k Grauibꝫ. decre. non ſolum in fi. de reg. li. vj. dicit pro grauiorib⁹. l Super quibus. penis. m Neceſſitate. puta infirmitate ſenectute vel his ſi mile. n Peruenerint. ergo vbi nil ꝑuenit nō eſt lo cus huic pene. o Eccleſiaſticis. laicus ḡ non ꝓui/ det. p Plenaria. ꝯcor. ꝯ. ea. cō. de here. c. ij. ver. a qua. intelligo aūt ꝙ fiat plenaria qn̄ ꝑceptū ad illam ſufficit: vt ꝓbat ꝑcedens lr̄a. q Reqſiti. fa. ꝯ. ea. cō. de decl. c. j. ꝛ dic reqſiti ab his quoꝝ intereſt: vt ibi. r Suſpēſionis. declarari debuiſſet an ab officio an ab admiſtratiōe: puto tn̄ ꝙ đ ſuſpēſiōe ab officio loq̄t: ꝛ an icludat ſuſpēſiōeꝫ bn̄ficij: dicā ꝗ. đ penis cupiētes. s Ap̄lica. Gnāle ꝑuilegiū circa h̄: ſcꝫ totū orbē re/ ſpiciēs ſol⁹ papa cōcedit: ſpāle tn̄ q̄ ad ſuā dioč. ꝯcede ret epš ex cā: qđ dic vt de reli. do. ꝯſtitut⁹. đ re iudi. cū

itel'. ſi. qđ dixi đ altari viatico. đ ꝑui. in his. t Do meſtic̄. đ ver. ſig. c. vi. li. vj. v Miſtrare. ꝯcor. ꝯ. ea. cō. de reli. do. q2 ꝯtingit i fi. ꝑ quā qđ h̄ de ꝑuile/ gio dr: videt etiā ex ꝯſuetudine poſſe cōpetere: niſi di/ cas ꝙ illa decr̄. n̄ dič valere ꝯſuetudinē ꝙ religioſi ta/ lia miſtrēt. ſꝫ dič valere conſuetu/ dinē ꝙ ſacerdos hoſpitaliū vel ſa cerdotes parochi ales pauꝑibꝫ ꝛ fa milie illa miſtrēt. poſſit ḡ ꝑuilegiū h̄ caſu qđ nō pōt ꝯſuetudo. facit đ pe. ꝛ re. ſi epš in fi. vj. li. Archiepō. Tria ſunt di Diuiſio cta q̄ patēt in ru bro. Scđm ibi: Simi mō. Tertiū ibi: Si tn̄. Joh. an. x Exē/ pta. h̄ diſcernit ꝑ ea q̄ habent. eo. ti. ſi papa li. vj. y Declināti. de ꝑſcꝑ. cū ex of/ ficij. ꝛ h̄ iūge lit terā ſacro appro bante ꝯcilio pre/ ſentis ꝯſtōnis ſe rie duxim⁹ conce dendū. Jo. an. z Vt crucē. đ hoc eo. ti. antiq̄. ꝛ vt li. pē. c. j. a Bn̄dicat. ſolēniter per illa vba: Sit nomen dn̄i bn̄dictum: ꝛ vide quod no. de ꝯſe. di. j. cū ad ce lebrādas. xxvj. q vj. miſtrare. xcv. diſt. ecce. et quod not. de priui. ab/ bates. li. vj. b Pōtificali bus. itelligo etiā cū pallio qđ eſt pōtificale archiepi: diebus tn̄ ꝑmiſſis q̄ no. de vſu pal. ad honorē. ꝛ intra eccl'iam. eo. ti. c. j. c Sine pōtificalibꝫ. ḡ epš non poſſet ibi facere i pō tificalibus celebrari: qđ intelligo niſi eſſet dioceſanus cui h̄ cōpetit ſuo iure: vt ꝗ. dicā. fa. ꝑ Inno. hec lr̄a. d Celebrari. ponit hic duo vt diuerſa: vn̄ aliud ē ce lebrare. aliud q̄ſi auctorizando ſibi facere celebrari: ali ud ſimpliciter audire. In primo ꝛ ſcđo caſu. c. excōica tus irregularitatē incurrit: ꝛ ſic loquat de cleri. excō. il lud i fi. In tertio nō. de hoc ſcripſi. đ exceſ. pla. c. fi. e Eiſdē. ſcꝫ exempt̄ vel circa hoc priuilegiatis. f Etiam celebrare. in pontificalibꝫ. per illud quod dicit ſimili modo: ſcias qđ no. Inno. de vſu pal. c. fi. ꝙ epi in dioceſibus alienis etiam ſi de licentia dioceſano rum celebrent non vtunt pontificalibus: niſi ſuꝑ hoc ſint ꝑuilegiati. alleg. de renun. ad ſupplicationem: ſed

Hoſt.ibi dicit ꝙ etiā in pōtificalib⁹ ⁊ ſine licentia pote rūt celebrare:ſicut ſeruat generalis ꝯſuetudo.⁊ etiā p̄dicare niſi ſpecialiter ꝓhibeant̄:remittēs ad no.extra ꝺ her.cū ex iniūcto. Iſta lr̄a videt̄ facere ꝑ Hoſt.inq̄ntū in locis exemptis his vtit̄. In ꝯ̄riū facit ꝑ Inno. inquantū lr̄a dicit ꝙ archiep̄us ſibi celebrare facit ſine pōtificalibus fortiter facit. Itē q̄ꝛ hic dicit lr̄a vſum pontificaliū cōpetere archiep̄o ītra ꝓuinciā: ep̄o intra dioceſim: facit e.ti.abbates. et.c. vt apoſtolice.li.vj.poſſet tamē dictū Hoſt. ꝓcedere q̄n pontificalib⁹ vtit̄ ſine iuriſdictionis exercitio vt miſſam celebrando ⁊ p̄dicando. fa. eo.ti.c.vi.lib.vj. ⁊ qꝺ nota. vj.q.iij.c.j. ſed ob.ꝯ̄. ꝓxi.rn̄.vt p̄dixi. dici poſſet ꝙ archiep̄us non cōmittit ep̄o vſum pōtificaliū extra ſuā dioceſim:ſed ſuo iure ep̄us celebrās vtit̄ illo:qꝺ vt dixi approbat cōſuetudo:ſed ſi iuriſdictione vel officio vti vellet:puta ordinādo degradādo chriſmādo vel ſimilia faciendo:tūc ſine licētia ep̄i id nō poterūt.ix.q.ij. per totū.ſi tn̄ circa illa exercitiū habēt licētiā ep̄i:puto ꝙ vti poterūt pōtificalib⁹:⁊ in hoc differunt pōtificalia a pallio:quo nō vteret̄ ep̄us in aliena ꝓuīcia:etiam de licentia illius ad quē ſpectat:niſi ſuꝑ hoc eēt p̄uilegiatus.de vſupal.ex tuaꝝ.ſtrictior eſt etenim vſus pallij q̄ꝫ pontificalium vt ibi patet.et.e.ti.ad honorez. ⁊.c.j.et.ij. a Celebrari.ſine pontificalibus vt.ꝯ̄. b Iuriſdictionē.fa.xviij.q.ij.luminoſo.de offi. ordi.cū ep̄us.li.vj. c Generet̄.ꝯcor.ꝯ̄.ea.cōpil.de foro compe.q̄ꝫuis in fi. d Acquirat̄.concor.e. ti. q̄ꝛ intentionis.

Si q̄s ſuadēte. e Diabolo.Cōcor.xvij.q.iiij ſi q̄s ſuadente diabolo.⁊ fac̄ ad caſū.e.q.ſi q̄s deinceps.ij.q.j.in primis.ver.de perſona ianuarij.C.de epi.et cle.ſi quis in hoc. f In hoc. ſūt enim diuerſa genera ſacrilegioꝝ: de quibus.xvij.q.iiij.§.ſacrilegium.⁊.c.ſe.⁊ de hoc ⁊ de ipſius varijs penis no.e.q.ſacrilegium. g Quēuis pontificem.illos ergo qui renunciauerunt loco non ordini videt̄ includere:de or.ab ep̄o.c.j.ſꝫ tūc nō erit locus pene de q̄ infra ꝟ.a feudis.⁊ ꝟ.ipſius.filij. Electos ꝟo nondū cōſecratos qui pōtifices:id eſt ep̄i nō ſūt:nō videt̄ includere. h Vel temere.ille igit̄ q̄ ꝑcuteret ſe defendēdo nō ligabit̄ his penis:facit e.ti.i q̄buſdā.⁊ qꝺ ibi no.⁊ eo. titu.felicis in princi.lib.vj. i Banniuerit . cōcor. de iniurijs.olim.⁊ nota ꝙ plus habet decre. felicis. e. ti.li.vj.q̄ꝫ iſta i eo ꝙ punit hoſtilit̄ iſequētē : iſta ſola ꝑcutientē capiētē vel bānientē:habet tn̄ plus iſta i eo ꝙ punit bānientē qꝺ illa nō facit. k Mādauerit.

a preſentia facere celebrari.

¶ Sic tn̄ ꝙ p̄textu conceſſionis hmōi in locis ipis exemptis vl' circa hoc priuilegiatis b nullā aliā iuriſdictionē idem archiep̄us vl' ep̄us exerceat: nec perſonis exemptis vl' priuilegiatis moleſtiam inferat vel grauamen:nullumq̄ꝫ exēptioni vel priuilegijs eorundem c aliud preiudicium generet̄:nec ipis archiep̄o vel epiſcopo ius aliud quomodoli d bet acquiratur. **De penis.**

Clemēs.v.in ꝯcil. Vienēſi. **Percutiēs ep̄m capiēs banniēs vel hoc mādans vel ratificās.ſoci⁹ cōſiliarius fautor ⁊ defenſator cum ſuis poſter. ciuitas in hoc delinq̄ns ⁊ eius officiales penis varijs per conſiliū puniuntur. Secūdo ibi: Nec ſuꝑ hoc.excuſat rigorez dicens ꝙ grauiores pene deberent iponi. Tertio res ibi:Sane.repetit ius ātiquū de abſolut. in mort. articulo:qui ſanati reincidunt ſi nō ſatiſfaciāt. Jo. an. ca. I**

e Si quis ſuadente diabolo f in hoc ſacrilegij gen⁹ ꝓru g perit: ꝙ quemuis h pōtificē iniurioſe vel temere i percuſſerit aut ceperit aut bā k niuerit vl' hoc mādauerit fieri l : aut facta ab alijs rata habuerit vel soci⁹ ī his fuerit faciēt. aut ꝯſiliū in his dederit m n aut fauorē ſeu ſcient̄ defenſa/

nota caſuz q̄ punit̄ ſolū mandatū:et eſt maleficiū perfectū.ꝯcor.de homi.ꝑ humani.ad fi.li.vj.⁊ vt ibi nota. penitentia ⁊ reuocatio hoc caſu non ꝓdeſt. ſed q̄ꝛ hoc durū videt̄:quē ex ſolo mādato maleficio non ſecuto: tot penis iuolui:⁊ q̄ꝛ regulariter ꝟba cū effectu recipiunt̄.de ele.nō reſiden.relatū cuꝫ concor. ideo pōt exponi.vel hec.ſ. ꝑcuſſiones captiones vel banna iā facta.facit e.ti. felicis in p̄n. de ſen.excō.q̄cunq̄ꝫ.lib.vj. l Rata.oportet ſ ꝙ hec facta fuerit ipius contemplatione:alias ratuꝫ habere nō poſſet : de re. iur.ratū quis.li. vj.et.e.li.de ſen. excō.cū q̄s.⁊ no. e.ti.felicis in p̄n. li.vj.Jo.an. m Sciēter.q̄ ſ allegat hoc ꝓbat:qꝺ dic vt de re . iu. p̄ſumitur lib.vj. n Defenſauerit . q̄ꝛ lr̄a iſta de his quattuor tractat.ſ.de ſocio cōſiliario:fauorē dante ⁊ defenſante de ſingulis videam⁹.Circa p̄mū ſciēdū eſt ꝙ ſocij pro prie dicunt̄ ſm deriuatores:ꝓpter periculi vel operis ſocietatē:⁊ dicit̄ ſocius a ſequor ſeq̄ris: vn̄ dicūt ꝙ ſocius ꝓprie in ꝑiculo:collega in officio: comes in itinere:conſors in p̄mio:ſodalis in menſa vel in ſede. Sed nos iuriſte dicim⁹ ſociū in crimine.xxij.q.iiij.ſi ad peccatū.xxvj.q.ij.illud in fi. In eccl'ia.de offi.deleg. cum R.de ſen.excō.ex tenore. In ordine:de confeſſis.c.j.in fi. In via.de vo.c.ij. In cōiugio.xxvij.q.ij. cum ſocietas. In lucro:de ſpon.c.ij.de ſepul.c.j.De ſocio criminis de quo ad ꝓpoſitū:⁊ quē q̄nq̄ꝫ vocam⁹ conſortem. de her.cū ſm.li.vj.Dicit canon quē malis tripliciter ſociari cōmittendo:fauendo:nō corripiēdo. xxiij.q.iiij.ita plane.⁊ ideo non caret ſcrupulo ſocietatis occulte ⁊c̄. lxxxvj.di.facientes.ij.q.vij.negligere.de homi.ſicut.§. ij.hic tn̄ puto ſtricte ſociū ſumi ꝑ agēte q̄ aliq̄d cooperatur ad actū percuſſionis captiōis vel banni: ⁊ licet in delinquēdo ſint q̄nq̄ꝫ plures ſocij q̄ꝝ nullus eſt p̄ncipalior ⁊ tales includunt̄ ſub agentibus de q̄b⁹ p̄miſit: q̄nq̄ꝫ tn̄ vn⁹ eſt p̄ncipalis alter cooperās ⁊ ſic ſumit̄ ſ ſoci⁹:qꝺ ptꝫ.q̄ꝛ de faciēte p̄miſerat:⁊ eſt ſil'is diſtinctio circa vnionē.no.ne ſe.va.c.j.Circa ſcꝺm de ꝯſiliario n̄ inſiſto.ſꝫ vide qꝺ no.de re.iur.nullus ex cōſilio.lib.vj. ff.de ꝟbo.ſig.ſepe in fi.ff.mā.l.ij.in fi.īſti. de ob.q̄ ex. delic.§.ope.Circa tertiū de fautore vel fauēte ſciēdū ē ꝙ eſt ſimplex fauor q̄ nil adijcit ad peccādū:de quo.e. ti.felicis.§.illud.li.vj.⁊ de tali non videt̄ hic intelligēdum:ꝑ id qꝺ dicit in his vt ſtatim dicā. Item ſciēdū ꝙ canō dicit illū impietati fauere q̄ obuiare pōt ⁊ nō obuiat.xxiij.q.iij.q̄ pōt.lxxxiij.di.error.de ſen. excom. quā te.ſꝫ de ſ dic vt ibi:⁊ q̄ꝛ lr̄a hic dicit in his.ſ.ꝑcuſſione captione vel banno:ptꝫ ꝙ fauēs huic delinquēti

Differūt ſoci⁹:collega: comes:conſors ⁊ ſodalis

Cōſiliarius

Fautor

a uerit eūdē in illis caſibus de ꝑdictis in quibus excōicatio b nē p iaʒ edictos canones nō ſubiret: ſit hmōi nr̄e ꝯſtitutio nis auctoritate non obſtante c quacūq; cōſuetudine quā re-putamꝰ approbāte ſacro concilio potiꝰ corruptelam ana-themat' mucrone pcuſſus: a d q̄ nequeat niſi p ſummū ponti. preterq̄ in articulo mortis abſolui. A feudis inſup locationibꝰ officijs ⁊ bñficijs ſpi-ritualibꝰ ſiue tpalibꝰ q̄ ab ec-cleſia cui ſic offēſus ꝑeſt eps obtinet cadat ab ħ ipo: ac ad e eādē eccl'iaʒ libere reuertant f ipiꝰ filij p maſculinam deſcendētes lineā vſq; ad generati-g onē ſcdam oī ſpe diſpenſationis adepta: reddant: ipo fa-cta inabiles ad eccleſiaſtica h bñficia in ciuitate ⁊ dioceſi ī i qbꝰ idē eps preſidet obtinenda. Terra quoq; ipius dñ tñ vltra vnā dioc. nō contineat vſq; ad condignā ſatiſfactio-nem eiuſdē: necnō locꝰ aut lo k ca alia in qbꝰ captꝰ epus detinebit q̄diu detentio ipſa in eiſdem durauerit: eccl'iaſtico ſubiaceant interdicto. Qđ ſi tra eiuſdē duas dioceſes vel vltra contineat: dioceſis do-micilij ꝑncipalis ipiꝰ: et illa etiā in q̄ fuerit delictū cōmiſ-l ſum ſi ſua ſit: ⁊ due alie q̄ ſub m ipſo ſint eideʒ loco mag' vici

ne īterdicto ſubiaceant ſupra dicto: et qꝛ eo maior erit ipſi-us cōfuſio q̄ ſuo fuerit culpa patētior: q̄uſq; dignā ſatiſfa-ctionē ꝑſtiterit per oēs illiꝰ loci in q̄ cōmiſſū eſt facinꝰ: nec nō ciuitatū et dioceſium vici-naꝝ eccl'ias q̄buſlibet diebus dñicis et feſtiuis pulſatis cā-n panis et cādelis accēſis excō municatꝰ publice nūcietur: et cū abſoluēdus fuerit ſufficiē-ter ⁊ idonee caueat: qꝫ inferēde pene parebit et auxiliante o dño pniam peraget iniungē-dā. Ciuitas aūt q̄ pmiſſa vel coꝝ aliqđ in epm ſuū cōmiſe q rit interdicto donec ſatiſfece-rit ſubiaceat memorato. Po r teſtas ꝟo conſiliarij baliuus s ſcabini aduocati conſules rectores ⁊ officiales ipius quo-cūq; noīe cenſeant in pmiſſis culpabiles exiſtentes: ſimilit excōicatiōis ſententie a q̄ niſi t vt pmittit non valeāt abſolutionis obtinere bñficiuʒ ſint v ſubiecti. Que oīa tāto mag' in epoꝝ interfectoribus ſunt ſeruanda quanto in eos ſeue rior q̄ in prefatos pena dʒ ex urgere: ⁊ grauior' idignatio x nis aculeꝰ deſeuire. Nec ſup hoc q̄ſquā miret qꝫ pmiſ-ſa ppetrātibꝰ penas nō inferimus grauiores. lʒ enī qđ dice y re pudet hoc phdolor freq̄n z ter occurrāt: multis que craſ-

poſt delictū ꝓpter defenſorē de quo ſequit nō incurrit hāc penā. lʒ in materia hereticoꝝ latiꝰ recipiunt fautores: de quibus de heret. excōicamꝰ. §. credentes. e. ti. c. ij. ⁊ c. ꝯ chriſtianos. li. vj. vt ligent ibi etiā poſt delictū ⁊ poſt ſniam fauētes. de quo p Hoſt. in ſumma đ here. §. pe. ⁊ dixi in ꝑdicto. §. credentes. ⁊ facit de heret. accuſatus. §. pe. li. vj. Circa quartū de defenſore eſt aduertendū qꝫ lr̄a non repetit ī his que ꝑdixit: in tribus ꝓximis caſibus p ħ puto qꝫ etiaʒ defenſatorē poſt maleficiū punire intendit. Eſt ḡ q̄dam defenſor vel auctorizator delicti: ⁊ talis ḡuius punitur q̄ agens. xj. q. iij. q̄ ꝯſentit. xxiiij. q. iij qui alioꝝ. et no. ij. q. j. notū. đ of. dele. c. j. Eſt aliꝰ defenſor qui etiā poſt delictuʒ defendit: puta impediendo ne delinquens ad manus iudicis veniat examinandus vel puniendus. xxvij. q. j. ſi cuſtos. fa. xxj. q. v. per totuʒ. vel ne fiat executio. de offi. dele. ex lr̄is. ⁊ hūc etiā intendit includere: et ꝓbat eo. titu. felicis. lib. vj. poſt ꝑncipium ibi poſtea receptauerit vel defenſauerit ⁊c̄. Non tñ puto qꝫ his q̄ taleʒ defenderet ne ledatur a priuato nedū tertio ſed illo offenſo: puta epiſcopo vel eiꝰ cōſanguineis vindicare volētibꝰ includat hac pena: cū illa ſit iniuria ad quā etiā ꝓpulſandaʒ a ſocio q̄s tenet. de ſen. excō. dilecto. cū ſuis ꝯcor. lib. vj. de illo q̄ defendit in iudicio patrocinādo. vide qđ dixi poſt Hoſt. de cle. excō. ꝑpoſuit. ſup. ꝟ. fautorem.

Defenſor

a De ꝑdictis. vt in bānientē vl' id mādāte vl' id ratū habente ſocio ⁊c̄. ⁊ hec lr̄a ꝓbat qꝫ in his caſ. qbꝫ p antiq̄ iura ꝯhebat excōicatio nō iterat p hāc ꝯſti.
b Canones. xvij. q. iiij. ſi q̄s ſuadēte. de ſen. ex. nup. ⁊ c. q̄cunq;. Jo. an.
c Cōſuetudine. q̄ forſan habebat tales capi vel bānire p reges vel ꝑncipes. ꝯcor. de iudi. clerici.
d Pontificē. ꝯcor. de ſen. excō. c. j.
e Reuertant. ꝯcor. eo. ti. ad aures. ⁊ c. in q̄buſdaʒ.

f Maſculinā. intelligebat ⁊ ſi nō fuiſſet appoſitū e. ti. vbicūq;. li. vj.
g Secundā. decre. in q̄buſdam eo. ti. punit q̄rtā. ſʒ illa in homicidio vel mutilatione ⁊ q̄ ad ꝑſonas ibi exꝑſſas. ſ. ꝑronos aduocatos vicedominos feudatarios ⁊ bñficiatos: ⁊ ꝑuat q̄rtā gn̄atione etiā a clericorum collegio: iſta latiꝰ loquitur quo ad perſonas: ſtrictiꝰ q̄ ad deſcendentes: et penam inabilitatis beneficioruʒ in illis dioceſibus tm̄.
h In ciuitate. no. inabilitatē bñficij in vna loco nō ī alio: cō-cor. de excef. ꝑla. illud. ⁊ facit qđ no. de ap. paſtoralis. in vlt. glo. ⁊ eſt ſi. de elec. ſi cōpromiſſarius. §. pe. li. vj.
i Obtinēda. non priuat obtē-tis: credo tamen qꝫ illa ꝑmutare nō poſſet cū alio bñficio ipius dioceſis.
k Detinebit: ꝯcor. de ſpon. nō eſt nobis. et vide qđ ibi no.
l Sua ſit. vl de qđ no. et dixi de poſtu. c. j.
m Vicine. cō-cor. de priui. c. ſuper ſpecl'a cū ſu. ꝯcor.
n Accēſis. extinctis et pedibꝰ ꝯculcatis xj. q. iij. debent.
o Iniūgendā. ꝯcor. e. ti. felicis. §. cum aurē. li. vj.
p Interdicto. ꝯcor. e. ti. felicis. in fi. de elec. vbi periculū. §. ciuitas. li. vj.
q Donec. vide ſup e. ver. dixi. ꝯ. ea. cōpil. de decl. c. j.
r Baliuus. vulgare prouincialium. de ſenten. excom. dilecto. li. vj. in Frācia dicunt ꝑpoſiti. de ver. ſig. ex parte. j.
s Scabini. vulgare gallicoꝝ. concor. de ali. iu. mu. cau. fac. c. ij. đ imu. ec. c. j. li. vj.
t Pmittit. ſ. p ſe. ap. in more arti.
v Tanto mag'. arguit a minori. de elec. cū in cūctis.
x Deſeuire. ꝯcor. e. ti. felici. §. ſi q̄s vero. lib. vj.
y Prohdolor. interiectio dolentis: cum aliquis in dolore loquit. aliqui dicunt qꝫ ſunt due partes et duobus accentibus debent legi.
z Craſſantibꝰ. quaſi crudeliter gradientibꝰ. ij. Regū vlti. Ceſſet īterfectio alias indignatio q̄ craſſat in pplo. ſed idē. xxiij. q. j. militare. ꝟ. e. c. capitalū vltra mediū ⁊. c.

Balli

Sca

a ſantib⁹ opus eſſet exemplo. ⁊
b ex dignitate offenſi penā me/
tiri deceat offendētis. epi eñ
c d dicunt ſanctiſſimi: chriſti le/
e f gati exiſtūt: ſpirituales ſunt
g pr̄es nr̄i q̄ fratres et coepi co
h lūne cōprobant eccleſie: q̄re
i grauem oporteret eſſe penam
culpe violantis dignitatē tā/
te p̄eminētie adequādā. Uo
lum⁹ tñ ad pñs in penarū ex
aggeratione tēperare rigorē
k ad penas alias pceſſuri ſi p
teruitatē delinquētiū hoc ex
poſcere vid amʼ. ¶ Sane ſi
q̄s in aliquo caſuū predicto/
rū fuerit excōicatiōis ſnīa in
mortis articulo abſolut⁹ niſi
poſtq̄ priſtine reſtitutus fue
l rit ſanitati: q̄cito cōmode fie
ri poterit ꝯſpectui romani pō
tificis ſe preſētare curauerit
eius mādatū humiliter rece/
ptur⁹ put iuſticia ſuadebit i
eādē excōicatiōis ſnīam reci
dat ipſo facto: q̄uis eñ ſup
m hoc ſatis plene in iure alibi
ſit puiſū: ne tñ aliq̄s in hoc
ex ignorātia iuris ſe ſatagat
n excuſare hoc expreſſe p̄miſſis
duxim⁹ annectēdū. I dem.

Procurantes capi viros ec
cleſiaſticos vt renūcient bñfi
cijs vel vt citati nō vadāt ad
curiā: p̄ter penā excōicatio/
nis quā p canones antiq̄s i/
currūt. ſi ſint p̄lati: a pceptio
ne fructuū p trienniū ſunt ſu/
ſpēſi. Inferiores vo bñficijs
ſūt priuati: eādē penā incur/
runt ipi citati q̄ ſe capi pcu/
rārūt: reſignatio etiā ſic facta
nō tenet etiā ſi p p̄latos rece
pta fuerit vel ratificata. hoc
dī. Jo. an. ca. II

M Ul/
torum et nos grauis q̄re
la deduxit: q nōnulli obtinē
o tes tem̄pale dñiū viros ſepe
p q eccliaſticos cape captoſq̄ do
nec ſua reſignent bñficia: aut
r s ne citati ad aplicā ſedem ab
t hoie vl a iure venire ad ipā
valeāt auſu detinere ſacrile/
go nō verēt: citatos eoſdē in
exitu ſuor̄ diſtrictuū vt pluri
mū capiētes. ¶ Cōſiderātes
igit q̄ntū ex his tā nr̄o ⁊ apli/
v ce ſedis honori: q̄ pſonar̄ ec
cliaſticar̄ q̄eto ⁊ pſpero ſta/
tui ñ ſine dānāda exēpli p̄ni
tie derogetur: ſacro approbāte
ꝯcilio ſtatuim⁹: vt p̄ter ſnīā
x canonis quā faciētes et fieri
y pcurātes p̄miſſa icurrere di
noſcuntur: pcurātes ipi pſone
z eccliaſtice exiſtētes a pceptio
ne fructuū eccleſiarum ſuarū
a ſi fuerint prelati triennio ſint
b c ſuſpēſi: q ſi inferiores extite/
d rīt eoipſo obtētis bñficijs ſint
e p̄uati. Illis penā icurſuri eā
dē q̄ ne citati vt p̄mittitur ad
ſe. apo. veniant: ſed vt ſe ſub
obtētu hmōi a veniēdo excu/

Fina. a ¶ Exemplo. ff. de penis. aut facta. §. fi.
b ¶ Offenſi. de ſen. ex. cū illor̄. ⁊ vi. qd no. de calū. c.
j. in glo. ij. de eta. ⁊ quali. cū bone. in. j. glo. c ¶ Sā
ctiſſimi. in auc. de ſan. epi. col. ix. d ¶ Legati. iij. q. vij
accuſatio in fi. et. xxj. diſt. in nono. e ¶ Patres. ij. q.
vij. qualis.
f ¶ Fratres. de
cri. fal. q̄ grau.
g ¶ Coepiſcopi.
xxiij. q. j. q̄les.
de accu. l3 in fi.
h ¶ Colūne. ij.
q. vij. accuſatio.
de accu. qualit. ij.
i ¶ Penam. ad
equādā culpe vi
olantis dignita/
tē tāte p̄eminen/
tie: qd ſequit.
k ¶ Proteruī
tatem. vt lit. non
cōteſta. qm̄ in fi.
de iudi. cum non
ab homine.
l ¶ Cōmode po
terit. idē verbum
de ſen. excō. eos
q. j. ⁊. ij. rū. li. vj.
decre. decetero. c.
ſi. dicit q̄citius
oportunitatē ha
buerit: qd expo/
nit ibi Hoſti. j.
ceſſante īpedimē
to: ⁊ aliq̄ modi/
co tpe indulto q̄
ſibi de neceſſarijs
valeat prouidere
alle. ff. ex q. cau.
ma. l. ab. hoſtib.
§. fi. ⁊ p hoc p3
q non crederet
circa hoc abſolu/
to: ſed iudex ha/
bebit hoc arbi/
trari: facit de ele.
quā ſit. in prin. ⁊
qd ibi not. et eo.
ti. cupiētes. §. ce/
terū. li. vj. alias
ipſe abſolut⁹ ex
friuolis excuſati
onibus frigoris
⁊ caloris ⁊ his ſi/
milibus ꝯſtitutioni eluderet: facit de do. ⁊ cōtu. cum
olim. de accu. veniēs. Nec ob. qd de occulta re ⁊ de aie
piculo q̄rit: ⁊ ſic ſibi credēdū. de homi. ſignificaſti. ij. de
ſen. ex. ſi vo. ij. fateor id verū in foro pn̄iali de ſpon. tua.
⁊ qd ad vinculū occulte ꝯhendū: vnde ex q̄ ſcientiam
habet de mora ſcire d3 ſe excōicatū: iudex tñ eū nō de/
nūciabit: niſi p̄us eo vocato ⁊ p cōiecturas viderit illū
eſſe moroſum cognitione ſup hoc ſummaria premiſſa
ꝯtī. pxi. in fi. ⁊ facit ad ea q̄ no. ī. ea. cō. de here. c. j. ad
fi. m ¶ Alibi. de ſenten. excom. eos qui. lib. vj.
n ¶ Excuſare. ſi. de loca. c. j. in fi. de ſi. quoniam in fi.
M de peni. et remiſſ. omnis.
Diuiſio M Uirorum. ¶ Primo ponit exceſſum. Scdo ibi:

Cōſiderātes. pūidet ſtatuēdo penā. tertio ibi: Locorū. p
uidet circa ipſius publicationem ⁊ executionem.
o ¶ Dominiū. qd quādoq̄ etiam habēt clerici: quē
caſum etiam videt includere: ne cle. vel mo. c. vi. lib. vj.
p ¶ Eccleſiaſticos. in laicis ergo ſi caperentur ad im
pediendam cita/
tiones de ipſis fa
ctam ad curiā nō
eſt loc⁹ pene.
q ¶ Captoſq̄.
hic iunge litterā
auſu detinere ſa/
crilego non verē
tur: et per hanc
copulam dico q
procurans capi
clericum non ad
reſignationē be
neficij vel ad cita
tionē impedien/
dam: licet excom
municationē in
currat nō tamen
alias penas hic
inſertas.
r ¶ Ad apo/
ſtolicam ſedem.
ſi citati eſſent p
aliū non eſſet lo
cus huic pene.
s ¶ Ab homi/
ne. de dolo ⁊ con
tuma. cum dile/
cti. de accuſa. ve/
niens.
t ¶ A iure. de
elec. c. j. ⁊. c. cupi/
entes. de offi. or/
di. q̄uis. de ap.
c. j. lib. vj.
v ¶ Honori.
quem papa ne/
gligere non de/
buit. de vſu. pal.
niſi de īmuni. ec. q̄
niam. lib. vj.
x ¶ Canonis.
xvij. q. iiij. ſi quis
ſuadente. de ſen.
excom. nuper.
y ¶ Premiſſa
captiōes. ſ. ⁊ de
tentiones ob cau
ſas p̄dictas.
z ¶ Eccliaſtice. laicos non punit nec ſunt capaces hu
ius pene. a ¶ Prelati. non curo ſiue ſint illi ad q̄r̄
collationem ſpectant beneficia de quorum renunciatio
ne queritur vel alij: cum generaliter loquatur: et forti/
us hoc quo ad ſecundū caſum de impedienda citatio/
ne. b ¶ Suſpenſi. vide quod not. de elec. cum vin/
to. in glo. no. q in fi. c ¶ Inferiores. ſimilis diſtin
ctio. ī. ea. com. de vi. et ho. cle. quoniā in princi. ⁊ circa
fi. de deci. c. j. de ſta. mo. ne in agro. §. ſi quis. et ſic pa/
tet q in penis defertur dignitati: de offi. dele. c. ij. li. vj
de hoc de tranſac. c. vj. in vi. glo. de iureiurā. cum qui/
dam. d ¶ Obtentis. in obtinēdis nō videtur impe
dire. econtra. ī. c. pxi. ver. ipſius filij. e ¶ Eandem.

ſuſpenſionis a perceptione fructuū p triennium ſi ſint pla ti: ⁊ priuationis beneficiorū quo ad inferiores.
a ¶ Seculari. nō eſt hic locus pene cū p poteſtatē eccleſiaſticā ſe capi pcurat: ⁊ ſcias q̄ ſecularis ptās h̄ fa ciēs canonis excōicationē incurrit: etiā ſi clerico nō intēdat iniuriari:

eum ſuis concor. et de pben. eum qui. ij. rn̄. lib. vj. ad de no. de offi. ordi. irrefragabili. in viri. glo.
m ¶ Conſtitutiōis. Bonifa. de exceſ. pla. c. vno. lib. vj. n ¶ Mēdicātib⁹. q̄ ſint hi habet̄ de relig. do. c. vno. li. vj. ſic ⁊ alibi differūt mēdicātes a nō mēdicātib⁹. ō elec. q̄rū dā li. vj. ō reg. nō ſolū. ⁊. c. cōſtitutionem. de ſta. re. c. vno. § ſane. e. li. et facit qd̄ dicā. i. ō ſen. excō. c. j.

Differu(nt) mēdica(n)tes a nō me(dica)ntib(us)

manus eīm eſt ſe ua et iniurioſa ſe. apo. ⁊ ordini clericali. de ſen. excō. cōtingit. j. Jo. an.
b ¶ Procurarint. ⁊ tales non ſolū hāc penā incurrūt: ſed etiā ſi de h̄ cōſtiterit pcedet̄ ↄ̄ ipſos vt ↄ̄ cōtumaces vt lit. nō cōteſt. qm̄ poſt pn̄. ſ. ea. cōpil. de iudi. dudū. ff. ſi q̄s cau. l. ij. in fi. cū cōcor. ⁊ huic eſt ſi. ō offi. dele. paſtoralis in fi.
c ¶ Modo ſupradicto. ſ. p captionē ⁊ detētionē ſeculariū ptātū. ⁊ fac̄ qd̄ no. qd̄ me. cā abbas ⁊. c. ſequē.
d ¶ Recepte. a principio.
e ¶ Rate habite. ex poſtfacto.
f ¶ Nullius oīo. ita q̄ nō valeāt etiam quo ad renūciantem: ⁊ facit ad ea q̄ nota ui ⁊ ſcripſi ō renūci. q̄ i dubijs q̄d ſi interuenerit iuramētū vide qd̄ no. de iure iurā. ſi vero. ⁊ tene qd̄ habes eo. ti. verum.
g ¶ Cōſtiterit. ptevocata: ⁊ vi. qd̄ no. ſ. ea. compil. ō offi. dele. c. vno.
h ¶ Publicare. nō requiritur ſnīa quā incurrūt: ipo facto ſz ſufficit publicatio. cōcor. de homi. p humani in fi. li. vj. ſ. ea. cōpil. de cenſi. pſenti. de priuil. c. j. in prin.

a cuſent a ptāte ſeculari ſe capi: vt interdū cōtigiſſe audi b uim⁹ pcurarint. Sane reſi c gnatiōes bñficiorū mō ſupra dicto extortas: lz a reſignāti d um ipoꝝ platis recepte aut e rate habite fuerint nullius f oīno decernim⁹ eē firmitat̄. locorū ordinarijs iniūgētes g vt poſtq̄z eis ↄſtiterit aliq̄s ſibi ſubiectos penā ⁊ ſnīam h incurriſſe pmiſſas: ipſas publicare nō differāt executio ni q̄ debite put ad eos ptinuerit demandare. ¶ dem.

Excōicat religioſos mēdicātes trāſgreſſores ↄſtitutiōis Bonifa. de exceſ. pla c. vno li. vi. Itē oēs religioſos q̄ i ſermonib⁹ vel alibi pferunt aliqua vt retrahāt a ſolutione decimarū: quarū ſolutionē certis dieb⁹ et in cōfeſſionib⁹ ſuadere tenent̄ ſub certis penis q̄s icurrūt niſi ſint tales q̄rū monaſterijs vel eccleſijs cōpetat pcipere decimas. vltio ibi: Sane excōicat violatores decre. i. de ſepul. li. vi. ⁊ abſolutiones pa pe reſeruat. h. d. Johā. an.

Q Upiētes eos ca. III
q̄s ad obſeruātiā iuri i um ↄ̄ſtutū pmia nō inducūt: k tā adiectaꝝ exaggeratiōe pe l naꝝ q̄z adijciendaꝝ de nouo formidine a temerarijs auſi m b⁹ refrenare trāſgreſſores cō n ſtitutiōis q̄ religioſis mendi cātib⁹ domos ad habitandū vl' loca q̄cūq̄z ō nouo recipe: recepta hucuſq̄z mutare vel cā trāſferre in alios cuiuſuis

alienatiōis titulo interdicit. o ¶ Illos etiā religioſos qui aliq̄ vt audiētes a decimarū eccl'ijs debitaꝝ ſolutionē retrahāt i ſermōib⁹ ſuis vl' alibi pferre pſumūt: excōicatio nis ſbiacere ſnīe decernim⁹ ipo fctō. Et q̄ niſi fiat qd̄ bo p nū ē a malo abſtinere nō ſufficit religioſis oīb⁹ iniūgim⁹ ſub obteſtatione diuini iudicij ⁊ īterminatiōe maledictio q nis etne vt q̄tiēs pplo pdica r būt i pma dñica q̄rta ⁊ vltīa q̄drageſime: ⁊ i feſtis aſcēſio s nis dñice pētecoſtes natiuitat̄ bti Johis baptiſte: aſſūptionis ⁊ natiuitat̄ beatiſſime ↄ̄ginis Marie mrīs dei t audiētes expſſe ſtudeāt iformare: ſi ab eccl'iarū rectorib⁹ vel vicarijs aut loca tenēti v b⁹ eorūdē req̄ſiti fuerint: nec nō ⁊ his q̄rū cōfeſſiōes audient cōſciam facere q̄ decias ſoluere nō omittāt. Quod ſi forte in pdicationib⁹ ō ipſuz ſupradictis dieb⁹ ſuadere ſcienter omiſerint: per ſupiores x eoꝝ grauiter arguāt̄. Quib⁹ etiā ſupiorib⁹ i virtute ſancte obediētie diſtricti⁹ pcipim⁹: vt ↄtra taliter omittētes ſtatuta penalia faciant ſm̄ q̄ ſic y acriter puniāt trāſgreſſores q̄ pena coꝝ ſit ceter̄ in exem z plū. Cōſtitutione bo. memo. Gregorij pape decimi predeceſſoris noſtri circa hec edita in ſuo nihilominus robore duratura. Qui vero ſcienter poſtpoſuerint cōfitentib⁹ cōſcientiā facere de ſoluēdis

o ¶ Religioſos mendicantes vel alios. facit ifra ſ. pxi. ſeculares q̄ clericos vl' laicos nō artat hec pena ↄcor. dabo ſ. de ſen. ex. c. j.
p ¶ Nō ſufficit pſal. xxxiij. Bñdicā dñm. ibi de clia: al's diuerte a malo ⁊ fac bonū iq̄re pacē ⁊c̄. et. xxij. q. v. forma ⁊. xij. q. j. duo i fi. ō pe. diſ. ij. ſi. ei. ibi ſciēti bonū ⁊ nō faciēti: illō pctm̄ eſt qd̄ fuit ↄbuz Jacobi. c. iiij. i fi. q ¶ Populo. cū ſermocionāt̄ ad cleꝝ nō vident̄ aſtringi.
r ¶ In pma. octo feſta enumerāt̄ q̄b⁹ voluit h̄ pdicari. fuit aūt hec ō arbitrarijs ⁊ fac̄ qd̄ dixi de reſcp. ſi qñ. ⁊ ſic nō cogimur alit̄ rñdere: q̄re non dixerit ō feſto natiuitat̄ dñi ⁊ reſurrectionis.
s ¶ Pentecoſtes. vi. qd̄ dixi. ſ. ea. cō. ō reli. et vene. ſan. c. vno circa fi.
t ¶ Expſſe. ſatis exprimūt: ſz paꝝ informāt.
v ¶ Req̄ſiti. alias nō tenet̄ ō iure. breui. ō ſen. excō. c. j. cū ↄcor. li. vj. x ¶ Arguāt̄. h̄ ſpectat ad platoꝝ officiū. xlv. diſ. c. j. ⁊ cū beat⁹ i pn. de accuſa. q̄liter. ij. ver. lz aūt. y ¶ Faciāt. no. q̄ religioſi correctio pma ſpectat ad ſuū platū. de hoc de offi. ordi. quanto.
z ¶ Gregorij. de deci. c. j. li. vj. que dirigit̄ ſolis pdicatorib⁹ ⁊ minorib⁹: ⁊ loquit̄ nō ſolū de decimis: ſed de alijs rebus eccleſijs debitis hic ſolū de decimis.

Q Upientes. ¶ Tres ſunt ptes principales. ſcda ibi: Illos. tertia. ibi. Sane Imola. i ¶ Virtutū pmia. facit. C. de ſta. ⁊ ima. l. vl. in prin. ff. de iuſti. et iur. l. j. poſt prin. k ¶ Exaggeratiōe: Id eſt aggrauatione. l ¶ Formidine. de elec. cum in cūctis in fi.

hmõi decimis: ab officio pre/
dicationis tãdiu maneat ipſo
a facto ſuſpenſi: donec ɔfitẽti/
b bus ipſis ſi hõ ipm ſibi dicẽdi

Suſpẽſio multiplex

a ¶Suſpẽſi. No. nouã ſpẽm ſuſpenſionis. Ad cuius
euidentiã ſciendũ varias ſpecies penaꝝ a iure ſtatutas
de offi. ordi. ad reꝑmendam. ⁊ ibi de his in glo. ij. pleni
us ꝑ Hoſtieñ. in ſumma de penis. §. quot ſunt ſpecies
inter quas eſt pena ſuſpenſionis de qua ꝓſequẽdo ſciẽ/
dũ eſt ꝙ de ſuſpẽ
ſione multiplici
tractãt iura. Eſt
eñi ſuſpẽſio a cõ/
munione fratrũ
ſimplex. xviij. di.
ſi quis aũt. determinata ad duos mẽſes. c. di. c. fi. Qñqꝫ
ad fratres non ſue eccl'ie. e. di. placuit. lviij. di. c. fiñ. Eſt
etiã ſuſpenſio a cõmunione euchariſtie donec peniteat.
de elect. oſius. de his que fi. a malo. par. capl. c. j. in fine.
Item ab oblatione altaris. xvij. q. iiij. miror. Itẽ a per/
ceptione ſacramẽtoꝝ. xj. q. iij. ſicut apoſtoli. ⁊ triby. c. ſe/
quentibus. de cleri. excõ. mini. c. fi. Item a conſecratione
epoꝝ ſimpliciter. de tranſla. c. ij. ⁊ determinata ad an/
num. de elect. ꝓuida. li. vj. Item a collatiõe ordinũ om/
nium ⁊ ſimpliciter. de tempo. ordi. vel non eſt. ⁊. c. dile/
ctus. ⁊ cũ determinatiõe anni. eo. ti. eos q̃. li. vj. ⁊ trien/
nij. de ſimo. c. penulti. Quãdoqꝫ certoꝝ ordinũ tm̃. eo.
ti. lr̃as. Quãdoqꝫ clericalis tonſure tm̃. eo. ti. nullus. li.
vj. Itẽ ab ipoꝝ executiõe quãdoqꝫ ſimpliciter. eo. ti. c.
j. li. vj. Quãdoqꝫ certi ordinis tm̃ ſimplicit̃. eo. ti. lr̃as.
Vel ad tp̃s. eo. ti. vel non eſt. de ſimo. c. pe. Quãdoqꝫ a
pontificalibus tm̃: de tranſla. c. ij. Qñqꝫ ab officio ſa/
cerdotali: de offi. deleg. ſane. ij. eo. ti. c. ij. li. vj. Qñqꝫ nõ
a toto ſacerdotali officio: ſed ſolum a celebratiõe miſſe.
Qñqꝫ ꝑ duos menſes. de cleri. ꝑcu. p̃terea. Qñqꝫ ꝑ an/
num. lv. di. nullus. de ɔſe. di. ij. relatum. Quãdoqꝫ ꝑ du
os annos: de cleri. ꝑcu. p̃ſentium. Item eſt ſuſpenſio ab
ingreſſu eccleſie quãdoqꝫ ſimplex. xvij. q. iij. nullus. ⁊. c.
ſiquis deinceps. de pe. ⁊ remiſ. omnis. de offi. delega. c. ij
li. vj. Quandoqꝫ determinata ad menſem: de ſen. excõ.
ſacro. Quandoqꝫ quouſqꝫ ſatiſfecerit: de cenſi. exigit. li.
vj. Quandoqꝫ ſuſpendit̃ quis ab ingreſſu ⁊ diuinis ꝑ
menſem: de ſen. excõ. c. j. li. vj. Et quid importet ſuſpen
ſio ab ingreſſu: habet̃ de ſen. excõ. is cui. li. vj. Item eſt
ſuſpẽſio ab officio qñqꝫ ſimplicit̃. de vſur. quia in oĩb. ĩ
fi. ꝫ. eadem compila. de rebus eccle. non alie. c. j. Quan/
doqꝫ ꝑ annum: de offi. delega. c. vlti. §. vt autẽ. li. vj. de
re iudi. cum eterni. eo. lib. Qñqꝫ ꝑ trienniũ: de clãdeſti.
deſpõ. c. fi. ad finem. ⁊. ꝫ. ea. compi. de here. c. j. ad finez.
Item eſt ſuſpenſio a voce capituli donec quis ordinet̃.
ꝫ. ea. compil. de eta. ⁊ quali. vt hi qui. ij. reſpõſo. Item
a beneficio habito ſimplex. de elect. nihil eſt determina/
ta ad ſex menſes ⁊ annum. ꝫ. ea. compila. de vita ⁊ ho/
ne. cler. c. ij. Ad triennium: de re. eccle. nõ alie. c. ij. li. vj.
de elect. cum in cunctis. eo. ti. c. j. ⁊. c. cupientes. §. ceteꝝ
lib. vj. Ad tempus incertum: ſcilicet q̃diu tacuerit: de
elect. generali. li. vj. determinata etiam quo ad partem
diſtributionum: vt in p̃dicta decret̃. hi qui. ij. reſponſo.
ſuſpenditur etiam quis a beneficio obtinendo ꝑ ſex mẽ
ſes ⁊ ꝑ annum: vt in p̃dicta decre. ij. de vita ⁊ hone. cle.
Quandoqꝫ ꝑ annum ⁊ biennium: de ſta. mo. nẽ in agro
§. ſi quis. Itẽ eſt ſuſpẽſio ab officio ⁊ bñficio ſimplex:
de teſti. tam lr̃is in fi. de ſecũ. nup. c. j. de ꝑuileg. tuarũ.
Quandoqꝫ determinata ad tp̃s ſatiſfactionis vel reſti/
tutionis: de elec. q̃ ſepe. de cenſi. exigit. li. vj. Et quan/
doqꝫ hec ſuſpenſio dicit̃ ab ordine ⁊ dignitate: de ſciſ/
ma. c. j. in fine. Et qñqꝫ fit alternatiue: de vita ⁊ hone.
cle. a crapula. Item ſuſpendit̃ quis ab adminiſtratiõe
ſimpliciter: de ſolu. c. ij. ⁊ cum determinatione triennij:
de re. eccle. non alie. c. ij. ⁊ interdum ſuſpenditur ab offi
cio adminiſtratiõis ⁊ beneficio vſqꝫ ad ſatiſfactionem.

ꝫ. ea. cõpil'. de deci. c. j. Item ſuſpendit̃ quis a priuilegio
clericali: qñqꝫ in ꝑſona: qñqꝫ in rebus: de vita ⁊ hone.
cleri. c. vlti. ⁊. ꝫ. ea. cõpi. eo. ti. c. j. Item ſuſpendit̃ quis
a collatione beneficioꝝ ſimpliciter: de preben. graue.
ne ſede vacã. c. vno. li. vj. ⁊ cum determinatione anni vl̃
biennij. ꝫ. ea. cõ/
pila. de ſta. mo.
ne in agro. §. ſi
quis. Item ſuſ/
penditur quis a
ɔfirmatiõe epoꝝ
ſimpliciter: de tranſla. c. ij. qñqꝫ ꝑ annum: de elect. ꝓui/
da. li. vj. Et quandoqꝫ a confirmatione inferioꝝ: de
elect. nihil eſt. Item ſuſpenditur p̃latus regularis a re
ceptione ꝓfeſſionis: de regula. non ſolum in fine lib. vj.
Item ſuſpendit̃ officium minoris legati p̃ſente legato
de latere: de offi. deleg. volẽtes. Item ſuſpendit̃ ſtatus
canonicoꝝ alemanie: de elec. indẽnitatibus. §. pe. li. vj.
⁊. ꝫ. ea. compil'. de ſta. regu. attendentes. §. illas quoqꝫ.
Item ſuſpendit̃ quis ab officio aduocationis ⁊ notarie
de here. ſi aduerſus. Item a collatione magiſterij. ꝫ. ea.
compila. de magiſtris. cum ſit. Item ab officio p̃dican
di vt hĩ. Et quia ſupra poſui vt diuerſa ſuſpenſionẽ offi
cij ⁊ beneficij videt̃ ꝙ ſuſpenſus ab officio: non per hoc
ſit ſuſpenſus a beneficio: alias ſuꝑflue adderet̃ ſecun/
da ſi includeret̃ ſub ꝑma. ⁊ hoc putabat Hoſtieñ. verũ
in ſuſpenſione iuris: vt no. poſt eum de re iudi. cũ eter/
ni. li. vj. cui ɔcor. Archidia. ibi: vt ſic ſtatutum iuris pe
nale reſtringat̃: de elec. ſtatutum. li. vj. facit de decl. ad
audientiã. cũ ɔcor. ſecus dicũt ibi in ſuſpenſione homi/
nis: de cle. ɔiu. diuerſis. ⁊. c. cum iohannes. de p̃ben. cuꝫ
ſcõm. de eta. ⁊ quali. cum bone. de ap. paſtoralis. de ex/
cep. aplice. ⁊ ſic dixit Hoſtieñ. intelligendũ quod no. in
ſumma de ver. ſig. §. vlti. ver. in fi. no. ⁊ ſe. Ad hoc facit
quod dicit̃ mitius agi cũ lege q̃ cũ miniſtro legis. ff. de
arbi. l. celſus. nec debet iudex eſſe clemẽtior lege. in auc̃.
de iudi. §. oportet. coll'. vj. In contrarium. lxxxj. di. ſiq̃s
ſacerdotum. ⁊. c. eos. ⁊ quod ibi no. de conſue. cum dile/
ctus. in glo. ſuſpenſus. circa mediuꝫ. ⁊ de cleri. excõmu.
mini. latores. nam beneficium datur propter officium:
de reſcrip. c. fi. li. vj. ⁊ videtur expreſſum. xxxij. di. preter
hoc. ⁊ ibi directe contradicit Ioh. ſupradicte diſtinctio
ni Hoſtieñ. vt ſcilicet ſuſpenſus ab officio a iure ſit ſuſ
penſus a beneficio: ſi ab homine nõ: niſi in ſententia ex/
primatur: ⁊ ibi vide Lan. ⁊ Vinceñ. de eta. ⁊ qualita.
cum bone. vt ibi dixi ſuper glo. ij. tunc demum ſuſpen/
ſo ſubtrahi beneficium cum eſt in mora petendi abſolu
tionem: alias non: allegant de elect. c. vlti. ij. q. v. ſuper
cauſa. facit ne ſede vacante. c. vno. §. cum vero. lib. vj.
Abbas in decret̃. a crapula. de vita ⁊ honeſta. cleri. vt
ibi dixi ſuper glo. ij. diſtinguebat ſuſpenſum ab officio
pro crimine vel pro infamia tantum: de facto de quo
dubitetur an ſit mortale: in primo caſu ſit ſuſpenſus a
beneficio: ſecundo non: facit. ij. q. v. preſbyter. de purga.
cano. c. ij. ⁊. c. inter. hoc forſan habuit a Goffre qui no.
de appel. paſtoralis. in vlti. glo. ꝙ cum plerũqꝫ ſuſpen/
ſio fiat ex leui cauſa: vt propter infamiam vel ſcanda/
lum: vt predicto. c. preſbyter non ſubtrahet̃ ꝑ id benefi
cium quod ſine magna cauſa ſubtrahi non debet. xvj.
q. vij. inuentum. quia nec ſunt ſubtrahenda ſtipendia
q̃diu ⁊c̃. C. de execu. rei iudi. l. ſtipendia. ſecus vbi ſuſ/
penſio fit ex magna cauſa: de purga. canoñ. cum inter.
Vel ſi ſuſpenſus contemnit ſuſpenſionẽ: de eta. ⁊ qua/
lita. cum bone. Videntur iſte tres vltime opiniones cõ
iungende ⁊ ſequende: niſi aliud pro vel contra in ſentẽ/
tia iuris vel hominis exprimatur.

An ſuſpen/ſus ab offi/cio ſit per hĩ etiã ſuſpen/ſus a bene/ficio

b ¶Dicẽdi. No. cõtraria contrarijs purgari: ad idem

Cõtraria ɔ/rijs purgãt

cõmode facultatē habuerint
a ꝯſcientiā fecerint: exinde ex/
cõicationis incurſuri ſenten/
tiam ip̃o facto ſi p̄dicare pre/
ſumpſerint p̄dicta negligen/
tia vt p̄mittit̃ nõ purgata.
¶ Ad religioſos tñ mona/
ſterioꝝ vel eccl'iarũ decimas
b c ꝑcipiētium nolumus hoc ex/
tendi. ¶ Sane temerarios
d violatores ꝯſtitutiõis illius
que religioſis ⁊ clericis ſecu/
laribus ꝓhibet: ne aliquos
ad vouēdũ iurãdũ vl' fide in
terpoſita ſeu alias ꝓmitten/
dũ inducant: vt ſepulturam
apud eoꝝ eccleſias eligāt: vl'
iam electā vlterius nõ immu
e tent ſīlem ſnīaꝫ pena in dicta
f ꝯſtitutione ꝯtēta in ſuo ꝑdu/
rante robore incurrere volu/
mus ip̃o facto: ab alio q̃ꝫ a
ſede ap'lica p̄terq̃ꝫ in mortis
g articulo nullatenus abſoluē
dos: nullis p̄uilegijs aut ſta/
tut' cuiuſcũq꜄ tenoris exiſtāt
ſuper his i ꝯriũ valitur'. De
penitentijs ⁊ remiſſionibus.
Clemēs q̇ntus in ꝯcil' Vie/
nenſi. Dānatis ad mortē hoc
petētibus penitentia cõcedi
debet: nec valet ꝯria cõſuetu
do. Scđo locoꝝ ordinarios
ad hoc exequendum excitat
ibi locorũ. h. d. Ioh. an. ca. I
h Cum ſm̃ ſtatuta ca
nonica vltimo de/
putandis ſuppli/
i cio negari ſi petāt
k non debeat penitentie ſacra/
mētũ abuſũ dānabilē i q̇buſ/
dam ꝑtibus cõtra hoc intro/
ductũ aboleri oĩno volentes
iuſticiarios oēs ⁊ dños tēpo
rales: vt ab hmõi deſiſtāt ab/
uſi hortamur in dño ⁊ obſe/
l cramus ꝑ viſcera miſericordie
Jeſu chriſti locoꝝ ordinarijs
nihilominus iniũgentes: vt
m eos ad hoc cum primũ cõmo
de poterunt diligenter mone
n re: ⁊ ſi neceſſe fuerit eccl'iaſti/
o ca cenſura cõpellere nõ omit
tāt. Idem. Repetit ꝯcilium
generale de queſtoribus nõ
admittēdis ſine litteris apo
ſtolicis vel dioceſanoꝝ: ⁊ ad
dit per dioceſanos litteras
apoſtolicas prius examīari.
Ponit ſecundo octo rep̄hen
ſibiles actus queſtorũ quos
fieri ꝓhibet: ⁊ contraria p̄ui
legia reuocat. Tertio delin
quentes per ep̃os puniri pre
cipit: non obſtat p̄uilegium.
hoc dicit. Ioh. an. ca. II
Abuſiõibus quas non
nulli elemoſynaꝝ que/
ſtores in ſuis ꝓponũt p̄dica/
tionibus vt ſimplices decipi/
ant: ⁊ auruꝫ ſubtili vel facili
p potius i̇genio extorqueāt ab
eiſdē cũ in animaꝝ cedāt pe/
riculũ: ⁊ ſcandalũ plurimoꝝ
q viam ꝓut eſt nobis poſſibile
p̄cludere cupiētes: iuxta ſta/
r tutũ concilij generalis duxi/
s mus ꝓhibēdũ diſtricte: ne q̄/
ſtores aliq̇ niſi apoſtolicas
vel dioceſani ep̃i litteras ex/
hibuerīt: quomodolibet ad/
t mittant' nec ꝑmittant': cũ ſo/
v lũ ip̃is cõpetat indulgentias
ſibi cõceſſas inſinuare ppl'o:
⁊ charitatiua poſtulare ſubſi
dia ſimpliciter ab eodē nulla
tenus ipſi ppl'o predicare: nec
aliud exponere q̃ꝫ qđ in lit/
teris continebit̃ ſupradictis.
x Lr̄as q̇ꝫ apoſtolicas dioce/
ſani ep̃i: ne q̇d fraudis com/
mitti valeat ꝑ eaſdeꝫ: anteq̃ꝫ
admittāt' q̄ſtores ipſos exa/
minēt diligenter. ¶ Ad hec
cũ aliqui ex hmõi queſtorib⁹
ſicut ad noſtram audientiam
eſt ꝑlatũ: nõ ſine multa teme/
ritatis audacia ⁊ deceptione
multiplici animaꝝ indulgen
tias populo motu ſuo ꝓprio

de purg. ca. inter. ⁊ c. cũ in iuuētute. de here. c. ij. in ꝓn.
li. vj. ꝑ ctm ergo tacendi dicendo purgat'. xliij. diſ. ſit re/
ctor. a ¶ Exinde. Poſſet exponi. i. poſt ſuſpenſionē:
vel. i. poſtq̃ꝫ omiſerint: cum potuerit ꝯſcientiā ꝯfitenti/
bus facere de qua p̄miſit. b ¶ Precipiētiũ. Soli eñ
non ſolũ ꝑcipien
tes ſolent in his
delinquere.
c ¶ Hoc extēdi.
In originali eſt
lr̄a hec ꝑ qđ vi/
det̃ reſpicere etiā
ver. illos etiam:
vt ſcilicet religio
ſi tales aſſerētes
aliqua que retra/
hant nos a ſolu/
tione decimaꝝ ex
cõicati non ſint.
d ¶ Conſtitutio
nis. De ſepultu.
ca. j. li. vj.
e ¶ Similē. Sē
tentiā excõmuni/
catiõis de qua di
xi vltimo: ⁊ illaꝫ
ſupra vocauit ſen
tentiam relique
ſunt pene.
f ¶ Cõtēta. Pu
nit illa conſtitu/
tio eligentes: vt
quo ad ſepultu/
ram inteſtati de/
cedāt. Item alli/
cientes vt ſi eos
ſepellerint reſti/
tuere teneantur
corpora ſi petan/
tur: ⁊ oĩa que ꝑ/
uenerunt ad eos
rõne ſepulture in
fra decē dies. alli/
as ipſoꝝ eccleſie
vbi ſepulti fue/
rint ⁊ ipſarum ci
miteria ſunt in/
terdicta.
g ¶ Abſoluen/
dos. Hoc reſpi/
cit hũc vltimum
caſum tñ ſic ſe/
paratuꝫ ab alijs
a ſuperioribus er/
go excõicationi/
bus abſoluēt or/
dinarij: de ſen. ex
cõmu. nup.
Qm ſe
cunduꝫ
ſtatuta
¶ Ca
nonica. ſ. q. vlt. c.
pe. de furtis. c. ij.
i ¶ Si petant.
Facit de eo qui
dux. in matrimo.
ca. ſignificaſti in fi. ⁊ qđ ibi no. k ¶ Penitentie. Nec
euchariſtie. e. ti. ꝙ in te. ⁊ de hoc ſatis dixi de cele. miſ.
ſane. ⁊ de ſepultura pꝫ in p̄dicto. c. vlti. xiij. q. vlt. nota
Hoſtieñ. de ſepul. ex ꝑte. ij. ꝙ furca ſuſpenſus non depo
nit̃ ſine licentia iudicis: quā tñ petitā facile ꝯcedere de/
bet. ff. đ cada. pu.
l. j. ij. ⁊. iij. ⁊ ſi po
ſtea fuerit peni/
tens ſepeliet̃: vt
in p̄dicto. c. vlti.
l ¶ Miſericor/
die. Cui nec men/
ſura poni poteſt
nec eius tꝑa p̄nt
diffiniri. xxvj. q.
vj. is qui. de pe.
di. j. multiplex.
m ¶ Cõmode po
terũt. Si. de elec.
q̃ꝫ ſit. ⁊ c. cupien
tes. §. ceteri. lib.
vj. n ¶ Neceſ/
ſe. Quia monitio
ni non parent.
o ¶ Cenſura. De
ver. ſig. q̄renti.
Abuſioni/
bus quas.
¶ Tres ſunt ꝑ/
tes p̄ncipales q̄
pꝫ. Scđa ibi: Ad
hec. Tertia ibi:
Queſtores. Io.
p ¶ Ingenio ex.
Sũptũ. C. de cõ/
mer. ⁊ mer. l. ij. fa
cit. xliij. q. v. di/
xit. q ¶ Poſſi/
bile. De electi. vt
circa in p̄nci. lib.
vj. §. de ver. ſig. ſe
pe. r ¶ Gene/
ralis. eo. titu. cuꝫ
ex eo. s ¶ Que/
ſtores. Elemoſy/
narum de q̇bus
de priuileg. tua/
rum in p̄n. habe/
mus eñ q̄ſtores
iudicioꝝ: de q̇b⁹
đ ver. ſig. forus.
⁊ đ his q̄ſtorib⁹
pecuniarũ ⁊ era/
rioꝝ: vide quod
no. ff. de offi. que/
ſto. l. vna.
t ¶ Permittan/
tur. Nullatenus
ipi populo p̄di/
care qđ ſequit̃.
v ¶ Competat.
Cõcor. đ here. vt
officiũ. §. compe/
ſcendi. lib. vj. nec
repere ꝑmittant'.
x ¶ Lr̄as. Hoc
addit concilio ge

nerali. a De facto. Hoc enī eſt epoꝝ ⁊ non inferiorum: de exceſ. p̄la. accedentibus. ⁊ quo ad ꝓprios ſubditos: non quo ad extraneos. co. ti. quod autē. b Votis. Hoc etiam eſt epoꝝ. quod dic vt dixi de voto. c. j. c Incerta. Vide qđ dixi. ſ. ea. cōpl. de ꝓuile. c. j. ver. nec legata.

d Quartam. Idem puto de alia quota.

e Mendacit. Cum ſint dei iudicio reſeruati. x. xv. di. qualis. p/ ſunt tñ ſuffragia de quibus. xiij. q ij. aīe defunctoꝝ. ⁊ vide quod dixi ſ. eo. ti. qđ aūt. ⁊ qđ no. Hoſtieñ. in ſumma de remiſ. §. quibus ꝓ ſint. ⁊. §. vlti.

f A pēa ⁊ culpa. Iſta eſt illa pleniſſima peccatorum remiſſio q̄ conceditur cruce ſignatis ꝓ ſubſidio vltramarino de qua ſcꝓſi poſt Hoſtieñ. de iudeis. ad liberandā. que daṫ in anno centenario in extuag. Boni. hꝫ antiquoꝝ: quam ſolus papa concedit.

g Oramur. Concoꝛ. ſ. ea. cōpl. de ꝓuiſ. ca. j. in princi.

h Vel perſonis. Quandoqꝫ hec differunt: de priuile. ne aliqui. libro. vj.

i Pūiri. Per has Clemētinas quādoqꝫ ordinarij puniūt exemptos vt hic ⁊. ſ. đ teſta. c. j. đ ſta. regu. c. ij. de reli. do. c. ij. de iurepatrona. c. j. Qñqꝫ nō punit ſed iuris penam publicat. ſ. de ꝓuile. c. j. Qñqꝫ nō punit ſed abſoluit: đ ſepultu. c. j. Quandoqꝫ ſolum circa loca daṫ iuriſdictio: de ſup. neg. p̄la. c. vno. de priuileg. c. ij. generaliter daṫ iuriſdictio ↄ eos: de ꝓuile. c. j. li. vj.

k Propēſius. Idē verbū. ſ. ea. cōpl. de eta. ⁊ quali. vt hi qui. ⁊ ibi expoſui.

a b de facto cōcedant: ſuꝑ votis diſpēſent ⁊ a piurijs homicidijs ⁊ peccatis alijs ſibi ↄfitentes abſoluant: male ablac ta īcerta data ſibi aliqua pecunie q̄ntitate remittant: terd tiā aut q̄rtā ptē alijs de penitentijs iniūctis relaxent: animas tres vel plures parentū vel amicoꝝ illoꝝ qui elemoſynas eis ↄferūt de purgate rio vt aſſerunt mēdaciter extrahāt: ⁊ ad gaudia paradiſi ꝑducāt: benefactoribus locorum quoꝝ queſtores exiſtūt remiſſionē plenariā peccatorū indulgeāt: ⁊ aliq̄ ex ipſis f eos a pena ⁊ a culpa vt eorū g verbis vtamur abſoluant. Nos abuſus hmōi per quos cenſura vileſcit eccleſiaſtica ⁊ clauium eccleſie auctoritas duciṫ in ↄtemptum: oīmodo aboleri volētes: ea ꝑ quoſcūqꝫ q̄ſtores fieri vel attentari de cetero diſtricti⁹ inhibemuſ oīa ⁊ ſingula priuilegia ſi q̄ ſub ꝑmiſſis vel eoꝝ aliquo ſint aliq̄bus locis ordinibus h vł ꝑſonis queſtoꝝ hmōi quomodocūqꝫ ↄceſſa: ne ipoꝝ pretextu ſit eis materia talia vlterius preſumendi: auctoritate apoſtolica q̄ntuꝫ ad premiſſa penitus reuocātes. Queſtores aūt q̄ deinceps in premiſſis vel aliquo ꝑmiſſoꝝ delinquerint: vel alias etiam q̄buſcunqꝫ ſuis priuilegijs abuſi fuerint: ſic ꝑ locoꝝ epōs i puniri volumus: nullo proꝛſus eiſdē q̄ſtoribus in hac parte priuilegio ſuffragante: q̄ a ſuis temerarijs auſibus: qui vbiqꝫ vt cōis habet aſſertio nimiū exercuerunt: pene fork midine ꝓpenſius cōpeſcanṫ.

De ſnīa excōicatiōis ſuſpenſiōis ⁊ interdicti. Clemens v. in ↄcil. Vienenſi. Religioſi etiā exēpti violantes interdictū poſitū ꝑ ſe. ap. vel ordinariū loci vel generalē ceſſatione diuinoꝝ factā ꝑ ꝓuinciale ↄciliū vel cū q̄ hoc poſſit ſeruatā ꝑ cathedraleꝫ vel matricē eccl'iaꝫ loci excōicati ſunt ipo facto nō obſtātibus ꝑuilegijs ↄuētionibus ↄſuetudinibus ⁊ ſtatutiſ: ⁊ reſpicit pēdētia. h. d. Io. an. ca. I

l Ex frequentibus ꝑlatorum querelis accepimus et nos m ipi experientia certa ꝓbauim⁹ in minoribus cōſtituti: q̄ plerumqꝫ religioſi nūc patēter excuſationibus n fucatis ⁊ friuolis innitētes: nūc latēter eccl'iaꝝ ſuaꝝ ianuis ꝑforatis aut in eis fact' feneſtris ſeu modis alijs exq̄ſitis nō abſqꝫ dāno cathedralium ⁊ parochialium eccl'iaꝝ ⁊ ſcādalo plurimoꝝ dirumpen o do neruū eccl'iaſtice diſciplīe ciuitatū fraꝝ ⁊ alioꝝ locoꝝ p generalia inēdicta ꝑſūptiōe damnabili violare ꝑſumunt. Nos igiṫ in ſancta dei eccleſia cui diſponēte dño ꝑſidemus: q̄ q̄dē vnica ē ⁊ vnū q deū ꝑdicat atqꝫ colit: vnā fidē firmiṫ ⁊ ſimplr ↄfiteṫ vniformitatē q̄ntū cōmode poſſumus ↄſuare volētes circa interdictoꝝ obſuātiā ꝑdictoꝝ r auctoritate ſe. apo. vel a locorum ordīarijs poſitoꝝ: de fratrum noſtroꝝ conſilio diſtricte precipiendo: mandamus s q̄tenus religioſi quicūqꝫ tam

Ex frequentibus. Primo ponit religioſorū excesſum qui fuit conſtitutionis cauſa. Secundo ibi: Nos igitur. ꝓuiſionem circa obſeruationem interdictoꝝ ⁊ ceſſationū cum ſui pena: quā tertio ibi: Porro. ꝓrogat ad pendentia ⁊ tollit obſtantia: et vt in ꝓemio dixi hec decre. preceſſit concilium: et hoc ꝓbat ſequēs Io. an. — Diuiſio

l Querelis. ſi. de priuile. epiſcopoꝝ. li. vj.

m Expientia Que eſt rerū magiſtra: đ elec. quā ſit. in prin. li. vj. vbi de hoc.

n Fucatis. q̄ſi tinctis vel coloratis. ⁊ habeṫ hoc verbū de cōſe. diſ. v. fucare. vbi no. x. Si in viciū frontis alicuius fucus inauret ⁊c. — Verſus

o Neruum. ſ. ↄſue. cum inter.

p Generalis. de ver. ſig. cū in partibus.

q Vnā fideꝫ. Ad Eph. iiij. ſ. ea. cōpil. de ſum. trini. c. vno. §. ad hec. de exceſ. p̄la. frequēs ad fi. vide qđ đ mltiplici vnitate ſcꝓſi đ ſum. tri. dānam⁹. ſuꝑ vbo. collectiuā.

r Se. ap. Per h̄ videṫ cōprehēdere īterdictū iuriſ exēplū. ſ. e. cōpiſ. de pe. ſi q̄s ſuadente. §. ciuitas. cum concor.

s Religioſi. Quicūqꝫ medicātes vł non. ⁊ ꝑ h̄ ꝓtꝫ q̄ clicos ſeculares nō ſuātes inēdictū vł ceſſatione q̄ ſuat maṫ eccl'ia non ligat hec conſtitutio: ⁊ multos tales caſus quibus per has Clemētinas ligantur religioſi tm̄ collige. ſ. đ elect. in pleriſqꝫ. ver. nullus. de ſup. neglig. prela. c. vno. de rebus eccle. nō alie. c. j. đ teſta. c. vno. đ deci. c. j. de ſtatu mona. c. j. de relig. domi. c. j. ver. predictis. de cenſi. c.

a exempti vel non exempti cu/
iuſcũq; ordĩs ⁊ ↄditiõis exi/
b ſtãt cũ cathedralẽ vel matri/
cem loci eccleſiã illi viderint
c aut ſciuerint obſuare:nõ ob
e ſtãtib⁹ q̃buſcũq; appellationi
bus antea etiã ad eandẽ ſedẽ
vel aliũ ſeu alios interiect̃ et
f aliis obiectib⁹ q̃buſcũq; abſ/
q; dolo ⁊ fraude:cũ modera/
g ratione tñ decretalis alma in
uiolabiliter ea ſeruent. Alio/
h quin nõ ſeruantes excõicati/
i onis ſñie hoc ip̃o volum⁹ ſb/
iacere:qđ etiã in intdict̃ ⁊ in
k ceſſationibus a diuinis indi/
ctis p ꝓuincialiũ ↄciliorũ ſta
tuta vł ip̃oꝝ auctoritate:cum
maius ſit ꝓuinciale ↄciliũ q̃
ſingularis p̃lati ꝓuicie:ac iu
diciũ integrum qđ plurimoꝝ
l ſentẽtiis cõprobat̃ volumus
obſeruari. In ceſſationibus
m vero generalib⁹ a diuinis ci/

j.de priuileg.c.j.de pe.cupiẽtes.ver.illos etiã.⁊ ver.ſe/
quẽtib⁹.Spãlit̃ ↄ mẽdicãtes q̃ tranſeũt ad nõ mẽdicã/
tes ꝓuidet decre.j.de regu. Generaliter ↄ mendicãtes:
p̃dicta decre.cupiẽtes in prin.de pe.ſpãliter ↄ predica/
tores ⁊ minores:decre.dudum.de ſepul.ſpãlius ↄ mino
res.j.co.cũ ex co.
ꝓ religioſis ema
nauit:de cenſi.c.
ij.de exceſſi.pla.
frequens. Conq̃/
runt̃ tamen reli/
gioſi ꝙ conſtitu/
tiones que fauo/
rem ip̃oꝝ reſpici
unt ſunt ſiñe pe/
na:ſ; ↄ ip̃os edi/
te ſunt penales.
a Exempti.
Quõ p diuerſas
ↄſtitutiões clemẽ
tinas ꝓbat̃ nõ ex
pedire ꝑuilegia/
tis vel exemptis
ꝙ fiant generalia ↄcilia:dixi.s̃.ea.compila.de ſepul.du

Matrix dum in prin. b Matricem: Id eſt maiorẽ ⁊ baptiſ/
malẽ que dicit̃ matrix:q: ſicut mater generat:ſic illa re/
generat p baptiſmũ:ſic ſumit̃ de p̃ſcrip.c.j.⁊.c.ex trãſ/
miſſa:de tranſac.p̃terea.ij.quia igit̃ interdicũt q̃nq; lo
cũ nõ habentia intra ſe eccłiaʒ cathedralem:habent tñ
matricẽ:ideo hoc exp̃ſſit:⁊ dico hoc locũ habere etiã cũ
illa matrix eccłia religioſis nõ ſeruantibus ſubeſt quo
ad p̃ſtationem vł collationẽ:vel q: ſit ip̃oꝝ vicaria:cũ

Queſtio hic generaliter loquat̃. Sed q̃d dices ħ eccłiaʒ an ep̃m
vel p̃latum tm̃ vel caplm̃ tm̃ vel vtrũq; mixtũ. Et q̃d
ſi vacat eccłia cathedralis ⁊ pars capłi ſeruat ⁊ ps nõ
ſeruat:⁊ partes forte ſunt equales: In omnibus his ca
ſibus puto eccłiaʒ ſumi ꝓ ip̃a materiali eccleſia ⁊ ip̃ius
eccleſie parietibus:de hoc ne p̃la.vi.ſu.c.vlti. cũ ↄcor.
⁊ ꝙ ex quo in eccleſia celebret̃ ↄtinue ianuis ap̃tis ⁊c̃.
ſiue p p̃latum ſiue p caplm̃ totũ vel p̃tẽ ſiue p alios cle
ricos eccleſie nõ ſit locus huic pene:licet pene irregula
ritatis ⁊ alie de quibus infra dicã poſſent locũ habere:
vt ſit mẽs lr̃e ꝙ ex quo in matrice eccleſia ſeruat̃ ⁊ in a/
liis obſeruet̃. Sepiſſime videmuſ ꝙ in cathedralibus ⁊
matricibus eccłiis inferiores clerici manſionarii ⁊ capel
lani vt plurimũ etiã ſine p̃lato ⁊ canõicis officiãt eccle

Queſtio ſias ip̃as. Sed nunq̃d quo ad interdictũ ꝓuincie dicet̃
eccłia metropolitana matrix:ita ꝙ illa ſeruante inter/
dictum religioſi potius ꝓuincie nõ ſeruãtes ligati ſint
hac pena:⁊ de ſciẽtibus loquor: Videt̃ ꝙ ſic:de poſtu.
ca.j.⁋.ſ; vide.xii.di.de his.ↄtrium puto p hanc litterã
que dicit cathedralẽ vel matricẽ loci. Cõſtat aũt ꝙ me/
tropolitana eccłia:pone Rauẽnas nõ eſt matrix vel ca
thedralis ciuitat̃ Boñ.vł Mutiñ.de offi.ordi.paſto/
ralis.ix.q.iii.ſi aũt.⁊.c.nulius.ligabunt̃ g̃ religioſi dio/

Nota ceſis Rauẽne tm̃. Itẽ q̃d ſi interdicta eſt villa vel ca/
ſtrũ nõ habẽs incluſam certã eccłiaʒ cathedralẽ vł ma
tricẽ:qđ eſſe poſſet:puta q: matrix eccłia eſt in alia ter/
ra nõ interdicta:vel quia plures ſunt eccłie in villa vel
caſtro ⁊ nulla p̃ncipalior:quia quelibet baptizat ſuos
parochianos:⁊ forte ex illis eccleſiis alique ſeruant in/
terdictũ alique nõ:puto ꝙ tunc non ſit locus huic ↄſti
tutioni:deficiũt em̃ mens ⁊ verba.ſicut nec locum habe
ret q̃ñ in loco ſingularit̃ interdicto nulla eccłia eſſet ni/
ſi illa religioſoꝝ nõ ſeruantiũ. Habeãt ergo tũc locũ iu
ra antiqua:vt dicam.j.in glo.addit̃. c Sciuerit.
Alio ſenſu q̃ p viſum de quo p̃miſit:ꝓbabiliter ĝ igno
rantes talem obſeruantiã nõ ligat hec pena. d Ob/
ſeruare. Nota quia in nõ obſeruando non dicit ꝙ ſe cõ
forment:addere em̃ intendit hec ↄſtitutio non diminue
re ad obſeruantiam interdictoꝝ:vt patet in prin.s̃.ea.
compila.de p̃ben.c.j.in fi. Et ſtatutum hic factum ad
penam nõ debet
trahi ad gratiaʒ:
de trãſla.c.ij.vl/
tra mediũ.⁊ ar.a
ↄrio ſenſu ceſſat
vbi illius argu/
mẽti ↄriũ reperi
tur in iure:vt ſa/
tis ſcripſi đ elec.
publicato.ſuper
vlti.glo. Item ↄ
rioꝝ nõ eſt eadeʒ
diſciplina:vt ver
ba ⁊ mens reli/
ſtunt: de verbo.
ſig.c.fi.;de offi.le
ga.ſtuduiſti. Ex
ceſſus ergo cleri/
coꝝ matricis eccłie nõ dabit religioſis materiam delin
quendi:de ꝑuileg.petiſtis. Intelligo aũt illos ſeruare
q̃ñ abſtinẽt animo obſeruãdi:⁊ facit qđ ibi dixi ſup ver
bo violauerint. e Appellationibus. Nõ dicit ꝙ p̃ce
dens appellatio nõ vitiet intdictũ vt nõ corrigat:đ ap.
ad hoc qm̃.⁊.c.dilect̃ cũ ſi. Sed dicit ꝙ q̃uis interdi/
ctum ſit nullũ ꝓpter p̃cedentẽ appellationẽ vel aliam
cãʒ:ex quo tñ matrix eccłia illud ſeruat religioſi violã/
tes ſunt excõicati. f Quibuſcũq;. Quibus allegarẽt
nullitate ſentẽtie:qđ pot eſſe multis modis.no.eo.ti.p̃/
ſenti.li.vj. g Alma.co.ti.li.vj. h Excõicatiõis
ſñie. Eſt ſciendũ ꝙ p.xviij.ↄſtitutiones Clemẽtinas cõ
p̃henſi ſunt quinquaginta caſus quoꝝ.xvj.ſunt reſer/
uati pape:quibus quis ip̃o iure excõicationem incurrit
exp̃ſſe:⁊ p duas duo tacite. Et eſt p̃mittẽdũ ꝙ Hoſti.
colligit triginta tales caſus iuris veteris in ſumma eo.
ti.§.iij.in p̃nci.ego collegi.xxxij.li.vj.eo.ti.eos q̃.nunc
exp̃mam hos nouiſſimos. Primus eſt de ſeque.po.c.j.
quattuor.de ſepult.c.j.alij quattuor de deci.c.j.duo.de
ſta.mo.c.j.§.quia vero. Duodecimus.eo.ti.c.ij.in fine.
Tredecimus ⁊.xiiij.de relig.do.c.j. Alij ſex ⁊ ſic.xx.de
ↄſang.⁊ affi.c.j.tres.⁊ ſic.xxiij.⁊ ſunt ap̃lice ſedi reſua
ti.đ here.c.j.ad fi.duo.⁊ ſic.xxv.e.ti.c.ij.li.vj.ſeptẽ.⁊ ſic
xxxij.de vſur.c.j. Alij ſex ⁊ ſic.xxxviij.⁊ ſunt etiã ap̃lici
de ꝑuil.c.j.aſtringeremus.ſub duob⁹ caſib⁹ q̃ ſunt etiã
ap̃lici.s̃.đ pe.c.j.in p̃n.⁊ ⁋.porrãs.⁊ ſic.xlij.eo.ti.cupiẽ
tes in p̃n.xliij.e.ti.§.q̃ ⁋o.xliiij.e.c.i fi.⁊ ẽ ap̃lic⁹.xlv.ħ
q̃ttuor etiã ap̃lici.⁊ ſic.xlix.j.c.p̃xi. Quinq̃geſim⁹.j.e.cũ
ex eo.duos ãt caſus tacitos habem⁹ đ ſum.tri.c.vno.§.
porro.de vſur.ex grãdi.in fi. i Subiacere. Additur
hec p̃ea ad alias q̃ habent̃ đ exceſ.p̃la.c.fi.đ ꝑui.aucto
ritate.⁊.c.ep̃oꝝ.li.vj.e.ti.is q̃.e.li. Poſſet tñ caſus eſſe
in q̃ iſta p̃ea ſine illis ligaret:⁊ eↄ. Pone ꝙ ſñia intdi/
cti vere nõ ligat ip̃ediẽte appellatiõe vel alia nullitate
tñ matrix eccłia illã ſeruat:ligant̃ religioſi hac p̃ea ſed
nõ alſ: eↄ bñ ligat ſñia cũ matrix eccłia nõ ſeruat illã
tũc ligant̃ ill' ⁊ nõ iſta. Qñ ⁋o tenet ⁊ ſeruat̃ p matricẽ:
tũc locũ hʒ qđ ꝑus dixi ꝙ ligant̃ vtriſq;.q̃nq; nõ tenet
nec ſuat̃ p matricẽ:⁊ tũc neutri ligant̃. k Ceſſatio
nib⁹. Generalib⁹ vt ſequit̃. l Cõprobat̃.xx.di.de q̃'
bus:de of.dele.prudẽtiã poſt p̃n. Prouer.xiiij. Ibi ſal⁹
vbi multa ↄſilia.⁊.xv. Diſſipant̃ cogitatiões vbi non
eſt ↄſiliũ:⁊ vbi nõ ſunt plures ↄſiliarii ↄfirmant̃.
m Generalib⁹. Spãles em̃ ſeruant̃ ſolum in eccłiis

Caſ[us] ſpãli[s] di ap[…] ce re[…] uati[…]

Caſ[us]

in q̄bꝰ ſūt inducte: ſ ap. diſlect. a ¶ Vnico lumie. Sū ptū. ff. de offi. p̄ſi. illicitas. §. ne tenuis. b ¶ Edita. De offi. oꝛ. irrefragabili. §. cetex. e. ti. ſi canonici. ꝛ. c. q̄ſius. li. vj. ꝛ ibi vide in vl. glo. c ¶ Pēdētia. Cōcoꝛ. ſ. ea. cō. de iudi. diſpēdioſā. cū ſuis ꝯcoꝛ. d ¶ Cōuētiōibꝰ. Sic ſ. ea. cōpil. de ſe/pul. duduꝫ. circa finem.

reſcrip. poſt p̄n. li. vj. l ¶ Nūc ilos. Cōcoꝛ. de ſta. mo. cū ad monaſteriū. ꝟ. ſꝫ nec. k ¶ Vocātes. Lꝫ de voca tione narret ſolā coactionē puniť. ¶ Exceſſibus. Tol le lr̄am infra faciūt euocari nō ſolū p campanarum ꝛc. m ¶ Cāpanarū. De offi. cuſto. c. j. cū ꝯcoꝛ. ꝛ ibi dixi de diuerſis cāpana rum officijs.

Grauis ad. Diuiſio ¶ Prio narrat Scdo penā ipo/nit. ibi: Ne igiť. e ¶ Tēporales. Etiā ſi ſint epi vel eccleſiarū p̄lati videtur locū habere quod hic dr ne cle. vel mo. c. ylti. li. vj. facit de exceſ. p̄la. tan/ta. et facit q̄d di/xi. ea. cōpil. de pe nis multoꝝ. f ¶ Suppoſitis Ab hoie vel a iu re: ꝛ hec lr̄a facit ad q̄ſtionē de il/lo qui ſcit locū in terdictū ab hoie vel a iure: tn̄ de/nūciatio eiꝰ nō ē facta an illud ſer uare teneať: ſatt eni ē locū eē iter/dicto ſuppoſitū vel ſ lꝫ nō ſit pu blicatū. facit eo. ti. cū nō ab hoie et q̄d ibi no. eo. ti. cū deſideres. j rū. in fi. Qui eni ſciuit certiorari ſ debuit: de re. iu. eū qui. li. vj. cum cōcoꝛ. et ſ placet Archidi. eo. ti. is q. li. vj. illa etiam rōne: qꝛ celebra/re depēdet a vo/luntate agentis. Vn̄ in culpa eſt agēdo rē illicitā ꝓpter ſupioris ꝓ hibitionē ꝛ loci

uitatū terrarū ꝛ alioꝝ locorū q̄s aliq̄n ex conſuetudine vel alſs capl'a collegia. vl' ꝯuentꝰ ſecularium aut regulariū eccle/ſiarū ſibi vendicant: qꝛ ipſos a hoc vnico lumine ad repellē/das iniurias eis factas pri/uare nolumus nec debemus: idē intelligimus obſeruādū. Ipſi vo ſint diligēter attēti vt ſtatuta romanoꝝ pōtificū pre b deceſſoꝝ nr̄oꝝ ſup his edita diligēter obſeruent. ¶ Por c ro hāc ſanctionē a pēdentia trahimus: nō obſtātibꝰ priui d legijs ꝯuentionibꝰ ſtatutis ꝛ ꝯſuetudinibus quibuſlibet q̄ ꝯtra p̄miſſa ſeu aliq̄d p̄miſſo/rū religioſis ipſis in nullo vo lumus ſuffragari. I dem.

Dn̄i tpales q̄ cogūt aliq̄s in loco interdicto celebrare di/uina: vel q̄ p p̄cones faciunt e tūc ad illa audienda populū euocari: vel ꝓhibēt ne publi ce excōicati vel interdicti ſup hoc p illos q̄ miſſas celebrāt moniti eccl'ias exeant: et ipſi noīatim moniti q̄ nō exeūt ex cōicati ſunt ꝛ p papam abſol uēdi. h. d. Jo. an. c. II

Grauis ad nos p̄latoꝝ q̄rela pduxit: qꝛ nobiles qui/ e dam et dn̄i tpales terris eoꝝ f eccl'iaſtico ſuppoſitis interdi g cto: nedum in locoꝝ ſuoꝝ ca/pellis ſꝫ ꝛ in collegiat. ꝛ alijs h inſigniū locorū eccl'ijs miſſas et alia diuina officia publice ꝛ ſolēniter faciūt celebrari: ad officia eadē celebranda: nunc i hos nūc illos vocātes ꝛ inter k dū q̄d eſt deteriꝰ cōpellētes: l m biſq nō ꝯtēti exceſſibꝰ: p cam panarū nō ſolū pulſationē ſꝫ n et voce p̄conia populos etiā īterdictos vt interdicti nō ob ſtāte ſn̄ia ad audiēdas miſſas hmōi veniūt faciunt euocari. ¶ Nōnulli q̄ꝫ ipſoꝝ ſuis ple o rīſq ſubiectis ne lꝫ excōcati p onis vel interdicti ſn̄ia publi ce ſint nodati de eccl'ijs dū in ipſis miſſaꝝ celebrant ſolēnia inſtātibꝰ etiā celebrātibꝰ exe ant p̄cipe nō verenť: ex q̄ fre quēter cōtingit qꝛ nō ſine dei offenſa cleriq ac populi ſcan dalo ipſa miſſarū ſolennia re/ q manēt inexpleta. ¶ Ne igiť exceſſus ſic graues exceden/tiū īpunitate trahāť ab alijs r in exēplū: p̄ſūptores p̄fatos q̄ in locis īterdicto ſuppoſitis quēq de cetero diuina cele/ s t brare officia quomōlibet co/gere aut qui modo p̄dicto ad officia eadē audienda aliq̄s excōicatōis p̄ſertim vel inter v dicti ligatos ſententia euoca x re ſeu q̄ ne excōicati publice: aut interdicti de eccl'ijs dū in y ipſis miſſaꝝ aguntť ſolennia a z a celebrantibꝰ moniti exeāt ꝓ/

n ¶ Preconia. Vt dr in auc. de litig. §. oēm col. viij. vox p̄conis q̄nq paucis in/noteſcit: ꝛ hoc re ſpectu fortior vi/detur vocatio p campanā: ſed qꝛ p̄co loquiť et edi ctū ponit ex p̄te mādantis: iō ma ior eſt cōtemptꝰ o ¶ Subiectis. Precipere nō ve rentur: q̄d eſt. ſ. p ¶ Publice. Occultum eni ex cōicatū non vita mus in publico. vj. q. ij. c. ij. eo. ti. cum non ab hoie vn̄ dicit Ral. in ſum. huiꝰ ti. §. ite queriť. qꝛ ille qui ſcit occultum ex/communicatū eſſe in eccleſia: caute ſi poterit exibit: ſi aūt id non poſ ſet ſine ſcandalo nō debet exire p tura p̄dicta ꝛ ne ſit ꝓditor. xj. q. j ſi peccauerit. q ¶ Inexpleta. Debet eni ſacer/dos dimittere of ficiū miſſe ꝓpter p̄ſentiā excōica/ti: niſi iā incepiſ/ſet canonē miſſe de q̄ ſcripſi poſt modernos. e. ti. c. nup. et facit. vij. q. j. illud. et. c. ni/hil. ꝛ q̄d no. xj. q

inabilitatē. alle. de cōſe. di. j. ſicut. q̄d verū intelligit ni/ſi factū eſſet occultū. vj. q. ij. ſi tm̄. et p̄e. dec. cū non ab hoie. ꝛ facit q̄d. ſ. dicā in glo. occultum. in cōtrariū fa. xj. q. iij. §. euidenter. ibi ſoluiť. item contra. ſ. c. pxi. a ꝯtra rio ibi ſoluiť in glo. no. Forſan expediret p conſtitutio/nem ꝓuideri clericos nō teneri ad obſeruationē interdi ctoꝝ latorū a iure niſi p̄us fiat illorum declaratio. ſi. de here. cum ſm. li. vj. Ad quod dicendū multū mouet: de cenſi. q̄ſq̄ſ. li. vj. ꝛ. ſ. e. ꝯſtitutōeꝫ. ti. p̄ſenti. cuiꝰ etiā lr̄a ſatis huic dicto conuenit. g ¶ Capellis. Non intendit qꝛ in talibus capellis ſitis in loco interdicto hoc liceat: ſed dicit vt aggrauat ꝯtēptū. q. d. malū eſſet ſ facere in capellis: ſed grauiꝰ in talibꝰ eccl'ijs. h ¶ Inſigniū. De

iij. ſic apli. r ¶ In exēplū. Quia ſi ea q̄ male vſurpāť ꝛc. xciij. di. ꝓuenit. ij. fa. xxiij. q. j. pararꝰ in fi. s ¶ Quo modolibꝫ. Oēm modū cōpulſiōis realē ꝑſonalē directū et īterdictū cōphēdit: vt ſi res ipſoꝝ occupāt ꝯſanguine os grauāt in ꝑſonis vel rebꝰ. facit ſ elec. ſciāt cūcti. e. ti. q̄cūq. li. vj. t ¶ Cogere. Preſūpſerint. Q̄d eſt. ſ. ꝛ ſ eſt p̄mū. v ¶ Euocare. Preſūpſerint. Q̄d ſeq̄ť ꝛ eſt ſcd̄m x ¶ Publice. Cōcoꝛ. ſ. e ꝯſtiōꝫ. ſ ſepul. c. j. ꝛ ibi videas y ¶ Miſſaꝝ. In alijs ꝗ diuinis officijs nō ē locꝰ pene. z ¶ Moniti. Nō dicit noiatim: vt. ſ. pxi. ꝟ. p q̄d pꝫ qꝛ ad ꝓhibentes ſufficit generalis monitio: puta monet qꝛ oēs excōicati ꝛ interdicti exeāt ille p̄cipit vt nō exeant. a ¶ Prohibere. Preſumpſerint. q̄d ſequiť ꝛ eſt tertiū.

hibere: necnō excōicatos pu/blice ⁊ īterdictos q̄ in ipſis ec a cleſijs noīatim a celebrātib⁹ b vt exeāt moniti remanere p̄ſū c pſerint: excōicatiōis ſnīa a q̄ p ſedē dūtaxat aplicā poſſint abſolui ſacro approbāte cōcilio innodamus. I de.

Frēs minores in tpe īterdicti ſi recipiūt in ſuis eccl'ijs ad diuina frēs ⁊ ſorores tertij ordinis excōicati ſunt nec priuilegia iuuāt. h. d. Jo. an. c. III

Q Um ex eo φ religioſi viri frēs minores in ſuis recipiunt eccl'ijs ad audienda diuina officia tpe interdicti frēs d e ⁊ ſorores de ordīe tertio quē beat⁹ Frācisc⁹ inſtituit exiſtē f tes: qui ↄtinētes ſeu de pnīa g nūcupant: in ſcādalū alioꝝ q̄ ab his excludunt mentib⁹ ge h neret: cēſura vileſcat eccl'iaſtica: ⁊ minoris auctoritatis in/terdicti ſnīa reputet: eiſdem i fratrib⁹ minorib⁹ diſtrictius inhibem⁹: ne de cetero aliquē vel aliq̄s predictoꝝ etiā ſi ſup k l hoc hi vel illi priuilegijs quibuſcunq̄ muniti extiterint: q̄ ipſis in nullo ꝓſus quo ad volum⁹ ſuffragari: ad diuina m in ſuis eccleſijs tpe interdicti n quoq̄ mō admittāt. Quod ſi fecerint: eoipſo excōicatio/ o nis ſnīe ſe nouerint ſubiace/re q̄ aliū q̄ꝫ p romanū pontificē vel ſatiſfactiōe p̄miſſa p p locoꝝ ep̄os q̄s aucte aplica fungi volum⁹: i hac pte abſolutiōis bn̄ficiū nequeāt obti/nere. I de.

Si papa etiā ſciēter excōicato participat illū p hoc non abſoluit niſi exprimat hoc ſe velle: et ſi ſcienter ſub titulo dignitatis aliquē noīet vel honoret: p hoc illū in dignitate non approbat. hoc di. Jo. an. c. IIII

S I ſumm⁹ pōtifex ſciēter q r s etiā excōicato participet lrīs t v vbo vel oſculo ſeu alio q̄uis modo: ipſum p hoc abſoluere x nulla rōne cenſet: niſi ſe velle forſitan exprimat illū ex hoc ꝓ abſoluto haberi. Similiter q̄q ſi quem ſub titulo cu y iuſlibet dignitat' ex certa etiā ſciētia vbo ↄſtitutiōe vel lrīs z nominet: honoret ſeu quouis a alio modo tractet: per hoc in b dignitate illa ipſum approba c re non intelligitur: aut quic/ d q̄ꝫ ei tribuere noui iuris.

a Noīatim. Ex generali ꝯ monitiōe nullus ligat ex eo φ remanet: ſoli ꝯ noīatim moniti remanentes liga/bunt. ꝯcor. e. ti. ꝯſtitutiōeꝫ. li. vj. et. ſ. ea. cō. de vi. et ho, de. c. j. b Remanere. Intellige etiā ſi ipſi tpales dn̄i h̄ nō mādent. c Excōicatiōis. Excōicat⁹ ꝯ iterū excōicat. ō hoc. iij. q. iiij. engeltrudā de iudeis ita quorundam. Quum ex eo. Diuiſio Primo p̄miſſa ratione ponit ſtatutū ſuū. Secūdo ꝯfacientes punit ibi: Quod ſi Imola. d Sorores. Ille igit nō ſunt beguine: vt dixi. ſ. ea. cō. de reli. do. c. j. e Tertio. Primus fuit fratruꝫ minoꝝ q̄ eſt altiſſimus: ⁊ caret ꝓprio etiā in cōi: de hoc ſatis. ſ. ti. j. c. j. Secūdus fuit ſancte Clare qui differt a p̄mo: q2 ordo ille lꝫ etiā feminis artiſſim⁹: habet tn̄ ꝓprium in cōi. Sed iſte tertius ordo etiā ꝓ viuētib⁹ in cō/iugio maribus ⁊ feminis adinuentus eſt: et h̄nt ꝓ/feſſi ꝓpriū in ſingulari: et potius eſt modus viuē/di q̄ꝫ ꝓpt'e dicat regula: eſt tn̄ approbat⁹ p Nico/laū tertiū: et hoc conſtat Joh. an. f Cōtinentes. nō ꝓmittūt cōtinētiā: īmo viuūt in coniugio vt p̄dixi: tn̄ ⁊ ſm modū viuēdi eis datū certis dieb⁹ q̄libet ſepti/mana abſtinēt a thoro: ſicꝰ ⁊ ſeptimana vic' ſue abſtinebāt ſacerdotes veter' teſta. lxxxij. di. plīmos. g Scādalū vitādū. qō dic de no. ope. nū. c. ij. h Vileſcat. Ad h̄ ⁊ ad id qō ſequit: ꝯcor. ſ. ea. cō. de pe. ⁊ re. c. ij. i Minoribus. Alios nō ligat conſtitutio. k Hi. Fratres minores. l Vel illi. Fratres ⁊ ſo/rores tertij ordinis et eſt mirabile q2 eo caſu in alijs ec/cleſijs recipi poſſent ſi priuilegiū eſt generale. m Suis eccl'ijs. Per hoc vbū φ etiā. ſ. p̄miſit: dico φ ſi in alienis eccl'ijs hoc facerēt ceſſat hec pena: poſſet tn̄ h̄re locū alia pena cōis: ⁊ eſt ſi. qō dixi. ſ. hoc. ti. c. j. in glo. addit. n Admittāt. Niſi inq̄ꝫtū illis ⁊ alijs pmittit per decre. vlti. eo. ti. li. vj. o Subiacere. Si al's bn̄ ſeruāt interdictū qō ſeruat matrix eccl'ia nō ligātur pena illi⁹ decre. ſ. c. j. ſed iſta tm̄: facit de iudi. at ſi clerici in fi. cū ſuis ꝯcor. p Aucte aplica. Hoc dicit ꝓpter exemptiōnē: ⁊ q2 deliquerāt in locis exemptis.

S I ſummus. Primo ponit vnum dictū. Secūdo Diuiſio aliud illi ſimile ibi: ſiliter Imola. Credit φ ꝓpter dn̄m Fredericū de ſicilia emanauerit hec decre. ꝓs p̄ma decre. no. xciij. di. ſi inimicus: ⁊ eo. ti. ſi aliq̄ñ per Hoſ. in proe. cō. Grego. p Inno. et Hoſti. de ꝓulle. cū olim. j. et facit hoc. c. ꝓ ibi no. per Inno. et Hoſtien. vt ſicut p participiū papa non abſoluit ita nec p euitatiōnē excōicat. vnde non incurrit minoreꝫ qui participat illi quem papa vitat: et in predi. c. ſi inimicus. loquitur de illo quem vitat ⁊ vitari precipit. q Scienter. Etiam ſi ignorāter non erat dubium per p̄ceden tem decre. ſi aliquando. r Participet. Quo participio nō ligat minori: vt nota. in iuribus al. in. j. glo. eo ti. nulli. Jo. s Litter'. Argue φ ſcribēs excōmunicato icurrit minorem: de hoc eo. ti. cōſtitutionem. lib. vj. in iij. glo. t Oſculo. Formāt ab os oris: nec debet ſcribi p. h. v Quouis modo. Vt in cōuiuio oratione vel itinerādo vel conſedendo. x Velle. Eſt ſibi ꝓ rōne voluntas: inſti. de iure natu. §. ſed ⁊ qō p̄n/cipi: et ſic princeps ſola volūtate manumittit. ff. de manu. apud eum. C. de fideicom. li. ſi voluntate. in inferioribus a papa non haberet hoc locū. eo. titu. cum deſide res. Jo. y Dignitatis. Eccl'iaſtice vel ſecl'aris cū eadem ſit ratio. z Nominet. Contrarium videbatur notari. xciij. di. dn̄s. ⁊ vide quod no. xj. q. j. ſacerdotib⁹ qui ſi. ſint legi. per tuas. cum cōcor. a Tractet. Vocans illos qui ſunt eiuſdē dignitatis vocat illum. b Approbare. Facit ad no. p Inno. et Hoſtiē. de fi. preſby. veniens. vbi tenent φ ſi ep̄us miſſam audit vel ꝓcuratiōnē recipiat a male ordinato vel inſtituto φ p hoc non diſpenſat cū illo: dato φ ſit caſus quo diſpenſare poſſet. vt ibi ſcripſi. c Non intelligit. Non ob. ſ. ea. cō. de proba. c. vno. illud enīꝫ intelligitur cum papa narrat factum proprium: ⁊ ſuper eo fundatur ipſius intentio: vt ibi no. in glo. q̄d ſi talia. Jo. an. d Iuris. Si. de here. preſidentes in fi. li. vj. ⁊ intellige niſi hoc exprimat ſe velle vt. ſ. proxi. reſponſo.

De verborum ſignificatione. ca.I

Clemens.v.in cõſilio vienenſi.
Exiui de padiſo.dixi:Rigabo hortũ
plantationũ : ait ille celeſtis agrico
la:qui vere fons ſapiẽtie vbũ dei a
p̄re in p̄re manẽs genitũ ab eterno : nouiſſime
dieb⁹ iſtis fabricãte ſanctoſpiritu in vtero vir/
ginis caro factum exiuit hõ ad opus arduũ re
dẽptionis humani generis pagendũ:exẽplar
ſequẽdo celeſtis vite p̄bẽs hoĩbus ſemetip̃m.
Uerũ qꝛ plerũqꝫ mortalis vite ſollicitudi/
nibus preſſus homo mentis aſpectu ab exẽpla
ris hmõi intuitu diuertebat verus noſter Sa/
lomon in ſolo militantis eccleſie hortum volu
ptatis inter ceteros quendam fecit a ꝓcelloſis
mũdi fluctibus elongatũ:in quo quietiuſ ac ſe
curius vacaret: contẽplãdis ſeruãdiſqꝫ hmõi
operibus exemplarijs in hũc mũdũ introiuit
ip̃e:vt rigaret ip̃m fecũdis aquis ſp̃ũalis gra/
tie ⁊ doctrine.Hic hortus ſi q̇dẽ eſt fratrũ mi/
noꝝ ſancta religio q̃ muris regularis obſeruã
tie firmiter vndiqꝫ circumclauſa: intra ſe ſolo
contẽta deo adornat abunde nouellis planta/
tionibus filioꝝ.Adhunc veniens dilectus dei
filius mortificantis pnĩe myrrham metit cum
aromatibus: q̃ ſuauitate mira vniuerſis odo/
rem attrahentis ſanctimonie cicumfundunt.
Hec eſt illa celeſtis vite forma ⁊ regula quã
deſcripſit ille ꝯfeſſor chriſti eximi⁹ ſanctus Frã
ciſcus : ac ſeruãdam a ſuis filijs verbo docuit
pariter ⁊ exẽplo.Quia vero dicte ſancte regu/
le profeſſores ac emulatores deuoti:vt ⁊ alum
ni ⁊ veri filij tanti patris affectabant ſicut ⁊ fer
uenter affectant ad puerũ ⁊ ad plenũ p̄miſſam
regulã firmiter obſeruare. Attendentes que/
dã que dubiũ poterãt afferre ſenſum in ipſi⁹ re
gule ſerie cõtineri: ꝓ ipſorum declaratione ha
benda recurrerũt prudẽter olim ad apicẽ apo
ſtolice dignitatis:vt certificati per ip̃am cuius
pedibus etiã per ip̃am regulam ſunt ſubiecti:
poſſet dño pulſis cunctis dubijs cũ plena cha
ritate cõſcientie deſeruire. Horum autem pijs
ac iuſtis ſupplicationibus plures p̄deceſſores
nr̃i romani pontifices ſucceſſiue ſicut dignum
erat applicantes aures ⁊ animũ declarauerũt
ea que dubia videbantur: ediderunt non nul/
la et aliqua conceſſerunt : ſicut expedire vide/
bant fratrum conſcientijs ac pure obſeruantie
ſtatus. Uerum qꝛ plerũqꝫ vbi culpa nõ eſt
eam timere ſolẽt ꝯſcientie timorate: que in via
dei quodcũqꝫ deuiũ expaueſcunt non ſunt ad
plenum ex dictis declarationibus dictoꝝ om/
niũ fratrum cõſcientie quietate:quin circa ali/
qua ad regulam ipſorũqꝫ ſtatũ ꝑtinentia dubi
tationũ in ipſis fluctus aliqui generent ⁊ ori/
antur:ſicut ad aures nr̃as pluries ⁊ de q̃pplu/
rib⁹ in p̄ublicis ⁊ ꝓuatis ꝯſiſtorijs eſt platũ.
Quapropter ꝑ ip̃os frẽs nobis extitit humi
liter ſupplicatũ:q̃tenus p̄dictis dubijs q̃ oc/
currerũt:⁊ q̃ pñt occurrere in futurũ adhibe
re oportuna declarationis remedia:de beni/
gnitate ſedis aplĩce curarem⁹. Nos igit
cui⁹ anim⁹ ab etate tenera pia deuotiõe effer
buit ad hmõi profeſſores regule ⁊ ad ordinẽ
ipſum totũ:nũc aũt ex cõi cauſa paſtoralis re
giminis : quã ĩmeriti ſuſtinemus ad ip̃os fo
uẽdos dultius ⁊ attẽtius gratioſis fauorib⁹
ꝓſequẽdos:tãto ꝓuocamur ardẽtius quã/
to frequẽtius intẽta mente reuoluimus fru/
ctus vberes:quos ex eorũ exẽplari vita et ſa
lutari doctrina tota vniuerſali eccl̃ie ꝯtinue
cernimus ꝓuenire:tã pia ſupplicãtiũ inten/
tione cõmoti ad pagendũ diligenter ꝙ petit
ſtudia nr̃a duximus ꝯuertẽda:ipſaqꝫ dubia
per plures archiep̃os ⁊ ep̃os et in theologia
magiſtros ⁊ alios lr̃atos prouidos ⁊ diſcre/
tos examinari fecimus diligẽter. Cũ igit
in primis ex eo ꝙ in dicte regule p̄ncipio ha
bet.Regula ⁊ vita fratrũ minorũ:hec eſt ſcꝫ
dñi noſtri Jeſu chriſti ſanctũ euangeliũ ob/
ſeruare in obedientia viuẽdo ſine ꝓprio ⁊ in
caſtitate. Itẽ infra.Finito vo anno ꝓbati
onis recipiant ad obedientiã ꝓmittentes vi
tam iſtã ſemꝑ et regulã obſeruare. Itẽ circa
finẽ regule paupertatẽ ⁊ humilitatẽ ⁊ ſanctũ
euangeliũ dñi noſtri Jeſu chriſti:ꝙ firmiter
ꝓmiſimus obſeruemus. Fuit heſitatum an
fratres eiuſdem ordinis ad omnia tam prece
pta q̃ꝫ conſilia euangelij ex profeſione ſue re/
gule teneantur. Quibuſdã dicẽtibus ꝙ ad
omnia:alijs autẽ aſſerentibus ꝙ ad ſola illa
tria ꝯſilia:videlicꝫ viuere in obediẽtia:in ca
ſtitate ⁊ ſine ꝓprio:⁊ ad ea que ſub vbis ob
ligatorijs ponũt in regula obligãt. Nos
circa hũc articulũ p̄deceſſoꝝ nr̃orũ veſtigijs
inherentes:ip̃mqꝫ articulũ quo ad aliq̇d cla/
rius ꝓſequentes:dicte heſitationi duximus
reſpõdendũ: ꝙ cum votũ determinatũ cuiuſ
libet habeat cadere ſub certo vouens regulã
nõ põt dici teneri ex vi voti hmõi ad ea cõſi/
lia euãgelica que in regl̃a nõ ponunt. Et
quidam Frãciſci cõditoris regule hec ꝓbat
fuiſſe intentio:ex hoc ꝙ quedam euangelica
conſilia in regula poſuit alijs pretermiſſis.
Si enim per illud verbum regula ⁊ vita fra/
trum minorum hec eſt ⁊c̃.intendiſſet eos ad
oĩa ꝯſilia euãgelica obligare:ſupflue ⁊ nuga
torie:quedã eoꝝ ſuppreſſis ceteris in regula
exp̃ſſiſſet. Cũ aũt natura termini reſtricti
ui hoc hẽat ꝙ ſic excludit ab ip̃o extranea ꝙ
cũcta ad ip̃m ꝑtinẽtia ꝯcludit.Declaram⁹ et
dicimus ꝙ dicti frẽs nõ ſolũ ad illa tria vota

vñ abſolute accepta ex ꝓfeſſiõe ſue regule ob/
ligãt̃:ſed etiã tenẽt ad ea oĩa ĩplẽda q̃ ſunt ꝑti
nẽtia ad hec tria q̃ regula ipſa ponit. Nã ſi ad
hec tria p̃dicta tm̃ preciſe ⁊ nude ꝓmittẽtes ſe
ſuare regulã viuẽdo in obediẽtia caſtitate ⁊ ſi
ne ꝓprio:et nõ etiã ad oĩa ꝯtẽta in regl'a q̃ hec
tria modificãt artarẽt:ꝓ nihilo ⁊ vane ꝓferre
rent̃ hec v̾ba: ꝓmitto ſꝑ hãc regulã obſerua/
re: ex q̃ ex his v̾bis nulla obligatio naſceret̃.
Nec tm̃ putãdũ eſt ꝙ.b.Frãciſcꝰ ꝓfeſſores hu
ius regl'e q̃ꝫtũ ad oĩa ꝯtẽta in regl'a modificã/
tia tria vota:ſeu ad alia in ip̃a exp̃ſſa intẽderit
eq̃liter eſſe obligatos : q̊npotiꝰ apte diſcernit:
ꝙ q̊ ad q̃dã ip̃oꝝ ex vi v̾bi trãſgreſſio eſt mor/
talis:⁊ q̊ ad q̃dã alia nõ.Cũ ad q̃dã ip̃oꝝ ver
bũ apponat p̃cepti vel eq̊pollentis eidẽ ⁊ q̊ ad
aliq̃ v̾bis aliĳs ſit ꝯtentꝰ.Itẽ q꞉ p̃ter ea q̃ exp̃ſ
ſe v̾bo p̃cepti ac exhortatiõis ſeu monitõis po
nunt̃ in regula:nonnulla v̾bo impatiui modi
negatiue vel affirmatiue appoſito inferunt̃:ha
ctenus extitit dubitatũ:an tenerent̃ ad iſta vt
ad hñtia vim p̃cepti.Et q꞉ vt intelleximꝰ nõ mi
nuit̃ hoc dubiũ:ſed auget̃ ex eo ꝙ felicis recor
datiõis Nico.papa.iiĳ. p̃deceſſor nr̃ noſcit̃ de
claraſſe:ꝙ frẽs ipſi ex ꝓfeſſiõe ſue regule ſunt
aſtricti ad ea ꝯſilia euãgelica: q̃ in ipſa regula
p̃ceptorie vel inhibitorie ſeu ſub v̾bis eq̊pollẽ
tibus exp̃munt̃:⁊ nihilominus ad eoꝝ oĩm ob
ſeruãtiã q̃ ipſis in eadẽ regula ſub v̾bis obli/
gatoriĳs inducunt̃:ſupplicauerũt p̃dicti frẽs vt
ad ip̃oꝝ ꝯſcientias ſeruãdas declarare:q̃ hoꝝ
cẽſeri debeãt p̃ceptis equipollẽtia ac obligato
ria dignaremur. Nos itaqꝫ q̊ in ſinceris horũ
ꝯſciẽtĳs delectamur: attẽdẽtes ꝙ in his q̃ aĩe
ſalutẽ reſpiciũt ad vitandos graues remorſus
ꝯſcĩe ꝑs ſecurior eſt tenẽda:dicimus ꝙ lꝫ frẽs
nõ ad oĩum q̃ ſub v̾bis impatiui modi ponun
tur in regula ſicut ad p̃ceptoꝝ ſeu p̃ceptis eq̊/
pollentiũ obſeruãtiã teneant̃.Expedit tm̃ ip̃is
fratribꝰ ad obſeruãdã puritatẽ regule ⁊ rigorẽ
ꝙ ad ea ſicut ad equipollentia p̃ceptis ſe noue
rint obligatos:q̃ hic inferiꝰ annotant̃.Ut aũt
hec q̃ videri pñt eq̊pollentia p̃ceptis ex vi v̾bi
vel ſaltez rõne materie de q̃ agit̃: ſeu ex vtroqꝫ
ſub cõpẽdio habeant̃:declaramus ꝙ illud qđ
ponit̃ in regula de nõ habẽdo plures tunicas
q̃ꝫ vnã cũ caputio ⁊ aliã ſine caputio.Item de
nõ portãdis calciamẽtis: ⁊ nõ equitãdo extra
caſuz neceſſitatis.Itẽ ꝙ frẽs vilibus induant̃.
Itẽ ꝙ ieiunare a feſto oĩm ſctõꝝ vſqꝫ ad nata/
le dñi ⁊ in ſextis ferĳs teneant̃.Itẽ ꝙ clerici fa
ciãt diuinũ officiũ ſm ordinẽ ro.ec. Itẽ ꝙ mi/
niſtri ⁊ cuſtodes ꝓ neceſſitatibus infirmoꝝ et
fratribus induẽdis ſollicitã curã gerãt. Item
ꝙ ſi q̊s fratrũ in infirmitatẽ ceciderit : aliĳ fra/
tres debẽt ei ſeruire.Itez ꝙ frẽs nõ p̃dicent in
ep̃atu alicuiꝰ ep̃i:cũ ab eo illis fuerit ꝯ̄dictũ.
Itẽ ꝙ nullꝰ audeat penitꝰ popl'o p̃dicare:ni
ſi a generali miniſtro vel aliĳs q̊bꝰ ſm decla/
rationẽ p̃dictã id cõpetit fuerit examinatꝰ ap
probatꝰ ⁊ ad hec iſtitutꝰ.Itẽ ꝙ frẽs q̊ cogno
ſcerẽt ſe nõ poſſe p̃miſſã regulã ſp̃ũaliter ob
ſeruare:debeãt et poſſint ad ſuos miſtros re
currere.Itẽ ꝙ oĩa q̃ ponũt̃ ĩ regl'a ad formã
habitꝰ tã nouitioꝝ q̃ꝫ etiã ꝓfeſſoꝝ:necnõ ad
receptionis modũ ac ꝓfeſſionẽ ſpectãtia niſi
recipientibꝰ q̊ ad habitũ nouitioꝝ:ſicut dicit
regula ſm deũ aliter videat̃.Hec inq̃ꝫ oĩa ſũt
a fratribus tãq̃ꝫ obligatoria obſeruãda.Itẽ
ordo cõiter ſentit tenet et tenuit ab antiq̊:ꝙ
vbicũqꝫ ponit̃ in regl'a hoc vocabulũ teneãt̃
obtinet vim p̃cepti:⁊ obſuari debet a frĩbus
ſicˉ tale.Ceteꝝ q꞉ chriſti ꝯfeſſor p̃dictꝰ agẽdo
rũ ac ſuãdoꝝ circa recipiẽdos ad ordinẽ mi
niſtris fratribꝰ modũ p̃bẽs:dixit in regl'a ꝙ
caueãt frẽs ⁊ eoꝝ miniſtri:ne ſint ſolliciti de
rebꝰ ſuis tꝑalibꝰ:vt libere faciat de eis q̊cq̊d
ip̃is a dño fuerit inſpiratũ: licẽtiã tm̃ habeãt
ip̃i miſtri mittẽdi eoſ ad aliq̊s deũ timẽtes ſi
ꝯſiliũ req̊rat̃ q̊ꝝ ꝯſilio ſua bona paupibꝰ ero
gẽt̃ ❡Dubitauerũt ⁊ dubitabãt mlt̃i fratꝝ
an liceat ip̃is d̾ bonis ĩgrediẽtiũ q̊cq̃ꝫ recipe
ſi donet̃:⁊ ſi ad dãdũ ꝑſonis ⁊ ꝯuentibꝰ poſ
ſint eos ĩducere ſine culpa:ſi etiã ad diſponẽ
dũ de diſtributiõe reꝝ taliũ debeãt ip̃i mini/
ſtri ſeu fratres dare ꝯſiliũ vbi ad ꝯſulẽdũ aliĳ
q̃ꝫ ex ip̃is ad q̊s ĩgreſſuri mittãt̃:poſſint ido
nei ĩueniri. ❡Nos aũt ꝯſiderãtes attẽte in
tẽdiſſe ſctm̃ Frãciſcũ ſue regl'e ꝓfeſſores q̊s
fundauerat in maxime pauꝑtate ab effectu
tꝑaliũ reꝝ ip̃oꝝ ĩgrediẽtiũ ꝑ dicta v̾ba ſp̃ãli
ter ⁊ totaliter elõgare vt q̃ꝫtũ eſt ex ꝑte fratꝝ
ip̃oꝝ receptio ad ordinẽ ſãcta ⁊ puriſſima ap
pareret:⁊ ne aliquo mõ oculum viderent̃ hr̃e
ad bona eoꝝ tꝑalia:ſꝫ ad ip̃os tm̃ diuino ſer
uitio mãcipãdos.dicimꝰ oĩno debere tã mini
ſtros q̃ꝫ fratres ceteros a dict' inductõibꝰ ad
ſibi dãdũ ⁊ ſuaſionibꝰ:necnõ ⁊ a dãdis circa
diſtributiõez ꝯſiliĳs abſtinere: cũ ꝑ hoc ad ti
mẽtes deũ ſtatꝰ alteriꝰ mitti debeãt nõ ad fra
tres vt vere cũct' pateãt eſſe tã ſalubris inſti
tuti p̾ni ſtudioſi çelatores ſeduli et perfecti.
Cũ v̾o facere de rebꝰ ſuis ꝙ dñs inſpirabit:
ip̃am ⁊ regula ingrediẽtibꝰ libeꝝ velit eẽ: nõ
videt̃ q̊n liceat eis recipe.ꝯſideratis ſcꝫ eorũ
neceſſitatibus ⁊ moderaminibꝰ declaratiõis
iã dicte:ſi q̊d de bonis ſuiſ intrãs ſicut ⁊ cete
ris paupibus ꝑ modũ elemoſyne libere velit
dare.Cauere tm̃ in acceptõe oblatoꝝ taliũ de
cet frẽs : ne ex receptorũ quantitate notabili
p̃ſumi poſſit ſiniſter oculuſ ꝯtra ip̃os.Prete
rea cũ dicat̃ in regl'a ꝙ illi q̊ iã ꝓmiſerũt obe

dientiā habeāt vnā tunicā cū caputio ⁊ aliā ſi
ne caputio q̇ hr̄e voluerint. Itē ꝙ fratres oēs
veſtimētis vilibus induant̄. Noſq̧ p̄dicta ver
ba declarauerim⁹ equipollere p̄ceptis: volētes
hic determinari plenius dicim⁹ q̄ꝫtū ad nume
rū tunicaꝝ ꝙ plurib⁹ vti nō licet niſi in neceſſi
tatib⁹ q̄ haberi pn̄t ex regula: ſm ꝙ hūc paſſū
memoratus p̄deceſſoꝛ nr̄ plenius declarauit.
vilitatē aūt veſtiū tā habitus q̄ꝫ interioꝝ tuni
caꝝ illā intelligi debere dicim⁹ q̄ ſm ꝯſuetudi
nē vel ꝯditionē p̄rie debeat q̄ꝫtū ad coloꝛē pan
ni ⁊ preciū vilitas merito reputari: nō eī q̄ ad
regiones oēs pōt determinatus vnus modus
in talib⁹ aſſignari. Hmōi etiā vilitatis iudiciū
miniſtris et cuſtodib⁹ ſeu guardianis duxim⁹
cōmittēdū: eoꝝ ſup h̄ ꝯſcientias onerātes: ita
tn̄ ꝙ ſeruēt in veſtib⁹ vilitatē. Quoꝝ etiā mini
ſtroꝝ cuſtodū ⁊ guardianoꝝ iudicio eodē mō
relinq̇mus: ꝓ q̄ neceſſitate poſſint ipi frēs cal/
ciamenta poꝛtare. Deinde cū duobus tp̱ibus
annotatis in regula ſcꝫ a feſto oīm ſctōꝝ vſq̧
ad natiuitatē dn̄i et maxime q̄dragesime in q̇/
bus ieiunare tenent̄ inſeratur in eadē regula.
Alijs aūt tp̱ib⁹ nō teneant̄ niſi ſexta feria ieiu
nare: ⁊ ex hoc voluerunt aliq̇ dicere ꝙ dicti oꝛ
dinis frēs nō tenent̄ niſi ex ꝯdecentia ad alia
ieiunia q̄ꝫ ad iſta. Declaramuſ debere intelligi
eos nō teneri ad ieiuniū alijs tp̱ib⁹ p̄terq̄ꝫ in ie
iunijs ab eccl'ia cōſtitutis: nō eſt eni͛ veriſil'e ꝙ
vel inſtitutoꝛ regule vel etiā cōfirmatoꝛ abſol/
uere ipos intēderit a ſeruādis illis ieiunijs ad
q̄ de cōi ſtatuto eccl'ie obligant̄ ceteri chꝛiſtia/
ni. Porro cū dict⁹ ſanctus volēs frēs ſuos ſu
ꝑ oīa a denarijs ſeu pecunia eſſe totaliter alie/
nos: p̄cepit firmiter fratrib⁹ vniūſis vt nullo
mō denarios vel pecuniā recipiāt ꝑ ſe vel ꝑ in/
terpoſitam perſonam. iſtumq̧ articulū decla/
rās idē p̄deceſſoꝛ nr̄ caſus ⁊ modos poſuerit:
q̇bus ſeruatis a fratrib⁹ nō poſſint dici nec de
bēt ꝑ ſe vel ꝑ aliū pecunie receptoꝛes ꝯ̄ regulā
vel ſui oꝛdinis puritatē: dicimus frēs teneri ca
uere ſumopꝫ ꝙ ꝓ alijs cauſis ⁊ ſb̄ modis alijs
q̄ꝫ ponat dicti pꝛedeceſſoꝛis nr̄i declaratio ad
dātes pecunias ſiue deputatos nuncios nō re
currāt: ne ſi ſecus ab ipis attētatū fuerit tranſ
greſſoꝛes pꝛecepti ⁊ regule merito poſſint dici.
Nā vbi alicui aliq̇d generaliter ꝓhibet̄ qd̄ ex
ꝑſſe nō ꝯcedit̄ intelligit̄ denegatū. Quo circa
q̄ſtus oīs pecunie ac oblationum pecuniaꝝ re
ceptio in eccl'ia vel alibi cippi ſeu trūci oꝛdina/
ti ad offerētiū ſeu donātiū pecunias reponen/
dos: necnō ⁊ quicūq̧ recurſus alius ad pecu/
nias ſeu habētes ipas q̇ ꝑ declarationē pꝛedi/
ctā nō ꝯcedit̄. Hec inq̄ꝫ oīa ſūt eis ſimpliciter
interdicta. Cū etiā recurſus ad amicos ſpecia/
les exp̄ſſiſſe tm̄ in duob⁹ caſib⁹ ſm regulā ꝯce

dat̄. videlicꝫ ꝓ neceſſitatib⁹ infirmoꝝ ⁊ fratri
bus induēdis idq̧ pie ⁊ rōnabiliter ꝯſidera
ta neceſſitate vite ad alias neceſſitates fratꝝ
ꝓ tp̱e occurrētes ceſſantib⁹ elemoſynis ſeu
etiā ingruētes ſepedict⁹ p̄dict⁹ p̄deceſſoꝛ du
xerit extēdēdū. Attendāt frēs p̄fati ꝙ ꝓ nul
lis cauſis alijſq̧ p̄dictis ſilib⁹ in via vl' alibi
recurrere lꝫ eis ad amicos hmōi ſiue ſint dā
tes pecunias ſeu deputati ꝑ ipos: ſiue nūcij
vel depoſitarij ſeu q̇uis alio noīe appellent̄:
etiā ſi ꝯceſſi ꝑ eādē declarationē modi circa
pecuniā itegre ſuarēt̄. Deniq̧ cū idē ꝯfeſſoꝛ
ſūme affectauerit ſue regl'e ꝓfeſſoꝛes totalit̄
eſſe abſtractos ab effectu ⁊ deſiderio terreno
rū ⁊ ſpecialit̄ a pecunia ⁊ ei⁹ vſu totalit̄ inex
ꝑtos: ſicut ꝓbat ꝓhibitio de recipiēda pecu
nia in regl'a ſepi⁹ repetita: curare frēs vigilā
ter neceſſe eſt ꝙ cū ex cauſis p̄dictis ⁊ modis
hn̄tes pecunias deputatas ꝓ ipoꝝ neceſſita
tibus recurrere opoꝛtebit: ad tenētes ipas q̇
cūq̧ hi fuerint p̄ncipales vel nūcij in oībus
ſic ſe gerāt: ꝙ ſe cūctis oñdant in dictis pecu
nijs ſicut nec habēt penit⁹ nil hr̄e. Quapꝛo/
pter p̄cipere ꝙ ⁊ q̄liter pecunia expendat̄: cō
putūq̧ exigere de expenſa: eā quocūq̧ repe/
tere ſiue deponere aut deponi facere capſulā
pecunie vel ei⁹ clauē deferre: hos act⁹ ⁊ cōſi/
miles ſibi frēs illicitos eſſe ſciāt. ¶ Predi/
cta enī facere ad ſolos dn̄os ꝑtinet qui dede
rūt ⁊ eos q̇s ipi deputauerūt ad hoc ipſum.
¶ Pꝛoinde cū vir ſanct⁹ pauꝑtatis p̄miſſe
in regl'a modū expꝛimēs dixerit in eadē: frēs
nihil ſibi appꝛopꝛient nec domū nec locū nec
aliquā rē: ſed tanq̄ꝫ ꝑegrini ⁊ aduene in hoc
ſecl'o in pauꝑtate ⁊ hūilitate dn̄o famulātes
vadāt ꝓ elemoſyna ꝯfidēter. Sicq̧ declara/
tum extitit ꝑ nōnullos p̄deceſſoꝛes nr̄os ro/
manos pōtifices hāc appꝛopriationē intelligi
debere tā in ſpeciali q̄ꝫ etiā in cōi ꝓpter qd̄ ⁊
reꝝ oīm ꝯceſſaꝝ oblataꝝ ⁊ donataꝝ fratrib⁹
q̄s ⁊ q̄rū vſum facti .ſ. oꝛdini vel ipis frib⁹
lꝫ hr̄e ꝓprietatē ⁊ dominiū in ſe et ro. ec. rece
perūt dimiſſo ipis fratrib⁹ in eis tm̄mō vſuꝫ
facti ſimplicis ad nr̄m fuerūt deducta examē
q̄ in oꝛdine fieri dicebant̄ ⁊ videbant̄ p̄dicto
voto ⁊ puritati oꝛdīs repugnare. videlꝫ vt ea
ꝓſeq̇mur ex ipis q̄ remedio credim⁹ indige/
re: ꝙ ſi inſtitui heredes nō ſolū ſuſtinēt ſꝫ ꝓ
curāt. Itē ꝙ reddit⁹ annuos recipiūt īterdū
in tā notabili q̄ꝫtitate ꝙ ꝯuent⁹ hn̄tes tota/
liter inde viuūt. Itē ꝙ cū ipſoꝝ negocia etiā
ꝓ rebus tp̱alibus in curijs agitant̄: aſſiſtūt
aduocatis ⁊ ꝓcuratoꝛib⁹: ⁊ ad inueſtigādū
eoſdē ſe ibidē ꝑſonaliter repꝛeſentant. Itē ꝙ
cū executiōes vltimarū ſuſcipiūt voluntatū
⁊ gerūt: ſeq̧ intromittāt q̄nq̧ de vſuraꝝ vel

male ablatoꝝ diſpoſitionibus ſeu reſtitutioni/
bus faciendis. Jtē ꝙ alibi nō ſolū exceſſiuos
hortos ſed etiā vineas magnas habēt: de qui/
bus tam de oleribus ꝙꝫ de vino multū colligit̃
ad videndū. Jtē ꝙ tꝑibus meſſium vel vinde
miarū ſic copioſe granū ⁊ vinū mēdicādo vel
aliūde emēdo colligunt̃ a fratribus ⁊ in cella
rijs et granarijs recōdunt̃ ꝙ ꝑ anni reſiduū et
abſqꝫ eorū mendicatione poſſunt trāſigere vi/
tam ſuā. Jtē ꝙ eccl'ias vel alia edificia faciunt
vel ꝓcurant fieri in ꝙꝫtitate ⁊ curioſitate figu
re ac forme ac ſumptuoſitate notabiliter exceſ/
ſiua: ſic quod nō vident̃ habitacula pauperū
ſed magnatū. Paramenta etiā eccleſiaſtica in
pleriſqꝫ locis tam multa habēt ⁊ tam notabili/
ter precioſa qđ excedūt in his magnas eccl'ias
cathedrales. Equos inſuꝑ et arma eis oblata
in funeralibus recipiūt: indiſtincte tū cōmuni
tas fratrū ⁊ ſpecialiter rectores ipſius ordinis
aſſerebāt ꝙ predicta ſeu plura ex ipſis in ordi/
ne nō fiebāt. ꝙ ⁊ ſi qui reperiunt̃ rei in talibus
regide puniunt̃ necnō ꝯtra talia ne fiant: ſunt
facta pluries ab antiquo ſtatuta in ordīe mul/
tū ſtricta. ¶ Cupientes igit̃ nos ipſoꝝ fratrū
ꝓuidere ꝯſcientijs ⁊ cūcta dubia ꝙꝫtū poſſibi/
le nobis eſt de ipſorū pectoribus remouere: ad
predicta modo qui ſequit̃ reſpōdemus. ¶ Cū
enī ad veritatē vite ꝑtineat: vt id quod exteri⁹
agit̃ interiorē mentis diſpoſitionē ⁊ habitū re
preſentet: neceſſe habēt fratres qui ſe ex ꝓpria
tione tanta a tꝑalibus abſtraxerunt: ab omni
eo ꝙ dicte expropriatiōi eſſet vel poſſet videri
cōtrariū abſtinere. Quia igit̃ in ſucceſſiōibus
tranſit nō ſolū vſus rei: ſed et dominiū ſuo tꝑe
in heredes. ¶ Fratres autē prefati nihil ſibi
in ſpeciali acquirere vel eoꝝ ordini poſſūt etiā
in cōmuni. Declarādo dicimus ꝙ ſucceſſionū
huiuſmodi que etiā ex ſua natura indifferēter
ad pecuniā et etiā ad alia mobilia et īmobilia
ſe extendunt: ꝯſiderata ſui puritate voti nulla
tenus ſunt capaces: nec licet eis valorem here/
ditatum taliū vel tantam earū partem: ꝙ pre/
ſumi poſſet hoc in fraudeꝫ fieri: quaſi ſub mo/
do et forma legati dimitti ſibi facere vel ſic di/
miſſa recipere: quin potius iſta ſic fieri ab ipis
ſimpliciter ꝓhibem⁹. ¶ Cū quoqꝫ annui reddi
tus intra īmobilia cenſeant̃ a iure: ac huiuſmo
di redditus obtinere paupertati et mendici/
tati repugnet: nulla dubitatio eſt ꝙ predictis
fratribus redditus quoſcūqꝫ ſicut ⁊ poſſeſſio/
nes vel eoꝝ etiā vſum: cū eis nō reperiat̃ cōceſ
ſus recipe vel habere ꝯditiōe ꝯſiderata ipſorū
nō licet amplius: cū nō ſolū quod malū eſſe di
noſcit̃: ſed ⁊ omne quod ſpeciē habet mali ſit a
viris ꝑfectis ſpecialiter euitandū. Ex talib⁹ au
tē aſſiſtentijs in curijs ⁊ inſtigationibus cū de
rebus agit̃ in ipſoꝝ cōmoda cōuertēdis cre/
dunt̃ veriſimiliter ex his que foris patēt de
quibus habent homīes iudicare in ipis rebus
fratres et aſſiſtentes aliquid querere tanqꝫ
ſuū nullo modo debēt hmōi voti ⁊ regule ꝓ
feſſores ſe talibus curijs ⁊ litigioſis actibus
īmiſcere: vt et teſtimoniū habeāt ab his qui
foris ſunt et puritati ſatiſfaciant voti ſui ac
euitet̃ ꝑ hoc ſcandalū ꝓximoꝝ. Verūetiā cū
dicti ordinis frēs nō ſolū a receptione ꝓprie
tate dn̄io ſiue vſu ipi⁹ pecunie: verūetiā a cō
traxione qualibet ipſi⁹ et ab ea ſint penitus
alieni: quēadmodū ſepedictus ꝑdeceſſor nr̃
in declaratōe huiuſmodi regule plane dixit.
¶ Cūqꝫ dicti ordinis ꝓfeſſores ꝙ ꝓ nulla
re tꝑali poſſunt in iudicio experiri predictis
fratribus nō lꝫ nec cōpetit: quin potius ꝯſi/
derata ſui puritate ſtatus debēt ſibi ſcire in/
terdictū qđ hmōi executionibus ⁊ diſpoſitio
nibus ſe exponāt. Cū hec igit̃ ſepius abſqꝫ li
tigio ⁊ ꝯtractione vel adminiſtratione pecu
nie nequeāt expediri. Veruntn̄ in his exequē
dis dari ꝯſiliū ipoꝝ ſtatui non obſiſtit: cū ex
hoc ipſis circa bona tꝑalia nulla iuriſdictio
actio in iudicio ſiue diſpenſatio tribuatur.
¶ Licet vo nō ſolū ſit licitū: ſed ⁊ multū cō
ueniēs rationi: quod fratres qui in laboribus
ſpūalibus orationis ⁊ ſtudijs ſedule occupā
tur: hortos et areas habeant cōpetentes ob
recollectionē vel recreationē ſui: ⁊ interdum
ad ſeipſos poſt labores hmōi corꝑaliter de/
ducendos: necnō ad habēda neceſſaria hor/
talicia pro ſeipſis habere: tn̄ hortos aliquos
vt colant̃ ac olera ⁊ alia hortalicia precio di/
ſtrahant̃: necnō ⁊ vinea repugnat ſue regule
⁊ ordinis puritati: ſcḋm qđ dictus predeceſſor
declarauit: ac etiā ordinauit quod ſi talia ad
vſus ꝓxime dictos vtputa agrū vel vineam
ad colendū ⁊ conſimilia fratribus legarent̃:
per omnē modū fratres a receptione talium
abſtinerēt: cū etiā premiſſa habere vt preciū
fructuū ſuis tꝑibus habeant: ad naturam ⁊
formā ꝓuentuū appropinquet. ¶ Rurſus
cū predictus ſanctus taꝫ in exemplis vite ꝙꝫ
verbis regule oſtenderit ſe velle quod frēs
ſui ⁊ filij diuine ꝓuidentie innitētes ſuos in
deū iacerent cogitatus: qui volucres celi pa
ſcit: que non congregant in horrea ſeminant
nec metunt: non eſt veriſimile voluiſſe ipſum
eos habere granaria vl' cellaria vbi quotidi
anis mēdicationibus deberēt ſperare poſſe
tranſigere vitā ſuā. Et idcirco non ex timore
leui laxare ſe deberēt ad ꝯgregatōes ⁊ obſer
uationes hmōi faciendas: ſed tunc tm̄ cū eſ/
ſet multū credibile ex iā exꝑtis ꝙ non poſſent
vite neceſſaria aliter inuenire: hoc aūt mini/

ſtroꝝ ⁊ cuſtodū ſimul ⁊ ſeparatim in ſuis ad/
miniſtratōibus ⁊ cuſtodijs:cū guardiani ⁊ du
oꝝ de ꝯuentu loci diſcretoꝝ ſacerdotū ⁊ anti/
quoꝝ in ordine fratrū cōſilio ⁊ aſſenſu duxerimꝰ
iudicio reliquēdū:eoꝝ ſup hͦ ſpecialiter ꝯſcien
tias onerātes. Hinc eſt etiā ꝙ cū vir ſanctꝰ fra
tres ſuos in paupertate ſumma ac hūilitate fun/
dare voluerit:q̊ ad affectū pariter ⁊ effectū:ſi/
cut fere regula tota clamat: ꝯuenit ipis ꝙ nul
lo mō deinceps fieri faciāt vel fieri ſuſtineāt ec
cleſias vel alia q̄cunq̧ edificia:q̄ ꝯſiderato fra
trū inhabitātiū numero exceſſiua in multitudi
ne ⁊ magnitudīe debeāt reputari. Ideoq̧ volu
mus ꝙ vbiq̧ in ſuo ordīe deinceps tēperatis ⁊
hūilibꝰ edificijs ſint ꝯtēti:ne huic tāti paupertati
ꝓmiſſe qđ ptꝫ oculis ꝯriū foris clamet. ¶ Ce
uis etiā paramēta ⁊ vaſa eccl'iaſtica ad honorē
diuini nōis ordinent: ꝓpter quē oīa fecit ipe de
us: tñ q̊ abſcōditoꝝ eſt cognitor ad animū ſibi
miniſtrātiū reſpicit p̄ncipalit' nō ad manū:nec
ꝑ illas ſibi vult ſeruiri:q̄ ſuoꝝ ſeruitoꝝ ꝯditōi
⁊ ſtatui diſſonarēt. ꝓpter qđ ſufficere debēt eis
vaſa ⁊ paramēta eccl'iaſtica decētia in numero
⁊ ī magnitudīe ſufficiētia cōpetēter. ſupfluitas
aūt aut nimia p̄cioſitas vel q̄cunq̧ curioſitas
in his ſeu alijs q̊buſcūq̧ nō p̄t ipſoꝝ ꝓfeſſiōi
vel ſtatui ꝯuenire. cū eni hec ſapiāt theſaurica
tionē ſeu copiā:paupertati tāte q̊ ad humanū iu
diciū derogāt manifeſte. Quapropter p̄miſſa
ſeruari a frībus volumꝰ ⁊ mādamꝰ. ¶ Circa
equoꝝ vero ⁊ armoꝝ oblationes illud decerni
mus in oībus ⁊ ꝑ oīa obſeruādū:qđ ꝑ declara
tionē p̄dictā in pecuniarijs noſcit' elemoſynis
diffinitū. Ex p̄miſſis aūt ſuccreuit nō parꝝ ſcru
puloſa q̄ſtio inter frēs: videlꝫ vtrū ex ſue ꝓfeſ
ſione regule obligent' ad artū ⁊ tenuē ſiue pau
perē vſum rerū. Quibuſdā ex ipis credentibꝰ
⁊ dicentibus ꝙ ſicut q̊ ad dominiū rerū hñt ex
voto abdicationē artiſſimā:ita ipis q̊ ad vſum
artitudo maxima et exilitas eſt indicta. Alijs
in ꝯtrariū aſſerētibꝰ:ꝙ ex ꝓfeſſiōe ſua ad nul/
lū vſum pauperē q̊ nō exprimat' in regula obli
gant':lꝫ teneant' ad vſum moderatū tēperātie:
ſicut et magis ex condecēti q̄ꝫ ceteri chriſtiani.
¶ Volentes itaq̧ ꝯſcientiarū p̄dictoꝝ fratrū
ꝓuideri quieti ⁊ his altercationibꝰ finēꝫ dare
declarādo dicimꝰ: ꝙ frēs minores ex ꝓfeſſiōe
ſue regule ſpāliter obligant' ad artos vſus ſeu
paupes q̊ in ipoꝝ regula ꝯtinent'. ⁊ eo obliga
tionis mō ſub q̊ ꝯtinet ſeu ponit regula dictos
vſus. Dicere aūt ſicut aliq̊ aſſerere ꝓhibent' ꝙ
hereticū ſit tenere vſum pauperē includi vl' nō
includi ſub voto euāgelice paupertatis: preſum
ptuoſuꝫ et temerariū iudicamꝰ. Demū qꝛ ex eo
ꝙ dicta regula ꝑ q̊s ⁊ vbi fieri debeat miniſtri
generalis electio tradēs nullā fecit de miſtroꝝ
ꝓuincialiū electōe vel inſtitutiōe penitꝰ men
tionē:oriri ſup hͦ poterat dubitatio īter frēs.
¶ Nos volentes poſſe ipos clare ac ſecure
ꝓcedere in oībꝰ factis ſuis:declaramꝰ ſtatui
mus etiā ⁊ ordinamꝰ in hac ꝯſtitutiōe in ꝑpe
tuū valitura: vt cū alicui ꝓuincie de miſtro
fuerit ꝓuidēdū:ipſiꝰ miſtri electio penes ca/
pitulū ꝓuinciale reſideat:quā idē capl'm die
ſeq̄nti q̊ fuerit ꝯgregatū facere teneat'. Ipſiꝰ
aūt electōis ꝯfirmatio ad miſtrū ꝑtineat ge/
neralē. ¶ Et ſi q̊dē ad electionē hmōi ꝑ for/
mā ſcrutinij ꝓcedat':vot' in diūſa diuiſis ele
ctiōes plures ī diſcordia celebrari ꝯtingat:il
la q̄ a maiori ꝑte capl'i nūero nulla ꝫeli vl' me
riti collatōe aut ꝯſideratōe habita fuerit cele
brata:exceptōe ſeu ꝯdictōe q̄cūq̧ alterīꝰ ꝑtis
nō ob. ꝑ dictū gnālē miniſtrū de ꝯcilio diſcre
toꝝ de ordine:prius tñ ex officio ꝓut ſpectat
ipm diligēti examinatōe p̄miſſa:ꝯfirmet' vel
etiā infirmet' ꝓut eis ſc'm deū viſum fuerit ex
pedire:⁊ ſi fuerit infirmata ad capitulū ꝓuin
ciale electio hmōi reuertat'. ¶ Ceteꝝ ſi capi
tulū memoratū die p̄dicta miniſtrū eligere p̄
termittat:extunc miniſtri ꝓuincialis ꝓuiſio
ad gnālē miſtrū libere deuoluat'. ¶ Verū ſi
miſtro p̄dicto ⁊ caplo gnālibꝰ ex certa mani
feſta ac rōnabili cā videret' aliq̄n ī ꝓuincijs
vltramarinis hybernie grecie ſeu rome:in q̊
bus hactenꝰ alius ꝓuidēdi modus dicit' ex
cā certa ⁊ rōnabili fuiſſe ſeruatꝰ:expedire mi
niſtrū ꝓuincialē ꝑ miniſtrū gnālē:cū ꝓboꝝ
ordinis ꝯſilio potiꝰ q̄ꝫ ꝑ capl'i p̄dicti electōeꝫ
p̄fici in ꝓuincijs hybernie etiā vltramarinis
irrefragabiliter. In romana xp̄o vl' grecia qñ
miſter dicte ꝓuincie moreret' vel abſolueret'
citra mare:illa vice ſeruet' abſq̧ dolo partia
litate ⁊ fraude:ſup quo eoꝝ ꝯſciētias onera/
mus qđ ſup hoc dictus miniſter cū dictoꝝ ꝓ
boꝝ ꝯſilio duxerit ordinandū. In deſtitutōe
xp̄o dictoꝝ miſtroꝝ ꝓuincialiū ſeruari volu/
mus:qđ ſup hoc hactenꝰ de ipo ordine exti/
terit obſeruatū. ¶ Ceterū ſi ꝯtingeret eoſdē
miniſtro generali carere ꝑ vicariū ordinis fi
at ſup hoc qđ faciendū fuerit per eundē mi/
niſtrū vſq̧ quo ꝓuiſuꝫ fuerit de generali mi
niſtro. ¶ Porro ſi quid de huiuſmodi mini
ſtro prouinciali ſecus attentari forte cōtige/
rit illud ipo facto ſit irritū ⁊ inane. ¶ Nul/
li igitur omīno hominū liceat hanc paginā
noſtrarū declarationū dictoꝝ commiſſionis
reſpōſionis: ꝓhibitionis ordinationis mā/
dati conſtitutionū:iudicationū ⁊ voluntatē
infringere:vel ei auſu temerario contraire.
Siquis aūt hoc attentare preſumpſerit indi
gnationē omnipotētis dei ac beatoꝝ petri ⁊
pauli apoſtoloꝝ eius ſe nouerit incurſurū.

I dem. Determinat ⁊ declarat quid ſignificent hec verba inſerta in iudicialibꝰ commiſſionibus que fiunt a principe vel a iure ſcȝ qđ procedatur ſimpliciter et de plano et ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij. Hoc dicit Jo.an. ca. II

a S b Epe cõtingit ꝙ cauſis committimus et in earum ali c quibus ſimpliciter ac de pla d no ac ſine ſtrepitu et figura iu e dicij ꝓcedi mandamus: de q̃ f rum ſignificatione verborũ a multis ꝯtendit̃ et q̃liter ꝓcedi debeat dubitat̃. Nos autẽ dubitationẽ hmõi quãtũ no g h bis eſt poſſibile decidere cu i pientes hac in perpetuũ vali k tura cõſtitutione ſancimꝰ: vt

Quintilianus S Epe ꝯtingit. Quoniã ſm Quintilianũ li. viij. de oratoria inſtitutione. Optimarũ rerũ inuentio ⁊ ſi lenocinijs verborũ deſtituta ſit: ipſa tñ ſui natura ſatis ornat̃: cui bene ꝯuenit. ff. de in inte. reſti. l. j. in prin. hanc ꝯſtitutionẽ verboꝝ blanditijs nõ egentem gloſandã aggredior: de cuiꝰ cauſa impulſiua ps fuit. Ex quo eni ſciui manaſſe cõciliũ vienñ. ꝫ. de iude. diſpendioſam. exiſtimans non tm̃ vtile ſed ſumme neceſſariũ verba de quibus hic loquimur declarari: dños ac peritos curie ſollicitaui ſepius ꝓ cõſtitutione declaratoria ꝓcuranda que deſiderata ſe nũc exhibet. Determinat aũt no. per Inno. ⁊ Hoſtien. de accuſa. olim. de ſta. reg. ea que. per Egi. de iudi. nouit in fi. per Guil. in Spe. de inquiſi. § nũc tractemus. ver. quid igit̃. et per Arch. de elec. indẽnitatibus § ſi ꝟo. li. vj. ⁊ per Jo. mo. ⁊ ꝑ me eo li. de here. c. fi. Et ſũt. iiij. partes. In ꝓma ponitur queſtio. In ſecunda ſolutio. ibi: Nos aũt. In tertia ꝓrogatio. ibi: Que oĩa. In quarta quedã inſtruens preſtatio. ibi: Si tñ. Scđa pars in qua ponitur ſolutio ſubdiuidit̃: qꝛ primo ponit. ix. ſpecialia vel. xj. ſi diuidat̃ octauũ in tria que poteſt iudex ſic datus. ſcđo ibi: Nõ ſic. ponit. v. vel. vij. diuidendo quartũ in tria per formã huius nõ excluſa. tertio ibi: Et quia. ponit. vj que talis iudex põt. iiij. interſerens que non poteſt. Si igitur nõ contentaris ſummarie quod poſui: quia nõ eſt ſumando ſic recites diuidendo ꝓhibita a permiſſis: vt melius apprehendas. Iudex qui datus eſt ſimpliciter ⁊ de plano ſine ſtrepitu ⁊ figura iudicij ꝓcedere põt ſine libello li. conte. ⁊ ferijs indictis fauore hominũ: amputat dilationes: abbreuiat lites: repellit fruſtratorias exceptões ⁊ appellationes. refrenat iurgia partiũ et multitudinẽ teſtiũ: dat ſimul terminũ ad ponendũ ⁊ articulandum primo. ſecundo ad ꝓducenda oĩa acta ⁊ monumẽta cauſe: interrogat partes vbi ſuadet equitas: nõ citat ꝑemptorie ad ſñiam quã ꝓfert ſtans vel ſedens etiã ꝯcluſione nõ facta: citare tñ tenetur ⁊ recipere petitionẽ in ſcriptis vel verbotenus: tunc ſcribendã in actis. Itẽ iuramenta calũnie veritatis vel malicie: ꝓbationes neceſſarias ⁊ defenſiones legitimas: ⁊ facta remiſſione ꝓ teſtibus ꝓducendis debet tũc inſtrumenta recipere tenetur partes ad ſñiam citare: quã tenet̃ in ſcriptis ferre ⁊ ſm acta cauſe. h dicit. a ¶ Sepe ꝯtingit. Cõcor. de reſti. ſpo. ſepe. de ap. ſepe: ex quo ꝟo id ſepe accidebat ꝑ ꝯſtitutionẽ fuit ꝓuidendũ que tñ interdũ etiã ꝓuidet de raro ꝯtingẽtibus: de hoc de deſpon. impu. lr̃as. in. iij. glo. b ¶ Cauſas. De negocijs extraiudicialibꝰ ſic cõmiſſis nõ erat dubium: de accu. ſicut olim. c ¶ Simpliciter. Quaſi ſine plica vel inuolutione: facit de ſum. tri. firmiter in ꝓn. ff. de lega. ij. codicillis § inſtituto. d ¶ Et figura. Notandũ eſt ꝙ ad hec q̃ttuor verba triplex inſerit̃ copula ꝑ qđ videt̃ ſolui qđ querit̃: an ſi aliqđ iſtorũ verboꝝ deſit in forma cõmiſſionis locus ſit huic ꝯſtitutioni: vñ aduertendũ eſt ꝙ q̃nq; in cõmiſſione ponit̃ ſolũ verbũ de plano. ꝫ. de iudi. nouit: ad fi. de ſpõ. cum in tua. concor. ff. de offi. ꝓcon. nec quicq̃ § de plano. ff. de accu. leuia. et de adul. l. miles § ſexaginta. ff. de queſti. vnius in fi. quis ordo in bo. poſ. ſer. l. ij. Q̃nq; ponit̃ ſimpliciter ⁊ de plano: de accu. ſicut olim. Q̃nq; abſq; ſtrepitu: de ſta. mo. ea q̃ § ꝙ ſi. Q̃nq; de plano ⁊ abſq; ſtrepitu: de accu. olim. Q̃nq; ſine ſtrepitu et figura: de elec. indẽnitatibꝰ § ſi ꝟo. li. vj. Q̃nq; hec q̃ttuor cõiungunt̃ vt hic. ⁊. ꝫ. de iudi. c. diſpẽdioſaȝ. Q̃nq; ad hoc addit̃ verbũ aduocatoꝝ de here. c. fi. lib. vj. Quid ḡ dicemꝰ de his formis vbi iſta quattuor nõ ꝯiungũt̃. Satis videt̃ cõſtitutionẽ totã et q̃ ad oẽm ſui ꝑtẽ tũc locũ hr̃e ꝓpt̃ has copulas repetitas. j. § pe. ⁊ in. c. diſpendioſam. ꝫ. de iudi. cuȝ eni exorbitet a iure cõi abilitandum vel dilatandum non eſt de re. iur. que a iure cũ ſuis cõcor. li. vj. Dicebamus tamẽ olim principaliter ꝑ hoc vltimũ verbum figura ſubſtantialia iudiciorum tolli: vt patet in glo. in prin. alle. ⁊ dicam. j. in glo. eſt mens: ⁊ in glo. facit ad hoc. ⁊ forſan adhuc idem dicere nõ eſſet abſurdũ ſed ꝙ etiam in caſu ꝓdi. decre. indẽnitatibus § ſi vero. locũ haberet hec conſtitutio ex vi verboꝝ ſuorum poſito ꝙ ille caſus nõ includeret̃ ſub ꝓdi. ꝯſtitutiõe diſpendioſam: ſed certũ eſt hodie ꝙ illa conſtitutio includit caſum illius § ⁊ ſic in illo nõ eſt dubiũ hãc ꝯſtitutionẽ locũ habere. In alijs ergo non incluſis remanet dubiũ an aliquo ſuppõſito habeat locũ hec conſtitutio. Si adheſiſſem cõpilatoribꝰ ꝓcuraſſem declarari: quedã tñ ex infra dicendis alteri tm̃ iſtoꝝ verboꝝ adaptari videtur: vt. j. dicam. Sed quid ſi iſta quattuor ponant̃ ſine copulis: vt qꝛ dicit̃ ſimpliciter de plano ſine ſtrepitu et figura? Dicas idem ⁊ vltima copula in ꝓcedentibus repetita cenſetur: de ap. ſcđo requiris. facit. ff. de here. inſti. cum in teſtamento § j. plus dico ꝙ et ſi nulla ſit copula idem erit: facit. ff. de verb. ſigni. triplici modo. Et ſatis eque videtur dicendũ ꝙ etiã ſi diſiuncte ponant̃: puta ſimpliciter vel de plano vel abſq; iudicij ſtrepitu vel figura idem ſit ſenſus: ⁊ locus erit conſtitutioni: cũ ratio ſit eadem: ⁊ poneret̃ tunc diſiuncta ꝓ coniuncta. C. co. ti. l. pe. ff. e. l. ſepe. Non ſic ſi verba huius conſtitutionis prolata fuiſſent diſiunctiue: quia tũc ſoluta eſſet queſtio principalis ⁊ eſſet ſenſus ꝙ qđlibet ꝓdictoꝝ verborum haberet hunc effectum quẽ ponit hic cõſtitutio. e ¶ Mandamus. Quod alius nõ poſſet etiã legatus de latere vt ſatis no. in predi. decre. fi. de here. lib. vj. et Guil. in ſpe. ti. ij § ſupereſt. in. j. colũ. f ¶ Significatio. In hoc reſpicit titulum. g ¶ Poſſibile. Facit ꝓemiũ harũ cõſtitutionũ in prin. de elec. vt circa li. vj. ſepe etenim ꝑ ſolutionẽ vnius dubitationis inducit̃ alia fortior. e. ti. cũ olim. vbi de hoc. h ¶ Cupientes. Ad eum eni ꝓmulgatorem talium iurium vel reſcriptorum hoc ſpectabat. ꝫ. de ſen. excom. inter alia cum ſuis concor. ⁊ ſine dubio ad hoc dubium tollendũ glo. non ſufficiebant: ſed neceſſaria erat conſtitutio: vt ꝑ inferiora patebit: quis eni gloſando probare potuiſſet plus requiri iuramenta preſtari vel ſententiã in ſcriptis ferri q̃ litem conteſtari. idem in ſi. i ¶ In perpetuũ valitura. ſupfluit quia intelligebat̃ l. di. c. j. ſed eſt modus loquendi cui concor. de poſtu. c. vno. de elec. perpetue lib. vj. k ¶ Conſtitutione. San/

Diuiſio

cimus. Nō dicit ſanctiōe ſtatuimus: quia potius eſt cō ſtitutio ꝗ̄ ſanctio: de quo vide. iij. di. in ſumma. Jo. an.
a ¶ Neceſſario. Daẗ ꝑ h̄ intelligi ꝙ in alijs cauſis in q̄/ bus non ꝓceditur ſimpliciter ⁊c̄. neceſſario ſit libellus offerendus: de hoc no. ſ̄. de libel. obla. c. j. vbi Ber. In/ no. ⁊ Hoſtieñ. te nent libellum eſ/ ſe de ſubſtantia iudiciorum. indu cunt p̄di. decre. ⁊ auc̄. offeratur. iij q. iij. ⁊ Inno. in/ ducit auc̄. de tē. non ſolu. pe. ſup

iudex cui taliter cāʒ cōmitti/
a mus neceſſario libellū nō exi
b c gat lite nō ꝯteſt. poſtulet tꝑe
d e f etiā feriaꝝ ob neceſſitates ho

dote. § ꝯteſtationem. coll. vij. Hoſtieñ. inducit auc̄. de exhi. ⁊ intro. re. § illud. coll. v. vbi dicūt exp̄ſſuʒ ⁊ reſpō dent ad. c. ſiquis cum clerico. xj. q. j. ⁊ ad decret. ꝓut. de do. ⁊ ꝯtu. ⁊ ibi no. ꝓ hac opinione facit: quia auctenti/ ca dicit libellum offerendum. ſed offerẗ ꝓprie non petē ti. ff. de leg. iij. fideicōmiſſa. § ſi rem. de reſti. ſpolia. litte ras circa finem. de ap. interpoſita in prin. Tan. Vin. ⁊ Phi. dicebant ꝑ p̄dicta. c. ſiquis. ⁊ ꝓut de iure canoni/ co libellus non erat de ſubſtantia. Guil. de hoc tracta/ bat nil approbans in Spe. de libel. concep. § verum li/ bellus. Accur. in auc̄. offeraẗ. C. de li. ꝯteſta. tenet ꝙ ta cite poſſet omitti. lʒ in p̄dicto. § illud alle. § ſe. in auc̄. ð exhi. ⁊ intro. re. tenet ꝙ etiam remitti exp̄ſſe poſſit vl/ tra medium magne glo. Dominus meus in legibus di/ cebat ꝙ ſi libellus petiẗ ⁊ offerẗ bene ꝓcediẗ: ſi nec pe/ tiẗ nec offerẗ non tenet ꝓceſſus: quia licet poſſet expreſ/ ſe remitti ſ̄m eum. C. de epiſ. ⁊ cleri. auc̄. generaliter in fine. ⁊ C. li. xij. de priuileg. ſcho. l. quotiens in fine. nō ta men tacite ꝑ p̄dictā auc̄. offeraẗ. ⁊. C. de ſen. ⁊ interlo. l. ꝓlatam. Si vero petiẗ ⁊ nō offerẗ non valet ꝓceſſus: cum nulla remiſſio interuenerit. Si vero offerẗ ſed non petiẗ nec recipit oblatus tunc valet ꝓceſſus: tamē quia fauore rei videẗ inducta oblatio: ⁊ quelibet ſuo fauori renunciat. C. de pac. ſi quis in conſcribendo. ⁊ quia in/ uito non conferẗ beneficium: vt. ff. de regu. iur. inuito. ⁊ quia ſ̄m eum exp̄ſſe renunciare videẗ oblatum non reci piendo. Alij dicunt reū renunciare poſſe ne libellus tra daẗ in ſcriptis ⁊ tunc remittiẗ tacite: ſed ne vllo modo tradaẗ: renunciari non poteſt tacite vel exp̄ſſe: argu. ff. cōi diui. vt fundus. ff. de penſ. l. ſi p̄ſes. Unde dicere ſo leo in p̄dicto. c. j. ꝙ petitio ſit de ſubſtantia: ſed ſi fiat in modum petitionis apud acta non in modū libelli ⁊ ſu/ per ea lis conteſteẗ: credo tenere ꝓceſſum: ſatis em̄ ꝓul/ ſum eſt menti iuris: vt. ĩ. dicet in v̄. verum. parte v̄o pe/ tente neceſſe ſit in modum libelli petitionem offerri per iura primo allegata. ſed hec opinio videtur hic reproba ri. ſi em̄ ſpeciale eſt in his quibus ꝓcediẗ ſimpliciter ⁊ de plano ⁊c̄. ꝙ non eſt neceſſe libellum offerri: ſed ſuffi/ cit petitionē apud acta deſcribi vt ſequiẗ: ergo in alijs non ſufficit petitionem ſic deſcribi: ſed eſt neceſſe libel/ lum offerri. Solu. per hanc decre. ab opinione predicta non recedo. Nam primo approbatur ea parte qua di/ co de neceſſitate petitionem deſcribendam in actis. Si em̄ hoc in his: fortius in alijs. Ad oppoſitionem reſpō/ deo in his caſibus ſpeciale ꝙ in eis etiam parti peten/ ti non eſt neceſſario libellus offerendus qui tamen petē ti in alijs neceſſario debet offerri: quod intelligo exce/ ptis his caſibus quibus ſine libello proceditur quoruʒ aliquos no. Hoſtieñ. in predicta decre. j. de libel. obla. ⁊ Accur. in glo. preallegata: in auc̄. de exhi. ⁊ intro. reis. ſed Guil. plenius colligit in Spe. de libe. concep. § nūc dicendum. Non tamen putes ꝙ in omni caſu quo non exigitur libellus locus ſit huic conſtitutioni ꝙ per mul/ ta exempla ibi poſita videre potes ⁊ ſatis eſt hic exp̄ſ/ ſum non eſſe. Jo. an.
b ¶ Non exigat. Eſt mens litte re ꝙ iudex neceſſario non habet exigere: nec actor neceſ ſario habet offerre: ſponte vero offerri poſſit ⁊ recipi: vt in fine. Iſtud autem ⁊ ſequens ꝓprie ſunt de figura iudicij: cum em̄ figura cuiuſq; rei ſit ipſius apparēs for ma vel facies in qua rei ſubſtantia fingitur. ff. de act. ⁊ obliga. non figura. facit de celeb. miſ. cum marthe. v̄. ex eo. ⁊ iudicium ſit actus trium perſonaꝝ iudicis actoris ⁊ rei. eo. ti. forus. C. de aſſer. tol. l. j. in fine. ipſius forma facies ⁊ figura principaliter conſiſtit in his: ita ꝙ alte/ ro deficiente diciẗ quaſi figura. C. de cadu. tol. l. vnica. § ſimili modo. ibi em̄: quia non erant niſi due perſone ſcilicet iudicis ⁊ domini ⁊ ſerui denominātis illū filiuʒ: non erat ꝓprie figura. Sublata igitur figura non vide tur iudex aſtrictus ad aliquas formas rimulas vel fi/ guras iudicioꝝ niſi ꝗ̄tum hic exprimiẗ ⁊ expreſſa plus reſpiciunt figuram facti negocij vel cauſe ꝗ̄ iudicij: vt ĩ. dicam. Dicunt etiam quidam libelli oblationē remit/ ti per verbum de plano. C. de naufra. l. de ſubmer. na/ uibus. li. xj. Alij contra: ⁊ de hoc. ff. de accu. leuia. ⁊ de offi. ꝓcon. nequaꝗ̄. § vbi decretum. ⁊ in tractatu quaʒ allegat. ĩ. glo. ij. Jo. an.
c ¶ Lite conteſta. Sed cū pe/ titio ſit in actis ſcribenda: vt. ĩ. ver. verum. ſed litis con teſtatio non eſt facienda vt hic: quid erit de deliberato/ rijs: dabunẗ ne alique deliberatorie reo in alijs iudicijs planum eſt deliberatorias eſſe de ſubſtantia ſi petanẗ: vt no. ij. q. j. in ſumma. ⁊. iij. q. iij. cum accuſatus. ⁊ pa/ tet in auc̄. offeraẗ. e. q. Unde dicūt Inno. ⁊ Hoſtieñ. de libel. obla. c. j. vt ibi ſcripſi ſuper. j. glo. deliberatorias ar tari poſſe ſed non penitus denegari: licet tacite ⁊ expreſ ſe poſſit illis renunciari alle. ff. de fer. l. j. C. de epiſ. ⁊ cle ri. auc̄. generaliter. ⁊ de hoc etiam de dila. c. j. ⁊. ij. Sed in his cauſis ex quo non eſt neceſſaria conteſtatio: non videẗ neceſſaria deliberatio. ad hoc facit: quia interduʒ in his que ſummariam cognitionem requirūt ſimul pe/ tiẗ ⁊ iuraẗ. ff. de eden. quedam. § fi. Sed contra exigiẗ iuramentum calumnie in his cauſis vt ſequiẗ. Iteʒ po/ teſt reus conuenire: vt. ĩ. ver. veruʒ. in deliberatorijs au tem quomodo iurabit vel reconueniet. Item per hanc formam non tollitur iudicis recuſatio cum exceptiones ⁊ defenſiones legitime reſeruentur vt ſequiẗ. Item ab/ ſurdius eſſet hunc iudicem ſi ſuſpectus eſt recuſari non poſſe: ꝗ̄ cum qui ꝓcedit in figura iudicij: cum iſte plus ledere poſſit. Saltem igitur ſuper hoc deliberare per/ mittatur: nec artetur tam p̄cipiti feſtinatione iudicium ſuſcipere. ff. de admi. tu. tutor qui repertorium. § j. in fi/ ne. ff. de iure fiſ. l. edicto. § cum auteʒ. Jo. an.
d ¶ Nō poſtulet. Scire debes ꝙ Johannes faſcioli pyſanus le/ gum doctor compoſuit quendam tractatum de ſumma ria cognitione quem Guil. poſuit in Spe. prima parte de offi. iudi. § fi. vbi inter alia tractat: an in ſummarijs requiratur libellus vel conteſtatio: de quo vide in pre/ dicto. § ver. ꝗ̄to. ⁊ v̄. ſeq. Jo. an.
e ¶ Feriaꝝ. Iſtud forſan induceret ſolum verbum de plano: quaſi plane ⁊ in domo non pro tribunali ſedendo id valeat expediri: facit. ff. de fer. l. ij. ⁊. l. miles. § ſexaginta. ff. de adul. Jo. an.
f ¶ Ob neceſſitates. Sic̄ eſt tp̄s feriaꝝ vindemia rum ⁊ meſſium quibus etiam ferijs partes renunciare poſſunt. ſ̄. de fer. c. fi. in fine. in hoc ergo differūt he cau ſe ab alijs: quia in his procedit iudex inuitis partibus in alijs ſecus in quibus preter appellationem ſententia eſſet nulla lata parte inuita vel abſente. ff. de fer. l. j. A contrario vero huius littere patet ꝙ ferijs introductis in honorem dei vel ſanctorum procedere non poteſt ta/ lis iudex per ꝙ videntur expedita que no. xv. q. iij. in ſumma. per Guil. in Spe. de fer. § ij. ad fi. vt ſcilicet in

cauſis matrimonialibus beneficialibus decimarum et vſurarum non poſſit procedi ferijs inductis ob hono/ rem dei:ſed in ferijs ruſticis ſic:cum in illis proceda/ tur ſimpliciter ⁊ de plano ⁊c̄.vt in decre.diſpendioſam ȷ̄.ca.compila.de iudi. Sed quid dices de ferijs repen/ tinis que repen/ te inducunt̄ pro/ pter principis co ronationē:victo/ riam proſpere ge ſtam vel ſimilem cauſam de q̄bus ff.eo.ex qui.cau. ma.⁊ ſi per preto rem·§·ſi ferie.C. de dila.ſiue pars C.de fer.l.j. ⁊ fi. tñ puto ꝙ i ill' ꝓ/ cedere nō poteſt talis iudex:ad qđ ſufficit in illis nō eſſe permiſſum:maxime cum ab alio q̄z a principe indi ci non poſſunt.C.de fer.a nullo.ergo prout ab eo ſunt indicte ſeruentur. Hoc maxime ſm̄ veram opinionem que habet etiam talibus ferijs renunciari non poſſe:de quo in Specu.de fer·§·fina.in principio. a ¶ A iu/ re.Tamen miniſterio hominis:quia ius non deter mi/ nat tempus propter varietatem locoꝝ:quibus citius vel tardius predicta colligunt̄:⁊ ſic citius vel tardius predicta inducuntur.ff.de fer.l.preſides.de offi.procon. ſi in aliquem in princi.Jo.an. b ¶ Valeat.Nō quic/ quid iudicis poteſtati ⁊c̄.ff.de iudi.non quicquid.ff.de offi.preſi.l.ſepe.ȷ̄.de offi.delega.conſuluit.ꝓpter quod honeſtum puto ꝙ ſi iudex ſic datus viderit grauiter le/ di partem ex proceſſu tali tempore fiendo ſuperſedeat: habet eīm iudex prouidere vtilitati cauſe ⁊ partium:vt li.non conteſta.accedens.ij.de reſcrip.ſtatutum·§·inſu per.lib.vj.C.cōmuni diui.l.iudicē.ff.de lega.j.l.poteſt. ⁊ facit quod no.in Specu.de arbi.in fine.ver.ſed nun/ quid tunc ſedere:vbi tractatur ꝙ arbiter in cuius com/ promiſſo renunciatum eſt his ferijs non tenetur proce/ dere tali tempe feriato.Joh.an. c ¶ Amputet.Jſtud ⁊ que ſequuntur vſq3 ad ver.non ſic.non vident̄ in his cauſis ſpecialia cum in omni cauſa iudex laborare de/ beat ad lites breuiandas ⁊ dilationum materias am/ putandas ⁊ alia que ſequunt̄ iura ſunt vulgaria.Sed dici poteſt ſpeciale quod in his fortius q̄z in alijs iudex hoc poterit.Jo.an. d ¶ Poterit.Jd dicimur poſſe ꝙ honeſte poſſumus.xxij.q.ij.faciat.ff.de condi.inſti.fili/ us.qui fuit de verbo.ſig.l.nepos.vnde hoc determinat fiendum ſine partium preiudicio.ȷ̄.ver. non ſic. Jo.an. e ¶ Exceptiones.Hec ⁊ ſequentia vident̄ tolli ꝑ ver/ bum abſq3 ſtrepitu:talia eīm ꝑ quendam nociuum cla/ morem ⁊ tumultum ſolent examen obſtrepere:⁊ verita ti habende obſtaculum prebere.vnde dicit canon ꝙ cul tum ſuum iuſticia ꝑdit quādo ſilentia iudicij obſtrepē/ tium turbo ꝑfundit.v.q.iiij.in loco.ad quod facit.C.de inoffi.teſta.ſi quis in ſuo de conſor.eiuſ.li.l.j.⁊ de adul te.l.adulterij.C.de ſtu.li.vr.ro.l.vnica in fine.lib.xj.de tali ſtrepitu habetur de ſyndi.c.vno.ꝺ elec.quoꝝundā. li.vi.Jo.an. f ¶ Dilationes. Non dicit exceptiones dilatorias ⁊ appellatōes fruſtratorias:ne ꝑ hoc minue ret exceptiones ſurreptionis vel nullitatis contra reſcri ptum:vel recuſationis contra iudicem:vel dilatoriā ſo/ lutionis vel his ſimiles repellendas:ſed hic intēdit ꝙ omnis exceptio fruſtratoria ⁊ ad differendum iudicis ꝓceſſum malicioſe oppoſita repellat̄:ſed quero quaz ex/

a minū idultaꝝ a iure ꝓcedere
b valeat:āputet dilationū ma/
c teriā:litez q̄ztū poterit faciat
d
e breuiorē exceptiones appella
f tiones ⁊ dilationes fruſtrato
rias repellēdo:ꝯtiū aduoca/
toꝝ ⁊ ꝓcuratoꝝ ꝯtentiones
g ⁊ iurgia teſtiumq3 ſupfluam
h multitudinem refrenando.
¶ Nō ſic tñ iudex litē abbre
i uiet quin ꝓbationes neceſſa
k rie ⁊ defenſiōes legitime ad/
l mittant̄. ¶ Citationē ṽo ac
ꝑſtationē iuramēti de calum
nia vel malicia:ſiue ꝺ verita/
te dicēda:ne ṽitas occultet̄
ꝑ cōmiſſionē hmōi itelligim⁹
m nō excludi. ¶ Verū qꝛ iuxta
n
o petitiōis formā ꝓnūciatio ſe/
q̄ dz ꝓ ꝑte agētis ⁊ etiam rei

ceptionem vel appellationem ꝑ hec verba:non dico per hanc conſtitutionem poſſit talis iudex repellere quam alter iudex teneat̄ admittere:hoc vellē doceri. Jo.an. g ¶ Jurgia.De his.ȷ̄.de verbo.ſigni.forus·§·iurgiū. Jo.an. h ¶ Multitudinem.Hoc cōmune videtur in omnibus cauſis. ȷ̄.de teſti.ſignifi/ cauerunt. ⁊.c.ſe/ quenti.⁊.ff.de te ſti.l.j.in fine.ta/ men hoc in his amplius q̄z in a/ lijs poterunt per hāc lr̄az.Jo.an. i ¶ Neceſſarie. Actori vel reo. Joh.an. k ¶ Defenſiōes legitime. Fac̄ ad hoc de offi.dele/ ga.ex parte.ij.q. vij.lator.⁊ ibi no.⁊.C.de ꝑci.impa.offe.l.quotiens.⁊ fa cit hec littera ⁊ finis iſtius ſecunde ꝑtis ⁊ iura ꝑdicta ad queſtionem legiſtarum de poteſtate qui habet arbi/ trium:an teneat̄ iuſticiam partis ſeruare vel poſſit illā contra iura ⁊ iuſticiam condemnare ⁊ voluntate vti:⁊ tenent ꝙ iuſticia ⁊ legitima partis defenſio non tollit̄ ꝑ dationem arbitrij.allegat.C.de inoffi.teſta.ſi quādo. ff.de ꝯdi.inde.ſi ꝓcurator in prin.ff. de dona. ſi filius. ⁊ de pecu.l.qui peculij.ff.māda.l.creditor·§·lucius.ad municip.l.lucius·§·impator.ff.de pac.contra iur.ff.ad trebell'.ſi cum herede.facit de re iudi.in generali.li.vj. cum ſuis concor. ⁊ optime ꝓbat ꝯſtitutio Cle.ȷ̄. de re iudi.paſtoralis·§·pe.in fi. Et ſi dicas arbitrium ab eo qui potuit conceſſum debet aliquid operari:reſpondet̄ ꝙ ad ſolennitates que figuram iudicij reſpiciunt nō tenet̄ vt hic.Vnde no.ꝙ de his que in iudicio agunt̄ quedā ſunt acta cauſe vel litis.quedam iudicij:confeſſiones er go atteſtationes ⁊ ea que reſpiciunt factum ꝓprie ſunt acta cauſe citationes ſatiſdationes ⁊ ſimilia ſunt acta iudicij:hoc ꝑ Jnno.⁊ Hoſtien. de teſti.cauſam.ꝑ Ar/ chidia.de elect.indemnitatibus·§·ſi vero. Verba igit̄ ſine figura iudicij licet tollant aliqua ex his que ordi/ nant iudicium:non tamen illa que inſtruunt ⁊ decidūt cauſam:non eſt ergo mirum ſi ꝓbationes ⁊ legitimas defenſiones talis iudex admittit.nil igitur talis iudex omittit ꝑ quod impediat̄ vel occultet̄ cognitio verita/ tis vt ſequit̄:⁊ ꝑ ſingula diſcernere potes. Jlla vero q̄ ſolennitatem reſpiciunt:ſiue ſint actus qui reſpiciunt iudicem ſiue partem vtrāq3 vel alteram remittunt̄:⁊ facit.ff.de lega.ſi ſeruus vetitus cū ſuis concor.Jo.an. l ¶ Citationem.Per hoc ſingulare videtur ꝙ ſufficiat vnica:cum al's ſaltem in principio cauſe requirat̄ trina vel peremptoria:vt lite non conteſta.quoniam·§·por/ ro.de hoc.xxiiij.q.iij.de illicita. Jo.an. m ¶ Non ex/ cludi. Jntellige pluſq̄z in alijs in q̄bus nō procedit̄ ſim pliciter ⁊ de plano.vnde ſicut in illis ſic ⁊ in iſto:ſi ta/ men tacite omittant̄ hec iuramenta non vitiat̄ proceſ/ ſus:de iuramē.calum.c.j.li.vj.Jo.an. n ¶ Formam. De ordi.cog.c.ij.de accuſa.qualiter.ij.de ſimo.licet.vbi de hoc facit:de cau.poſ.cum ſup.ff.de iudi.de qua re.ȷ̄ de fide inſtru.inter.ver.ceterum.Jo.an. o ¶ Pronū/ ciatio. Expedit igit̄ petitionem in actis deſcribi ꝓpter iudicem vt ꝓnunciationem petitioni conformet vt hic: ⁊.ff.cōmuni diui.vt fundus.ꝓpter actorem ne fruſtra fatiget̄:⁊ vt videat ſup quo poſitiones ⁊ articulos for/ met vt ſequit̄.⁊ vt ſibi ex alia cauſa agenti non obſtet

a ſi q̄d petere voluerit:ē in ipo b litis exordio petitio facienda c ſiue in ſcp̄tis ſiue v̄bo:actis d tñ ꝯtinuo:vt ſup q̄bus poſi/ e tiões ꝛ articuli formari debe/ ant poſſit haberi plenioꝛ cer/ f titudo:ꝛvt fiat diffinitio cla/ g rioꝛ inſerēda. ¶ Et quia po/ ſitiões ad facilioꝛem expedi/ tionem litium ꝓpter partium h i confeſſiones et arculos ad clarioꝛem pꝛobationem vſus k longeuus in cauſis admiſit. l ¶ Nos vſum hmôi obſerua ri volentes ſtatuimus vt iu/ dex ſic deputatus a nobis ni m ſi aliud de partiũ voluntate pꝛocedat ad dandum ſimul

exceptio rei iudicate.ſ. de re iudi.abbate.li.vj.expedit reo vt deliberare poſſit.iij.q.iij. offerat.ſuas defenſio/ nes formare:ꝛ vt ex ineptitudine abſoluat ab inſtantia ꝛ abſolutus in pꝛincipali non poſſit iterum conueniri. Dicunt quidam q̄ oblatio libelli ſolum reſpicit fauoꝛez rei:q̄ ſi tenere ve lis dicas id verũ de ipa oblatione que ſibi ſit expen ſis actoꝛis:petiti onē vero in actis deſcribi triplicez fauoꝛem reſpicit vt p̄dixi. Jo.an. a ¶ Voluerit. Qđ requirat ſum mariam cogniti/ onem:ꝛ ſit eius nature q̄ i eo poſ ſit ꝓcedi ſine ſtrepitu ꝛ figura ꝛc̄.hoc dico quia no. Jn nocen.ꝛ Hoſtieñ.poſt eum de mu.peti.c.j.q̄ conuẽtus in cauſa que requirit ſummariam cauſe cognitionem re conuenire non poteſt:niſi ſuper cauſa conſimilis cogni tionis ſit ratio ſm eos:quia cum conuentio ꝛ reconuen tio ſimul ſint tractande:de oꝛdi.cog.c.ij.vbi vna requi rit plenam cognitionem:altera ſummariam:reſtat q̄ ſi ne alterius p̄iudicio ſimul tractari non poſſint:cum al tera accelerationem exigat:altera dilationes longioꝛes expoſcat:facit ꝑ Jnno.C.de depoſ.l.fi.ꝛ.C.de compē. l.fi.ꝛ.ſ.depoſi.bona fides in fi. ꝛ facit hoc dictũ mul/ tum contra opinionem Jnno.ꝛ ꝑ opinione mea ꝺ qua ſtatim dicam.Sed quidam legiſſe contra p.l.ſed he·§· non ſolum.ff.de ꝓcura.vbi ſi p ꝓcuratoꝛem actoꝛis pe/ tit̄ cautio damni infecti:que tamen celeritatem deſide rat.ff.de dam.infec.l.j.ꝛ.iiij·§·penulti.ff.de fer.l.ij.ꝛ re/ us velit dominum aliqua actione reconuenire ꝓcura/ toꝛ teneť illum defendere:ꝛ hunc intellectum appꝛobat ibi glo.Pe.de bel.ſequiť Jnnocē.p.l.j.C. vbi cau.ſta. vbi hoc nota.ꝛ.C.de ſen.ꝛ inter.auc̄. ꝛ conſequenter.ꝛ Dy.idem poſt eum p rationem Jnnoc̄.ad·§·non ſolum reſpondent q̄·§·eſt volubilis:ꝛ debet intelligi in ꝓcu/ ratoꝛe qui reconueniret̄ in cauſa damni infecti iuxta ſe/ cundum intellectum ibi poſitum in glo. Predictis ob/ ſtare videť decre.ij.de mu.peti.vbi modus p̄ter vel cō/ tra ius datus in conuentione ſeruať in reconuentione. ꝛ ſic arguiť q̄ in cauſis que requirunt plenam cogniti/ onem beneficio reconuentionis poſſit hoc caſu pꝛocedi ſummarie ſicut in conuentione:ꝛ ſic ceſſabit ratio Jn/ no.volens tenere q̄ premiſi dicere poſſit q̄ aliud eſt p reſcriptum id tolli q̄ reſpicit fauoꝛez partium vt appel lare:ꝛ tunc ſicut illud non licet reo in conuentione:ita nec licebit actoꝛi in reconuentione vt ibi:aliud eſt tolli ſubſtātialia iudicij p reſcriptũ:ꝛ tunc reſtringiť ad ca/ ſum conuentionis expꝛeſſum:facit de regu.iur.que a iu re.lib.vj.cum concoꝛ.Et ſit huius ratio:quia in pꝛimo valeret impetrantis renunciatio.C.de tem.ap.l.vlt.ad fi.in ſecundo non:vt dicam.j.in vlti.glo.eque tamen di ci poſſet q̄ aut oꝛdinarius vel delegatus cognoſcit de cauſa in qua de ſui natura ſummarie ꝓcediť:ꝛ tunc ſit locus p̄di.opi.Jnno.ꝛ ſequacium:vt qualitas cauſe re/ conuentionem impediat:ſicut ꝛ alias no.de mu.peti.c. j.in fi.in penulti.glo.ꝛ de arbi. cum dilectus.in glo.j. Aut delegatus virtute cōmiſſionis in cauſa in qua ali/ as plēa cognitio requirebať ſummarie cognoſcit:ꝛ tũc ſubdiſtingue:aut papa ꝓpꝛio motu tollit ſubſtātialia. ꝛ tunc idem quod.ſ.aut ad petitionem impetrantis:ꝛ tunc arg.p̄di.decre.ꝛ.l.vl.C.de fruc.ꝛ li.expen.videať

eſſe remiſſa plena cognitio etiam in reconuentione:ꝛ ſic ceſſabit obſtaculum.Jnnoc̄.vt p̄dixi. Pꝛo hoc facit hec lr̄a ſic generaliter loquens:ſi quid petere voluerit ꝛc̄.ꝛ ad ſubdiſtinctionē facit de p̄bē.ſi motu ꝓpꝛio.ꝛ.c. ſequenti li.vj.ꝛ quod no.in p̄dicta decre.ij.in fine vlti. glo.Jo.an. b ¶ Exordio. No. contra opi. Berñ.Din.Jn/ no.ꝛ Guil.ꝛ Ar chidi.que habet q̄ vſq̧ ad ꝯclu/ ſionem poſſit fie/ ri reconuentio:ꝛ ꝑ opi.Ala.Tā. Gof.ꝛ Hoſtieñ. ꝛ Jo.mo.que pla cet q̄ ante li.con teſta.ſit faciēda: vl' ſtatim poſt li.ꝯteſta.vt no.Accur.in auc̄.ꝛ ꝯſequen/ ter in glo.fi. ꝛ in auc̄.de execu·§·ſancimus in.j.glo. vt plene ſcripſi de mu.peti.c.j.ſup.j.glo.ꝛ contra ipm Jn no.facit qđ poſt eũ dixi.ſ.ꝓxi.glo. Hoc ergo teneas q̄ licet quandoq̧ reus conuenire poſſit actoꝛem durante iudicio:non tamen illa conuentio vim reconuentionis habebit:vt ſcilicet ſimul tracteť ꝛ finiať:vt de oꝛ.cog. c.ij.in fi.fiat ḡ in litis exoꝛdio vt h̄ Jo.an. c ¶ Siue verbo.Eligat ergo petens quod vult vel ſcriptam da/ re vel verbo ꝓferre vt de ſuo oꝛe ſcribať apud acta vt ſolet fieri poſtea. Jo. an. d ¶ Cōtinuo.Tolle hoc ver bum inſerenda:quod eſt.j.ꝛ interſerit quare. Joh̄.an. e ¶ Formari debeant.Cauti aduocati actoꝝ faciunt tri plicari libellos. vnum dant notario qui ſcribit acta. alium reo.tertiũ ſibi ſeruant ad finem de quo diciť:vt melius ꝛ certius poſitiones ꝛ articulos formēt.Jo.an. f ¶ Clarioꝛ.Tũ rōne memoꝛie que labilis eſt.xxiij.diſ. p̄terea.C.q̄ teſta.fa.poſ.hac ꝯſultiſſima.℣.at cũ huma na.ꝓpter quod non ſcribere petitionem poſſet impedi/ re ꝛ occultare veritatem:Tũ quia ex quo petitio in act̄ deſcripta eſt exp̄mi poterit in ſnīa vt moꝛis eſt.Jo.an. g ¶ Poſitiones.De his ꝛ ipſaꝝ foꝛmis ſatis no.de cō feſ.c.j.li.vj. h ¶ Confeſſiones. Sed ſi pars negat qđ petit quid releuat poſitiones facere quas etiam nega/ bit? Sol'.ſepe contingit q̄ vſus poſitionum multum re leuat ꝓbantem:vt ſi petam a te centum que mutuaui Ticio cuius es heres:reſiſtis negando modo ponaz q̄ mutuaui Ticio centum:q̄ ꝓmiſit illa reſtituere tali die q̄ Ticius inſtituit te heredem:q̄ moꝛtuus eſt:q̄ here/ ditatem adiuiſti vel habuiſti:hec omnia habeo neceſſe ꝓbare:ſed foꝛte duas p̄mas negabis:reliquas ꝯfitebe/ ris:multũ ergo me iuuat poſuiſſe:foꝛte etiā licz reſiſtas dicens exceptionē pacti ſolutionis vel ſilr̄z tibi cōpete/ re oēs p̄dictas poſitiones ꝯfiteberis:p qđ patet q̄ etiā ſup p̄ncipali qui reſiſtit aduerſarius ponere qñq̧ mul/ tum iuuat. Jo.an. ¶ Articulos.De his.ſ.de teſti.p tuas.ꝛ co.ti.p̄ntiũ.li.vj.Et in quibuſdā foꝛis diciť in/ tentio vel aſſertio:facit.ſ.de cau.poſ.cũ eccl'ia poſt p̄n. C.de tēp.ap.l.p hanc. k ¶ Longeuus.Scilicet a tpe Grego.ix.q2 p̄us de poſitionibus nō habebamus exp̄ſ/ ſum:ſed p ipm habemus de elec.dudũ.ij.de li.ꝯteſta.c. vno. l ¶ Obſeruari volētes.Jn oībus cauſis nedum de his in q̄bus ſine figura ꝓcediť:ita puto auctoꝛē in/ tellexiſſe:ꝛ dato q̄ dicas illũ intellexiſſe ſolũ de his qui bus ꝓcediť ſine figura:foꝛtius ḡſeruādus eſt in alijs. Jo.an. m ¶ De ptiũ. Pꝛopter plurale nō puto q̄ ꝑs altera ſola reſiſtere poſſit:ambabus aũt reſiſtētibus nō videť iudicē hoc poſſe:ſz p hoc collige q̄ ſi iudex q̄ ſine

a vtroſqꝫ:terminū dari poſſit ⁊ ad exhibendū omnia acta et b c munimēta q̇bus ptes vti vo d lūt in cauſa poſt dationē articuloꝝ diem certaꝫ quācūqꝫ ſibi videbit valeat aſſignare: e eo ſaluo ꝙ vbi remiſſionē fie f g ri ɔtingeret ꝓ teſtibus ꝓducēdis poſſint etiā inſtrā ꝓdu h ci aſſignatiōe hmōi nō obſtā i te. Intrrogabit etiā ptes ſiue ad eaꝝ inſtātiam ſiue ex officio vbicūqꝫ hoc eq̇tas ſuadebit. Sniaꝫ vero diffinitiuā ci k l tatis ad id lꝫ non ꝑemptorie m ptibus in ſcpt ⁊ ꝓut magis n ſibi placuerit: ⁊ ſtās vl' ſedēs o ꝓferat etiā ſi ei videbit concluſione non facta ꝓut ex petitione ⁊ ꝓbatis ⁊ al's acti p tat in cauſa fuerit faciendū. Que oīa etiā in illis caſibus q in q̇bus ꝑ aliā ɔſtōnē noſtrā r vel alias ꝓcedi pōt ſimplicit

figura ꝓcedit inuitis ptibus nō dat ſimul terminuꝫ ad ponendū ⁊ ad articulandū:multominus ⁊ ali⁹. Jo.an. a ¶Vtroſqꝫ.ſ.poſitiōes ⁊ articulos:vñ ⁊ q̇dā in cauſis hec ɔiūgūt dicētes:ponit de q̄ in ſpe.in ti.ō teſti·§· nūc vidēdū in pn.⁊ ſi neget ꝓbare intēdit ⁊c. nō tñ in aliis cauſis dꝫ q̇s ad h̄ cogi. primo em̄ pōt ponere:⁊ demū negata in articulos deducere. b ¶Munimenta.ſ.ꝑ q̄ muniſt cā.⁊ idē ꝟbū: de elect.cupiētes in fi.j.rñ.⁊·§·electos.de of.or.q̄ꝫ/uis.li.vj.⁊.ſ̄. de in inte.reſt.corā. c ¶Partes.ptꝫ q̄ ꝙ in his cauſis q̇b ſine figura ꝓcedit vn⁹ ⁊ idem termin⁹ dat actori ⁊ reo ad ꝓbādū:cū in aliis cauſis dicat fatuū eſſe ꝙ reus ꝓbet defenſiōes ſuas:niſi ꝑus actoris intentio ſit fundata:vt no.ſ̄. de teſti.c.de teſtibus. Dicebat Guil. in Spe.de inſtru.edic·§·nūc dicamus.ſepe obtinuiſſe ꝙ poſt lit.ɔteſta.⁊ iuramētū iudex poſſit ptib ſtatuere terminū ꝑemptoriū ad exhibēdū oīa:q̇bus in cauſa ſunt vſure:alle.ff.de edē.l.j·§·edēda.⁊ qꝺ ibi no.dic tñ ꝙ q̇buſdā videt hoc duꝝ cū id liceat vſqꝫ ad ɔcluſionē de fide inſtru.cum dilectus.⁊ dicūt ꝙ lꝫ iudex id poſſit nō tñ dꝫ.ff.de iudi.nō q̇cq̇d.xi.q.j.aliud.⁊ adde qꝺ ſtatim dicā. Jo.an. d ¶Poſt datione. Si ꝟbū iſtud ɔiūgit cū verbo aſſignare qꝺ ſequit eſt ſenſus ꝙ datis articulis:⁊ nō ꝑus aſſignare poſſit hūc terminū. Si ꝟo ɔiūgat cū verbo exhibenda:erit ſenſus ꝙ poterit dare terminū:pone decē dieꝝ ad ponendū terminū ⁊ articulandū:⁊ extūc dare alios decē vel mēſem ad ꝓducēduꝫ ⁊c.vt ſic ſimul dent duo termini:ſi.de teſti. cogē.c.ij.⁊ facit lrā qñcūqꝫ ſibi videbit:ꝑma placet maxime:quia poſitiōibus dat in termino rñdendū eſt articuli etiam examinādi. Illud q̄ tps quo ſup his inſtat nō currit in termino ꝓductionis:nec eſt ɔgruū pti ſtatui terminuꝫ ad ꝓbandum ꝑuſqꝫ ſciat in q̇bus releuet: ⁊ quos articulos ꝓbare teneat. Jo.an. e ¶Remiſſionem. Cuius formā habes.ſ̄.de teſti.ꝑſentiū.li.vj. Jo.an. f ¶Pro teſtibus. Probatoriis:⁊ hoc eſt certū. Sꝫ q: lrā generaliter loquit videt idē in reprobatoriis:de q̇bus de ꝓba. licet.de teſti.licet.iij. Nā in illis etiā fit remiſſio:vt in ꝑdicta decre.pñtiū. Jo.an. g ¶Producēdis. Nō ſemper in dilatiōe data ad ꝓducēda inſtrumēta:licet ꝓducere teſtes:vt dixi p⁹ Pe.⁊ Guil.de teſti.cog.ꝑuenit.j. h ¶Non obſtante. Vbi ergo nō fit remiſſio ꝓ teſtib⁹ ꝓducendis terminus datus ⁊ elapſus bene obſtat ne ꝓduci poſſint vlterius inſtrumenta:⁊ ſic videt ſolui qꝺ querit an poſt terminū datū ad ꝓducenda inſtrumenta audiat volens illa ꝓducere. Odofr.⁊ Guil.in Spe. de dilat·§·videndū.ꝟ.quid ſi datus.dicūt ꝙ nō:allegat Guil.ff.de op.leg.l.mācipioꝝ.C.de inge.ma.diffamari. facit ꝓ eis.C. qui accu.nō poſ.ſi ea que.de remiſ.pig.ſi eo tempe.ſ̄.de ꝓba.licet in pn.⁊ qꝺ ibi no.in.j.glo.⁊ q: boni iudicis eſt lites dirimere.ſ̄.de do.⁊ ɔtu.finem litibus.⁊.c.fi. Alii contra cū nō ſit quis cogēdus edere inſtrumenta niſi cum eis vtit.ff.de eden.l.j·§·edenda. ⁊ videt expſſum.ſ̄.de fide inſtru.cum dilectus.vbi patet hoc licere vſqꝫ ad concluſionem:ad idem.C.de iudi.l.iudices.⁊ auc.iubemus.⁊ quod ibi no. Inducit ad idem C.de libe.cau.nec omiſſa.ff.de queſti.vnius·§·fi. Confitebit em̄ forſan aduerſarius videndo inſtrumenta ꝓ ⁊ cōtra:facit ɔſtitutio Cle.ſ̄.de excep.excōmunicationis. Tertii diſtinguūt ꝙ videt equū an ius aduerſarii ſit leſuꝫ:vt q: periclitarent ei teſtes ꝑ q̄s poterat inſtrm reprobaſſe ſi fuiſſet ꝓductū in termino q̄ caſu audiat aut ipſius ius eſt illeſum:⁊ eo caſu ꝓduci ñ poteſt:h̄ ꝓbāt ꝑ ꝑdi.l.mācipioꝝ.ff. de op. leg.ad qꝺ facit ō do. ⁊ ɔtu.c.j.de ꝑbē.ſi tibi abſenti.li.vj. ⁊ qꝺ no. ff.de euic.ſi rem. ·§·quolibet.⁊ dixi de emp.⁊ vendi.c.fi.ſup.j.glo. Jo.an. i ¶Intrrogabit. Hoc nō videt in his ſpāle.xxx.q.v. iudicantē. de fide inſtru. cum Johānes ad fi.ff.de interrog.act.vbicūqꝫ.facit de iuramē.calū.c.ij.in fi.lib.vj.niſi dicas in his ſpāle ꝙ etiam poſt ɔcluſionem ad petitionem ptis interroget. Jo.an. k ¶Ad id. Nō ſufficit ergo citari niſi exprimat id qꝺ ad ſniaꝫ audiendā.ff.q̄ ſen.ſine ap.re.l.j·§·itē cū ex edicto.facit de teſti.cū olim in fi.de do.⁊ ɔtu.cū q̄ li.vj.nā ſi h̄ in ſūmariis:⁊ fortius in aliis vt ſepi⁹ dixi. Jo.an. l ¶Nō ꝑemptorie. Arg.ꝙ in aliis cauſis in q̇bus ſeruat iudicioꝝ figura ſit neceſſe ꝑemptorium exꝑmi:vbi nō fit trina citatio ad ſniam audiendā:qꝺ videt tenere Joh̄.xxiiii.q.iii.de illicita.ſ̄.de offi.dele.ga.ɔſuluit. Jn no.de accu.ad petitionē. Guil.in Spe.de cita·§·viſo ō tempe.ꝟ.alias autem.⁊ in ꝟ.quid ſi lata. Joh̄.andree. m ¶In ſcriptis. Profert qꝺ eſt.j.⁊ huius ɔriū tenebat Egidi.in decre.nouit.etiā ſolū ex vi illius verbi de plano ⁊ ꝑ hoc no.duo in quibus ɔueniūt iſte ⁊ alie cauſe.ſ.ꝙ in his vt in aliis neceſſe ſit diffinitiuā de reſcripto ꝓferri. Itē ꝙ iudex ſicut ī aliis ita in his hꝫ illā ꝑ ſeipſum ꝓferre ⁊ de vtroqꝫ ſat no.de ſen.⁊ re iudi.c.fi.li. vj.vbi videas.noluit q̄ ſcripturā q̄ in ſentētiis requirit ꝑ plationē iudicis in his cauſis ꝑtermitti:ne ꝑ id ɔtingeret occultari veritatē ꝑpalatā ⁊ in iudicio diffinitā: ⁊ ꝑ ɔſequens victorem ridiculoſe ⁊ fruſtra in tali ꝓceſſus iudicio laboraſſe. Jo.an. n ¶Stās. In hoc diuerſum eſt ius in his cauſis ad alias q̄ requirūt figurā iudicioꝝ q̄ ferri debēt a iudice ſedente:de quo vide no.in ꝑdicta decre.fi.de re iudi.li.vj.in glo.pe.⁊ videt q̇buſdā hoc induci etiā ꝑ ſolū id verbum de plano:vt dixi in pn.huius ptis:⁊ hoc tenebat Egiꝺ.in decre.nouit. Jo. an. o ¶Cōcluſione. Iſta lrā videt velle ꝙ in aliis cauſis reqrētibus figurā iudicioꝝ neceſſaria ſit ɔcluſio ⁊ ō ɔcluſione habet.ſ̄.de ꝓcu.auditis.de cau.poſ.paſtoralis.⁊ in ɔſtitutiōe Clemēt eo.ti.cauſa.de ꝓba.qm̄ ɔ.ō fide inſtru.cū dilectus.⁊.c.cum Johānes.cōmuniter in ſecularib foris apud nos nō fit ɔcluſio in eccliaſtici ſic ⁊ fit ꝑ ptes. Itē ipis vel'altera ipoꝝ in vita:ex q̄ ſufficiētes dilatiōes date eſſent ⁊ elapſe ꝓnūciaret iudex cōcluſum in cauſa:⁊ vide in Spe.de renun.⁊ ɔclu.in pn. p ¶Faciendū. Patet ergo etiā in cauſis in q̇bus tollitur figura iudicii ſm ius ꝓnunciari debere:vt dixi ſup verbo defenſiones. Jo.an. q ¶Noſtrā.ſ̄.de iudi.diſpēdioſaꝫ. Jo.an. r ¶Alias.vt in caſu decr.fi.ō here.

τ de plano ac ſine ſtrepitu ac figura iudicij volumꝰ obſer/uari. Si tñ in p̄miſſis caſi/[a]bus ſolennis ordo iudiciari/[b]bus in toto vel in p̄te nō ꝯdicē/[c]tibus p̄tibus obſuet̃ nō erit [d][e] ꝓceſſus ꝓpt̃ hoc irritus nec [f] etiā irritādus. Data Aui/nione.xiij.kal̃.decembris pō/tificatus noſtri anno ſecūdo.

li.vj.τ in caſu decre.indēnitatib᷑.§.ſi v̄o.de elec.e.li.q̄ð dic vt dixi in p̄n.ſup v̄bo.figura. a Solēnis. Vt li/belli oblatio:lit̃ ꝯteſtatio τ ſilīa. b Nō ꝯdicētibꝰ. Jnnuit ꝙ p̄tib᷑ ꝯdicētibꝰ nō poſſit iudicioꝝ figura vel ſolēnitas vltra id q̄ð h̄ exp̄mit̃ obſuari.q̄ð veꝝ intelli/go qñ ſic ꝓcedere nō ē i iudic̄ p̄tā/te:vl̃ q2 papa ſic ꝓcedi mādat:vt in p̄n.ca.ſecꝰ ſi ſic ꝓcedere volūtati iudic̄ relinquat̃ vt i ꝯſtōne diſpē/dioſaꝫ.ſ̄. ð iudi. vt ibi dixi ſup v̄. valeat.Scðo no. caſuꝫ q̄ ſufficit ta/citus ꝯſenſus nō reclamāt̃. ꝯcor. de accu.c.ij.li.vj. Jnc̄dū req̄rit ex/p̄ſſus.co.li.de reſc̄.ſ.ſtatutū.§.in nl̃o.al̃s nō ꝯdicere ſa/pit mediū int̃ ꝯſenſuꝫ τ diſſenſuꝫ:q̄ð dic vt no.de regu. iur.is q̄ tacet.li.vj. c Partibꝰ Videt̃ p̄ plurale ꝙ ꝯ/dictio vniꝰ p̄t̃ tm̄ non viciet ꝓceſſuꝫ:ita res de facili re/uertit̃ ad ſui naturā:vt dicā in vl.glo. τ fac̄ q̄ð dixi ſup v̄bo.τ q2.in glo.ꝓpt̃ alias dixiſſet vl̃ eaꝝ altera.Sꝫ for/te h̄ ſbauditū eſt de mēte:q̄ð p̄tꝫ ſi reſoluat̃ nō ꝯdictio in ꝯſenſuꝫ vt ſi dixiſſet ꝯſentiētibꝰ p̄tibꝰ:q2 tūc p̄tꝫ ꝙ al/teriꝰ ꝯdictio viciaret.τ eſt ſilis altercatio quā ſc̄pſi.ſ̄.ea.
Queſtio cōpl.ð elec.in pleriſqꝫ.Sꝫ pone ꝙ de ꝯſenſu p̄tiū iudex ſuauit ſolēnia ordis iudiciarij:poſtea penitēt p̄tes τ vo/lūt ꝙ ꝓcedat ſine figura nūq̄d deīceps illis inuit̃ pote/rit ſeruare ſolēnia? Videt̃ ꝙ ſic p̄ regulā:ꝙ ſemel.de re/gu.iur.li.vj.cū ſuis ꝯcor.τ vnico actu q̄s renūciat τ cō/ſentit.τ ꝯſti.cū aſteſſiſſent.vbi de h̄.de offi. dele.ḡtū.de ap.ſollicitudinē.τ ſufficit ſemel factū:q̄ ma.accu.poſ.i/ſup.τ ꝓpt̃ ſui ꝯrietatē iſte vie p̄iudiciales vident̃:τ ſic vna electa nō venit alia:de poſtu.c.vno.de elec̃.vt q̄s. li.vj.Jtē vniformis dꝫ eſſe finis p̄ncipio:de baptiſ.ma/iores añ mediū.de ap.ſcðo req̄ris.Dis rōnibꝰ puto ꝙ ſi p̄tes exp̄ſſe ꝯſenſerūt ꝙ iudex in tota lite vel ſimpl̃r ſeruaret ordineꝫ iudiciariū:ꝙ inuito iudice q̄ ſic incho/auit ꝓcedere penitere nō potuerūt.vbi v̄o nō ꝯſenſerūt exp̄ſſe ſꝫ nō ꝯdixerūt:puto ꝙ in occurrētibus poſtea ꝯ/dicere potuerunt:fac̄ lr̃a p̄cedens ibi in toto vel in p̄te. Jtē ſingl̃ares actus iudicioꝝ ſunt p̄ ſe actus p̄fecti vñ ſingularit̃ intitulat̃:de libel.obla.cū rub.ſeq.bñ fac̄ q̄ð ſcripſi poſt Vin.τ Cōpo.ð reſcrip.ð lectus.ij.in p̄n.q̄ð etiā no.Guil.in ſpe.de ap.§.reſtat v̄. τ no.ſm Vin.de cita.§.j.v̄.quid ſi reus. d Propter h̄. Poſſet em̄ ſb eſſe alia cā irritatiōis. e Jrritus. Jp̄o iure.vt alias de li.ꝯteſta.c.vno.τ ti.ſeq.accedens.j.τ.ij. f Jrritā/dus. Per ſnīam.alleg.de re iudi.cum cā.τ.c.cum Ber/toldus in fi.τ ꝯcor.huic fini de iura.calū.c.j. τ.ij.rñ.in fi.li.vj.Et ſcias ꝙ iſte finis nō ꝯuertit̃.naꝫ ſi in cauſis que req̄rūt figurā iudicij ꝓcederet̃ non ꝯdicētibus p̄ti/bus ſine figura nō teneret ꝓceſſus:τ idem ſi exp̄ſſe con/ſentirent:de h̄ de offi.deleg.de cauſis in glo.ij.τ.ij.q.j. in p̄mis in fi.τ.c.ſeq. τ in ſpe.de ſen.ꝓla.§.iuxta.v̄.q̄d ſi de partiū. q̄ð intellige vt no.de re iudi.c. vlti.lib.vj. in.v.glo. Ratio diuerſitatis patet:q2 in caſu iſto fit ꝯ/ius cōe:ſed in caſu quem ponit lr̃a res reddit ad ius cō/mune τ ad ſui naturā:quod facile fit.xxxv.diſ. ab exor/dio.ff.de pact.ſi vnus.§.q̄ð ſi non vt totū. Natura v̄o naturās cū ad illā redibimus p̄ interceſſioneꝫ virginis glorioſe nos collocet cum electis. Amen.

Dieronymi clarij Brixiani iur̃ vtriuſqꝫ do/ctoris ꝓthonotarij τ comit̃ ap̄lici in extraua/gātes decretales breue p̄ludiū. Ad lectorem

Cū oīs magiſtratus p̄ſertim eccl̃iaſtici in decidēdis cauſis τ ceteri iuriſperiti q̄bus in/terp̄tādi ꝯſulendiqꝫ tribuit̃ facultas reſponſa ſua iuxta ꝯſtitutioneꝫ romanoꝝ pontificū que nō ſolū in corp̄e iur̃ clauſe rep̄iunt̃ deciſiōes: Veꝝ etiā ſm extrauagātiū diſpoſitionē ſint ꝓ/laturi:ſi modo ip̄is extrauagātibus adſint re/quiſita:q̄ ep̄la Jnnocētij tertij ad Delieñ.ep̄m depoſcit:ip̄aꝝ lectionē nō negligendā cenſeo. Quippe ſnīa lata ꝯ extrauagantē publicatā τ indubitatā eſt ip̄o iure nulla:ante publicatio/nē vero ſecus vt notat̃ in ꝓemio Clemētinaꝝ in verbo decetero.τ in cle.nolētes.ð heretic̄. ſꝫ ſi eſt publicata τ indubitata eſt ip̄o iure nul/la tāqꝫ lata ꝯ legē ſcriptā.nota Bal.in.l.ij.C. qñ ꝓuocare nō eſt neceſſe.τ But.in.c.j.τ.c.cū inter.de re iudi.τ ꝓbat̃ in.l.j.§.item cū ꝯ ſa/cras.ff.q̄ ſen.ſine ap.reſcin.exemplū in extra/uagāti execrabilis ſm abbatē in.c. paſtoralis de fi.īſtru.Jdē de extrauagāti ad regimē quā allegat deciſio in nouis.cccxlviij.incipit iteꝫ ſi mādat̃:ſecus aūt ſi de ea dubitat̃ p̄.c.paſtora/lis.de fi.inſtru.τ.l.cū paſtoralis.ff.de re iudi. ſm vnā lec. Jdeo ſup̄ ea papa eſt ꝯſulēdus:τ ſi rep̄it̃ in archiuo publico dicit̃ indubitata p̄ auc̄.ad hec.C.de fi.inſtru.τ.l.celſus.ff. de ꝓ/ba.ſm vnā lec.facit.c.ad audientiā.de p̄ſcrip. τ idem p̄ſumit̃ qñ rep̄it̃ inter extrauagantes. xx.q.j.qm̄ ꝓgenitoꝝ.maxime ſi rep̄it̃ gloſata p̄ doctorē famoſum ſicut Zen.Laud. Jo.mo. τ alios p̄ nota.in dicto.c.paſtoralis.ꝓbat.l.j. in fine.C.de nouo codi.componēdo. τ q̄ð no. in.l.iij.C. de legibus.vel ſi fuit diu obſeruata vt no.Bar.in.l.fi.ſup̄ extrauaganti qui ſint re/belles de quibus plenius p̄ Bar.in.l.cū ꝓla/tis p̄alleg. τ But. Abba.τ modernos in di/cto.c.paſtoralis.vbi ſm Boati.pōt de ea dubi/tari ad inſtar eius quod no.in.c.nemo.ð elec. in.vj. De quibus etiā p̄ Lod.in concilio.ccl. q̄ð incipit in chriſti nomīe.in ꝓpoſito caſu vbi etiā ſubdit ꝙ ſi fuiſſet t̄palis p̄ declarationem ſucceſſoris efficit̃ p̄petua. Quia declaratio pa/pe etiā ad petitionē ſingularis p̄ſone facta ad legē vel ad ordinationē aliquā p̄cedentē.l.ge/neralē ꝯſtituit ad omnes p̄.l.fi.C.de legibus. τ no.in.c.in cauſis.de re iudi.Jtē nō eſt neceſ/ſe q̄ð ꝯſtet de datis ſm Bar.in dicta data qui ſint rebelles.Premiſſa intelligo ð extrauagā/tibus emanatis poſt compilationeꝫ libri ſexti ſm Jo.an.in ꝓemio li.vj. ad finem. τ in.c.fi. de hereti.eo.li.Et ſi ꝯdicāt iuri ſcripto:dic vt plene p̄ Jo.an. Jo.de lig. τ Dominicū in.c.j.